

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Sentința nr.460

Dosar nr. 2170/1/2013

Sedința publică din 15 mai 2014

Completul compus din:

Simona Daniela Encean	- Președinte
Silvia Cerbu	- Judecător
Valentin Horia Șelaru	- Judecător

Magistrat asistent - Otilia Constantin

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a fost reprezentat de procuror Monica Danciu

Pe rol judecarea cauzei penale privind pe inculpații:

-**VLAD MIHAI**, trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de furnizare de informații nedestinate publicității (teza permiterii accesului unor persoane neautorizate la astfel de informații), în formă continuată, prev. de art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 41 al. 2 Cod penal anterior, divulgare a secretului care periclitează siguranța statului, prev. de art. 169 al. 4 Cod penal anterior rap. la art. 169 al. 1 Cod penal anterior, asociere în vederea săvârșirii infracțiunii de furnizare de informații nedestinate publicității, prev. de art. 323 al. 1 și 2 Cod penal anterior rap. la art. 17 lit. b și art. 18 al. 1 din Legea nr. 78/2000, toate cu aplic. art. 33 lit. a Cod penal anterior.

-**SÂMPETRU MARCEL**, trimis în judecată pentru instigare la săvârșirea infracțiunii de furnizare de informații nedestinate publicității, în formă continuată, prev. de art. 25 Cod penal anterior rap. la art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 41 al. 2 Cod penal anterior și asociere în vederea săvârșirii infracțiunii de furnizare de informații nedestinate publicității, prev. de art. 323 al. 1 și 2 Cod penal anterior rap. la art. 17 lit. b și art. 18 al. 1 din Legea nr. 78/2000, ambele cu aplic. art. 33 lit. a Cod penal anterior.

-**BĂLAN GEORGE**, trimis în judecată pentru complicitate la săvârșirea infracțiunii de furnizare de informații nedestinate publicității, în formă continuată, prev. de art. 25 Cod penal anterior rap. la art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 41 al. 2 Cod penal anterior și asociere în

vederea săvârșirii infracțiunii de furnizare de informații nedestinate publicității, prev. de art. 323 al. 1 și 2 Cod penal anterior rap. la art. 17 lit. b și art. 18 al. 1 din Legea nr. 78/2000, ambele cu aplic. art. 33 lit. a Cod penal anterior.

-BARBĂLATĂ GEORGETA, trimisă în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de favorizarea infractorului, prev. de art. 264 al. 1 Cod penal anterior rap. la art. 17 lit. a din Legea nr. 78/2000 și divulgare a secretului care periclitează siguranța statului, prev. de art. 169 al. 1 Cod penal anterior, ambele cu aplic. art. 33 lit. a Cod penal anterior.

Dezbaterile au fost consemnate în încheierea cu data de 08 mai 2014, când instanța având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 15 mai 2014.

ÎNALTA CURTE

Asupra cauzei penale de față constată următoarele:

Prin rechizitoriul nr. 242/P/2012 din data de 2 aprilie 2013, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție –Direcția Națională Anticorupție a dispus trimiterea în judecată, în stare de libertate, a inculpaților:

- VLAD MIHAI, ..., pentru săvârșirea infracțiunilor de furnizare de informații nedestinate publicității, în formă continuată (2 acte materiale), prev. de art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 41 al. 2 C.p, asociere pentru săvârșirea infracțiunii de furnizare de informații nedestinate publicității, prev. de art. 323 alin. 1 și 2 C.p. rap. la art. 17 lit. b și art. 18 alin. 1 din Legea nr. 78/2000 și de divulgarea secretului care periclitează siguranța statului, prev. de art. 169 al. 4 C.p rap. la art. 169 al. 1 C.p, totul cu aplic art. 33 lit. a C.p;

- SÂMPETRU MARCEL, ..., pentru instigare la săvârșirea infracțiunii de furnizare de informații nedestinate publicității, în formă continuată (4 acte materiale), prev. de art. 25 C.p. rap. la art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 41 al. 2 C.p și de asociere pentru săvârșirea infracțiunii de furnizare de informații nedestinate publicității, prev. de art. 323 alin. 1 și 2 C.p. rap. la art. 17 lit. b și art. 18 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, totul cu aplic. art. 33 lit. a C.p;

- BALAN GEORGE, ..., pentru complicitate la săvârșirea infracțiunii de furnizare de informații nedestinate publicității, în formă continuată (2 acte materiale), prev. de art. 26 C.p. rap. la art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 41 al. 2 C.p și de asociere pentru săvârșirea infracțiunii de furnizare de informații nedestinate publicității, prev. de art. 323 alin. 1 și 2 C.p. rap. la art. 17 lit. b și art. 18 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, totul cu aplic. art. 33 lit. a C.p;

- BARBĂLATĂ GEORGETA, ..., pentru săvârșirea infracțiunilor de favorizarea infractorului, prev. de art. 264 al. 1 C.p. rap. la art. 17 lit. a din Legea nr. 78/2000 și de divulgare a secretului

care periclitează siguranța statului, prev. de art. 169 al. 1 C.p, totul cu aplic. art. 33 lit. a C.p.

S-a reținut că la data de 19.06.2012, organele de urmărire penală s-au sesizat din oficiu cu privire la comiterea de către inculpații VLAD MIHAI, SÂMPETRU MARCEL și BĂLAN GEORGE a unor infracțiuni asimilate infracțiunilor de corupție, constând în folosirea de către aceștia a unor informații nedestinate publicității, obținute de inculpatul VLAD MIHAI în virtutea funcției de șef al SIPI Ilfov din cadrul DGIPI, în scopul obținerii unor foloase necuvenite, fie pentru ei, fie în beneficiul altor persoane, la instigarea și cu complicitatea inculpaților SÂMPETRU MARCEL și BĂLAN GEORGE.

În fapt, pentru formularea sesizării din oficiu s-au avut în vedere o serie de indicii obținute în cadrul dosarului penal nr. 271/P/2012, privindu-l pe VLAD MIHAI, cercetat sub aspectul infracțiunii de luare de mită, prev. de art. 254 al. 1 C.p. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000. În această cauză au fost emise de către instanța competentă autorizații de interceptare și înregistrare audio-video privind convorbirile, comunicările, dialogurile purtate în mediul ambiental, precum și de luare de imagini în legătură cu activitatea infracțională a mai multor persoane, printre care și VLAD MIHAI. În urma studierii materialelor rezultate din exploatarea autorizațiilor emise de instanță, a rezultat implicarea lui VLAD MIHAI, în calitate de autor, și în alte activități infracționale având legătură cu specificul funcției de șef al unui serviciu de informații, acesta fiind sprijinit de SÂMPETRU MARCEL și BĂLAN GEORGE, participanți la activitatea infracțională sub forma instigării, respectiv a complicității.

Inculpații VLAD MIHAI și BĂLAN GEORGE se cunosc din anul 2001, întrucât VLAD a lucrat ca ofițer de poliție judiciară în dosarul MISA, coordonat de BĂLAN GEORGE, iar pe inculpatul SÂMPETRU MARCEL, VLAD MIHAI l-a cunoscut în anul 2008, când SÂMPETRU era prim adjunct al șefului DGIPI, acesta devenindu-i ulterior și naș de cununie.

SÂMPETRU MARCEL și BĂLAN GEORGE se cunosc din anul 2000, activitatea lor intersectându-se datorită funcțiilor de conducere ocupate în acea perioadă de fiecare dintre ei. În 2009, SÂMPETRU MARCEL a fost detașat la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București, unde BĂLAN GEORGE era procuror general, iar în septembrie 2011 a fost detașat la CSM, în calitate de consilier al lui BĂLAN GEORGE, la acea dată vicepreședinte al instituției.

Relațiile dintre cei trei inculpați erau de prietenie.

În esență, s-a arătat că din actele de urmărire penală efectuate în cauză au rezultat următoarele:

În cursul lunii martie 2012, inculpații VLAD MIHAI, SÂMPETRU MARCEL și BĂLAN GEORGE s-au asociat în scopul săvârșirii infracțiunii de folosire de informații nedestinate publicității, prev. de art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 41 al. 2 C.p., potrivit regulilor de acțiune

stabilite pentru atingerea obiectivului anterior menționat al asociației infracționale, fiecare având sarcina de a sprijini activitatea ilicită a grupului.

Din actele dosarului a rezultat, în opinia acuzării, că mobilul desfășurării activității infracționale a constat, pe de o parte, în furnizarea și utilizarea unor informații, prin a căror deținere inculpații SÂMPETRU MARCEL și BĂLAN GEORGE să aibă posibilitatea de a accede la unele funcții de conducere în cadrul Ministerului Public, respectiv funcțiile de procuror general și procuror șef al D.N.A., pe fondul expirării mandatelor persoanelor care au ocupat anterior aceste funcții și al existenței situațiilor de delegare, iar, pe de altă parte, în obținerea de informații care să sprijine interese politice și de afaceri în principal ale lui SÂMPETRU MARCEL și ale persoanelor din cercul relațional al acestuia.

Pe lângă activitățile cu caracter infracțional întreprinse, inculpații SÂMPETRU MARCEL și BĂLAN GEORGE au comis repetate și grave derapaje de la deontologia profesională, încălcând cele mai elementare obligații ce le reveneau în calitatea acestora de magistrați și de membri (în accepțiunea generală a termenului) ai Consiliului Superior al Magistraturii.

S-a arătat că cei trei inculpați, beneficiind de sprijinul unor persoane din mediul politic, nu s-au sfiit să recurgă la mijloace specifice mai degrabă înțelegerilor de tip mafiot, decât unui sistem fundamentat pe lege, pentru a-și croi drum spre funcțiile pe care le vizau, inclusiv prin încercări de denigrare în mass-media a persoanelor care activează în instituțiile vizate de ei. Încercarea de a manipula opiniile din interiorul instituțiilor care prezintă interes pentru politicieni, este cu atât mai reprobabilă, cu cât a beneficiat de sprijinul și de aportul unor persoane care aveau funcții de conducere în cel mai înalt for al magistraților, cu atribuțiuni directe în procedura de numire al procurorului șef al DNA și al procurorului general al României.

Pe de altă parte, conversațiile dintre inculpați și persoanele cu funcții politice face dovada interesului politic în aservirea instituțiilor cu atribuțiuni în combaterea corupției și a mării infracționalități economico-financiare, cu acordul celor chemați, cel puțin la nivel teoretic, să asigure evitarea imixtiunilor politicului în activitatea justiției.

Inculpații SÂMPETRU MARCEL și BĂLAN GEORGE au lăsat să se înțeleagă, direct sau indirect, că, în situația în care vor ocupa funcții de conducere în cadrul Ministerului Public, vor fi gata să servească interesele ilegite ale persoanelor care i-au sprijinit în demersurile lor. Dincolo de faptul că BALAN GEORGE și SÂMPETRU MARCEL, magistrați la acea vreme, acceptau să participe la înțelegeri oculte în desemnarea conducătorilor parchetelor, aceștia insistau ca partidul din care făcea parte unul dintre interlocutori să-și spună cuvântul în opiniile șefilor de parchete și să nu lase alt partid aflat la guvernare să hotărască unilateral acest lucru, pentru că altfel ar putea chiar ei să suporte consecințele.

În cadrul întrevederilor avute de inculpații VLAD MIHAI, SÂMPETRU MARCEL și BĂLAN GEORGE, între ei, precum și cu alte

persoane, a fost posibilă decelarea unei serii de acte materiale determinate ale infracțiunii de folosire de informații nedestinate publicității, în varii forme de participare penală.

La data de 16.03.2012, SÂMPETRU MARCEL i-a solicitat lui VLAD MIHAI să afle, în virtutea atribuțiilor de serviciu, dacă un post telefonic este interceptat, răspunsul lui VLAD MIHAI fiind afirmativ. În acest context, BĂLAN GEORGE, interesându-se dacă unele informații obținute anterior în aceeași modalitate au fost utile, a afirmat, cu referire la o persoană neidentificată care se pare că ar fi beneficiat de informații, că a avut o discuție cu acesta și că respectivul individ „le va mulțumi”.

La data de 23.05.2012, SÂMPETRU MARCEL i-a solicitat lui VLAD MIHAI să-i furnizeze „date și informații” despre SILAGHI OVIDIU, ministrul transporturilor, în contextul unor discuții privitoare la numirea ca șef de cabinet al acestuia a lui Șpan Remus. Cu această ocazie, SÂMPETRU MARCEL a afirmat că pe „mâna lui Silaghi e tot Ilfovul”, confirmând astfel interesele pe care le are în zonă. VLAD MIHAI a răspuns că va fi greu, dată fiind calitatea persoanei, dar va încerca.

Cu prilejul aceleiași discuții, VLAD MIHAI i-a înmănat lui SÂMPETRU MARCEL, în prezența lui BĂLAN GEORGE, un plic conținând o notă de redare, fără îndoială ca urmare a unei cereri anterioare a acestuia.

În ziua de 15.06.2012, între persoanele amintite a avut loc o discuție, în cadrul căreia SÂMPETRU MARCEL a afirmat, în prezența lui VLAD MIHAI, că ar avea dosare penale la DNA, sens în care i-ar fi solicitat șefului SIPI Ilfov să verifice dacă numele său apare în lucrări sau solicitări de interceptări ale serviciului, răspunsul lui VLAD MIHAI fiind acela că a verificat și că rezultatul este negativ.

Așadar, VLAD MIHAI a permis accesul unor persoane neautorizate la informații nedestinate publicității.

SÂMPETRU MARCEL l-a instigat, în repetate rânduri, pe VLAD MIHAI, să-i permită accesul la date și informații ce nu sunt destinate publicității, lucru pe care acesta l-a și îndeplinit, scopul urmărit fiind acela de obținere a unor foloase necuvenite atât pentru autor, cât și pentru instigator ori alte persoane, cum ar fi menținerea în funcție a lui VLAD MIHAI, accesarea în funcții de conducere a lor sau a altor persoane agreeate, verificarea situației juridice pentru asigurarea apărării în eventualitatea unor anchete penale.

Actele materiale descrise anterior s-au desfășurat în prezența inculpatului BĂLAN GEORGE, care, atât prin activitatea de consiliere și prin atitudinea efectivă de încurajare a acestora, cât și prin legătura afirmată cu o persoană care ar beneficiat de unele informații furnizate, din partea căreia a transmis că le va mulțumi, a comis în mod repetat acte de complicitate morală la infracțiunea antemenționată.

S-a menționat faptul că, în afara întâlnirilor monitorizate de organele de urmărire penală, inculpații au avut și o serie de alte contacte reciproce, în spații securizate (incinta CSM) sau în locuri publice (inclusiv pe stradă), fiind certă antamarea cu aceste ocazii a unora dintre actele materiale a căror existență a fost ulterior certificată în discuțiile înregistrate în baza autorizării instanței de judecată.

Abordarea abruptă a unor discuții cu contur infracțional, fără comunicarea de date concrete, are ca explicație, în opinia acuzării, doar transmiterea anterioară a unor solicitări complete și cu suficiente elemente de identificare, în maxime condiții de conspirativitate și securitate.

Actele materiale reținute în sarcina inculpaților au fost următoarele:

1. La data de 16.03.2012, inculpații SÂMPETRU MARCEL, BĂLAN GEORGE și VLAD MIHAI și numitul VOINESCU PETRE s-au întâlnit la Restaurantul Perla din București, întrevederea fiind anterior stabilită telefonic.

Subiectele abordate au vizat inițial analiza unor aspecte din activitatea Consiliului Superior al Magistraturii și a unor unități din cadrul Ministerului Public, precum și a unor dosare, remarcându-se în acest sens, în opinia acuzării, modalitatea nedeontologică prin care inculpatul SÂMPETRU MARCEL dorea să sprijine o persoană în cadrul unui proces de divorț, din raza de competență a Tribunalului Giurgiu, apelând în acest scop la ajutorul numitului Voinescu Petre, persoană având o funcție de conducere în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Giurgiu.

De asemenea, SÂMPETRU MARCEL a purtat un dialog cu martorul BUNDAC PAUL referitor la un dosar în care se pare că acesta ar avea un interes personal:

SÂMPETRU MARCEL: ... Băi, unde-i dosarul ă la?... Unde, la ce instanță? Ai număr de dosar, ai...? Modificăm toate datele societății..., gașca acționarilor... Mai mișcăm și noi, mai aruncăm și noi câte ceva să te sprijinim.

BUNDAC PAUL: De-aia... Ne distrug.

SÂMPETRU MARCEL: N-ai înțeles ce-am spus?... Ce-mi dai și mie să mănânc?

Cu acest prilej, SÂMPETRU MARCEL a ținut o adevărată lecție despre tehnicile de interceptare, spunându-le celor prezenți că „*degeaba bagă telefonul în geantă...telefoanele dacă le ții se iau de la unul la altul, dacă ți-a dat o autorizație pe numărul de la un telefon și tu mai ai încă trei cartele... și dacă zici că i-ai scos bateria la ăsta...și ălălaltu îl lași așa...Du haina la recepție, pune-le acolo și ai terminat. Singura modalitate, că-l ascunzi, că-l bagi, că-i dai drumul în chiuvetă, scoți bateriile și atunci gata*”.

În cadrul discuției din 16.03.2012, inculpatul SÂMPETRU MARCEL i-a solicitat lui VLAD MIHAI să afle, în virtutea atribuțiilor

de serviciu, dacă un post telefonic este interceptat, răspunsul lui VLAD MIHAI fiind afirmativ. Solicitarea a avut ca bază de plecare o cerere anterioară de aceeași natură.

Atât limbajul utilizat și descrierea modului în care a fost distrus biletul pe care fusese scris anterior numărul de telefon, cât și exprimarea îngrijorării cu privire la deținerea fizică a unor date pentru o perioadă lungă de timp, conduc la concluzia traficării unor informații nedestinate publicității, în raport cu obiectul solicitării putând fi vorba de listinguri sau de note de redare având ca subiect persoana posesoare a postului telefonic respectiv.

Conținutul suportului optic cu înregistrarea dialogurilor purtate în mediul ambiant la 16.03.2012 relevă purtarea următorului dialog între VLAD MIHAI și SÂMPETRU MARCEL (minutul 52:05):

SÂMPETRU MARCEL: Mai notezi o dată? Poate (-ai pierdut?

VLAD MIHAI: Nu, am pierdut altul.

SÂMPETRU MARCEL: Lasă că nu trebuie să faci dovada că ai notat!

VLAD MIHAI: Mi-ați spus să vă dau biletul înapoi.

SÂMPETRU MARCEL: Eu i-am dat foc! Eu personal!

BALAN GEORGE: Au fost bune pentru...?

SÂMPETRU MARCEL: Da, da. Mai este o întrebare. Ia notează! Unde este acum? E prins undeva? Nu putem să aflăm?

VLAD MIHAI: Ba da! Da-mi mai dați o dată numărul de telefon?

SÂMPETRU MARCEL: M-am gândit la treaba asta. Nu mai ții minte numele?

VLAD MIHAI: Nu, eu am avut doar numărul de telefon și cu acela m-am dus...

SÂMPETRU MARCEL: ... Tu cui le dai? Eu m-am gândit la un moment dat, băi, de ce să nu i le dau înapoi, că le țineam prea mult asupra mea. Spune-i ăluia:” Băi, ce ți-am dat, mai dă-le o dată”.

În acest context, inculpatul BĂLAN GEORGE, interesându-se dacă unele informații obținute anterior în aceeași modalitate au fost utile, a folosit exprimarea ”**au fost bune pentru...**”, pe un ton în note grave și conspirativ, împrejurare ce atestă, în opinia acuzării, atât **cunoașterea de către inculpat a situației anterioare, cât și conștientizarea nelegalității stării de fapt la care asista.**

Cu același prilej, BĂLAN GEORGE a afirmat, cu referire la o persoană neidentificată care se pare că ar fi beneficiat de informații, că a avut o discuție cu acesta și că respectivul individ „le va mulțumi”.

BALAN GEORGE: Auziți,! Nu vreau să-l..., dar vreau să vă spun că am mai avut o discuție, vă va mulțumi! (...) De câte ori îl sun, ne vedem. Dar mi-a spus:”Nu mă suna când nu e cazul!” Ideea este că și alții i-au propus să-l ducă la unul, și el a zis că nu mă duc așa că mă duc așa că mă duce unul la unul, să-i rămân dator, m-ați înțeles. Probabil

vrea să-i fie de ajutor și pe viitor, probabil și în campanie, nu știu... Va fi o chestie bună.

SÂMPETRU MARCEL: Tu ai spus-o!

BALAN GEORGE: Am reținut-o!

Inculpatul VLAD MIHAI a declarat, în cursul urmăririi penale, în legătură cu aspectele relatate mai sus, că BĂLAN GEORGE și SÂMPETRU MARCEL nu i-au solicitat niciodată informații la care avea acces în virtutea atribuțiilor de serviciu și că nu își amintește dacă la data de 16.03.2012 SÂMPETRU MARCEL i-ar fi cerut să verifice dacă un post telefonic este interceptat, însă cu siguranță el nu a oferit o astfel de informație.

SÂMPETRU MARCEL a precizat, în cursul urmăririi penale, că nu i-a solicitat niciodată lui VLAD MIHAI date privind interceptarea unui post telefonic, iar ulterior, după citirea dialogului expus anterior, a declarat: ”erau chestiuni private care mă interesau, că m-a urmărit un autoturism, că am primit un telefon și că țineam prea mult asupra mea informațiile că am fost urmărit de o persoană, numărul de înmatriculare al unui autoturism, aflând că mașina este de la filajul MApN”.

Explicațiile date de inculpat nu sunt în măsură, în opinia acuzării, a ridica semne de întrebare cu privire la actul material de instigare descris, întrucât din interceptările efectuate reiese cu certitudine interesul cu privire la un post telefonic.

De asemenea, SÂMPETRU MARCEL nu putea ține asupra sa niște informații privind urmărirea sa de către o persoană, atâta vreme cât tot acesta s-a întreat: ”de ce să nu i le dau înapoi?” , fiind în mod logic vorba de documente. Mai mult, așa cum am mai arătat, faptul de ”a da foc personal unui bilețel” nu poate fi explicat decât prin existența unui potențial conținut compromițător pentru deținătorul acestuia.

Referitor la afirmațiile lui BĂLAN GEORGE, cu privire la discuțiile pe care acesta le-ar fi avut cu o persoană care ”le va mulțumi” pentru ceva care îi va fi de folos acelei persoane și pe viitor, în campanie, inculpatul SÂMPETRU MARCEL a pretins că ar fi fost vorba de candidatura numitului Muscalu George la CSM.

În schimb, inculpatul BĂLAN GEORGE, se arată în actul de acuzare, nu a putut preciza persoana la care a făcut referire în contextul respectiv, arătând că a făcut afirmațiile privitoare la ”mulțumiri” și la ”folosul în campanie” în contextul unei discuții ambigue, la care ar fi participat în mod fragmentar, existând și posibilitatea de a se afla în eroare cu privire la obiectul dialogului și că nu știe despre ce campanie este vorba. Însă descrierea făcută chiar de BĂLAN GEORGE interlocutorilor, prin afirmația acestuia că persoana în cauză i-ar fi spus: ”Nu mă suna când nu este cazul”, exclude posibilitatea de a se fi făcut referire la o persoană ca Muscalu George, ci induce ideea, în opinia acuzării, că individul respectiv avea interesul de a ascunde existența unei relații apropiate cu BĂLAN GEORGE,

prin solicitarea de a nu fi sunat când nu e cazul. De asemenea, BĂLAN GEORGE a declarat că, în cursul urmăririi penale, în legătură cu discuțiile purtate de SÂMPETRU MARCEL și VLAD MIHAI pe marginea unui "bilețel", în cadrul cărora el ar fi adresat acestora întrebarea "au fost bune pentru...?", nu cunoaște despre ce e vorba, nu a luat cunoștință de conținutul vreunui înscris, discuția fiind scoasă dintr-un context mai larg, în care au fost abordate numeroase subiecte. Însă această apărare nu poate fi apreciată ca fiind credibilă, întrucât la întrebarea lui BĂLAN GEORGE răspunsul lui SÂMPETRU MARCEL a fost "Da, da", rezultând, în opinia acuzării, că **interlocutorii erau în deplină cunoștință de cauză cu privire la subiectul discuției.**

2. Grupul format din inculpații VLAD MIHAI, SÂMPETRU MARCEL, BĂLAN GEORGE și numita SÂMPETRU MIRELA a avut o întâlnire în aceeași locație, la data de 23.05.2012, la Restaurantul Perla din București.

Discuția a debutat cu o relatare a lui VLAD MIHAI referitoare la faptul că este întrebat cine va fi noul procuror general și că, la răspunsurile sale ambigue, partenerii de dialog îl indică pe "prietenu său, George Bălan".

S-a menționat că aceste discuții s-au purtat după instalarea noului Guvern, având în frunte o persoană cu privire la care BĂLAN GEORGE a sugerat că se află în bune relații.

În cadrul acestei întâlniri, inculpatul SÂMPETRU MARCEL i-a solicitat lui VLAD MIHAI să-i furnizeze „**date și informații**” despre **SILAGHI OVIDIU**, ministrul transporturilor, în contextul unor discuții privitoare la numirea ca șef de cabinet al acestuia a lui Șpan Remus. Cu această ocazie, SÂMPETRU MARCEL a afirmat că pe „mâna lui Silaghi e tot Ilfovul”, confirmând astfel existența unor interese directe ori ale unor persoane din anturajul său în zona Ilfov, întrucât altfel nu se justifica, în opinia acuzării, această afirmație în susținerea solicitării făcute.

Inculpatul VLAD MIHAI a răspuns că va fi greu, dată fiind calitatea persoanei, dar **va încerca și, dacă nu va reuși prin mijloace proprii, va apela la ajutorul numitului Liviu (martorul CROITORESCU LIVIU – persoană cu funcție de conducere în cadrul structurii centrale a DGIPI).**

SÂMPETRU MARCEL a insistat să fie rugat "Liviu", indicând ca **modalitate de investigare introducerea persoanei ministrului Silaghi în lucrări ale serviciului având legătură cu Șpan Remus.**

Din audierea suportului optic conținând dialogul ambiental a rezultat purtarea următorului dialog, la **minutul 10:38:**

SÂMPETRU MARCEL: Băi, am auzit una acuma, să cad jos de pe scaun! Dar nu am căzut, m-am ținut. Șpan cât pe ce să fie șef de cabinet la ministrul Transporturilor.

VLAD MIHAI: Oah! Ar fi super-mișto!

SÂMPETRU MARCEL: Așa. La Transporturi e Ovidiu Silaghi, din Satu Mare. E pe mâna lui Ilfovul. Poate poți să mă ajuți cu Silaghi, cu Ovidiu Silaghi.

VLAD MIHAI: Așa.

SÂMPETRU MARCEL: Poate poți să mă ajuți să aflăm date și informații despre el.

VLAD MIHAI: Încerc. E din Satu Mare?

SÂMPETRU MARCEL: Da.

VLAD MIHAI: Ovidiu Silaghi.

SÂMPETRU MARCEL: Mie cel puțin... E ministrul transporturilor.

VLAD MIHAI: Ah! Păi el e liberal-liberal. Am înțeles. Va fi destul de greu, că, dacă e ministru și încep să sap... Vă spun, știți bine. Asta nu înseamnă să nu încerc...

SÂMPETRU MARCEL: Și cealaltă variantă. Ce bun era Vasile acum!

VLAD MIHAI: Dacă nu, trebuie să-l rog pe Liviu.

SÂMPETRU MARCEL: Roagă-l pe el. Leagă-l de Șpan.

Referitor la aceste aspecte, inculpatul VLAD MIHAI a declarat, în cursul urmăririi penale, că a asistat la o discuție în care SÂMPETRU MARCEL a vorbit despre Silaghi Ovidiu, menționându-se și numele lui Șpan Remus în context, însă nu își amintește dacă SÂMPETRU MARCEL i-a cerut să afle date și informații despre acesta, fiind însă posibilă existența unui interes despre persoana ministrului la modul general. VLAD MIHAI a mai precizat că nu a oferit nicio informație despre persoana menționată și că nici nu ar fi putut deține astfel de informații decât în situația în care SIPI Ilfov ar fi efectuat o documentare calificată cu privire la acesta ori prin accesarea bazei de date a DGIPI, în urma unei proceduri concrete.

Din dialogul prezentat anterior reiese, în opinia acuzării, existența pentru inculpatul VLAD MIHAI a altor variante de investigare, pe lângă prevederile legale, inclusiv apelarea la persoane de încredere din structura centrală a DGIPI, cu acces la baza de date și cu potențial de inițiere a unor lucrări care exced limita de competență a SIPI Ilfov.

Mai mult, din fișa postului de șef serviciu SIPI Ilfov, aferentă postului ocupat de inculpatul VLAD MIHAI, rezultă, în opinia acuzării, că acesta avea între atribuții asigurarea activității de culegere a informațiilor din domeniul de competență al DGIPI, verificarea preliminară și transmiterea spre exploatare structurilor informative ale unității.

În același sens, martorul OPRIȘAN PAUL, ofițer MAI, subaltern al inculpatului VLAD MIHAI, a precizat, în cursul urmăririi penale, că în activitatea de documentare informativă a unor cazuri aflate în lucru la nivelul SIPI Ilfov, au existat situații în care numere de telefon pentru care urma a fi solicitată autorizarea instanței au fost furnizate de VLAD MIHAI, precum și că notele de redare cu convorbirile relevante, selectate de fiecare ofițer care efectua ascultări în lucrările aflate în documentare calificată erau

primite, după procesare, de către șeful SIPI, care dispunea repartizarea către lucrătorul de caz.

Inculpatul SÂMPETRU MARCEL a declarat, în cursul urmăririi penale, că i-a cerut lui VLAD MIHAI să afle "date și informații" despre Silaghi Ovidiu, însă a fost determinat de zvonul că numitul Șpan Remus va fi numit șef de cabinet al acestuia, inculpatul fiind "curios să afle cine e ministrul care îl vrea pe Șpan șef de cabinet". Inculpatul a mai arătat că remarca "e pe mâna lui tot Ilfovul" nu are legătură cu interesele sale, ale soției sau ale altor persoane din anturaj.

Apărarea inculpatului SÂMPETRU MARCEL este lipsită de suport logic, în opinia acuzării, întrucât exprimarea folosită, respectiv sintagma "date și informații", ține de specificul activității de culegere de informații, în raport cu care inculpatul VLAD MIHAI avea atribuții specifice prin prisma funcției deținute; în contextul discuției, interesul pentru obținerea acestor informații despre persoana ministrului a fost în mod indisolubil legată de interesul solicitantului, acesta argumentând cererea prin aceea că Ovidiu Silaghi ar avea atribuții și influență în zona județului Ilfov, și, mai mult, SÂMPETRU MARCEL a utilizat exprimarea "poate poți să mă ajuți cu Silaghi", fapt ce denotă, în opinia acuzării, un potențial beneficiu ce urma a fi obținut prin intrarea în posesia unor asemenea date; nu este credibilă, în opinia acuzării, motivarea dată în fața procurorului de către SÂMPETRU MARCEL, respectiv existența unei simple "curiozități" cu privire la persoana menționată, atâta vreme cât inculpatul i-a indicat lui VLAD MIHAI anumite căi de urmat în vederea obținerii informațiilor, și anume alipirea numelui ministrului Ovidiu Silaghi, în mod nejustificat și, în consecință, nelegal, de activitatea unei persoane aflate în atenția DGIPI, în scopul de a da o aparență legală investigațiilor cu privire la acesta.

Prezența lui BALAN GEORGE reiese, în opinia acuzării, din existența unei remarci a acestuia la finalul discuției dintre ceilalți doi inculpați.

3. Cu ocazia aceleiași întrevederi, din data de 23.05.2012, inculpatul VLAD MIHAI i-a înmânat, în prezența lui BĂLAN GEORGE, lui SÂMPETRU MARCEL, ca urmare a unei cereri anterioare a acestuia, **un plic conținând o notă de redare**, aspect ce rezultă, în opinia acuzării, din pasajul de la minutul **58:28** al înregistrării discuției din 23.05.2012:

VLAD MIHAI: Serios... Eu v-am adus în plicul ăla nota de redare...

SÂMPETRU MARCEL: Of, Doamne, Doamne...

Referitor la acest aspect, inculpatul VLAD MIHAI a menționat, în declarația dată la urmărire penală, în mod mincinos, în opinia acuzării, că nu i-a remis lui SÂMPETRU MARCEL nicio notă de redare și că nu își amintește să-i fi dat acestuia niciun plic (indiferent de conținut).

Se arată că în schimb, inculpatul SÂMPETRU MARCEL, fiind întrebat în mod direct despre conținutul plicului pe care l-a primit de la VLAD MIHAI, fără a i se adresa inițial întrebarea dacă i-a fost remis sau nu

un plic, nu a avut ”inspirația” de a nega primirea acestuia, mai ales că nu a cunoscut dintru început că în cauză au fost efectuate doar înregistrări audio, iar nu și video. În consecință, SÂMPETRU MARCEL, oscilând, a declarat inițial, în declarațiile date la urmărire penală, că în plicul primit de la VLAD MIHAI se afla o cerere a acestuia privind o ”chestiune privată”, iar ulterior, găsind probabil insuficientă o astfel de explicație, a menționat că era vorba despre un CV al lui Vlad Mihai. De asemenea, SÂMPETRU MARCEL a mai arătat că referirea la ”nota de redare” a fost făcută în glumă.

De altfel, se arată în actul de acuzare, că apărarea referitoare la înmânarea unui CV nu se coroborează nici măcar cu susținerea lui VLAD MIHAI, care nu își amintește să-i fi dat un plic inculpatului SÂMPETRU MARCEL. Dacă s-ar fi remis într-adevăr acest CV, se mai arată că, ar fi fost imposibil ca VLAD MIHAI să nu-și amintească, aceasta cu atât mai mult cu cât ar fi fost o apărare adecvată sub aspectul celor imputate.

Inculpatul BĂLAN GEORGE a declarat, în cursul urmăririi penale, că a fost de față la momentul înmânării de către VLAD MIHAI lui SÂMPETRU MARCEL a unui material despre care nu poate preciza dacă era un plic ori un alt document, fără a-și putea aminti de existența vreunei referiri la conținutul acestuia.

În consecință, s-a constatat în actul de acuzare, existența unor inadvertențe vădite între apărările formulate de inculpații VLAD MIHAI și SÂMPETRU MARCEL cu privire la această situație. Astfel, VLAD MIHAI a preferat să nege integral existența acestui act material, în vreme ce SÂMPETRU MARCEL a denaturat doar aspectele privitoare la conținutul documentului ce i-a fost înmănat. Dacă s-ar privi ca reale susținerile lui SÂMPETRU MARCEL, în opinia acuzării, nu ar mai avea justificare atitudinea lui VLAD MIHAI de negare totală a împrejurării analizate, întrucât acesta nu ar fi trebuit să aibă nimic de ascuns. Pe de altă parte, s-a arătat că afirmațiile lui VLAD MIHAI sunt total nereale. Așadar, ambii inculpați au deformat, total sau parțial, adevărul, cu intenția certă de a masca traficearea unui material cu regim de circulație restrictiv. Singurele susțineri care pot fi privite ca adevărate, în opinia acuzării, sunt cele care rezultă din dialogul purtat între inculpați cu ocazia remiterii documentului menționat, întrucât acestea au fost făcute într-un mediu relaxat, în care, cel puțin teoretic, nu exista posibilitatea ca alte persoane să ia la cunoștință despre conținutul conversațiilor și nu se justifică interesul pentru denaturarea caracterului real al comunicărilor.

4. La data de 15.06.2012, VLAD MIHAI, BĂLAN GEORGE, SÂMPETRU MARCEL și martorul PETRACHE MARIAN s-au întâlnit la același restaurant Perla. Inițial, discuțiile s-au purtat pe marginea rezultatului bun obținut de Petrance Marian la alegerile locale, acesta fiind ales președinte al Consiliului Județean Ilfov, precum și cu referire la situația politică de la momentul respectiv, interlocutorii efectuând și o analiză a impactului acesteia asupra justiției și încercând să găsească piste pentru

inițierea unui dialog între reprezentanți ai CSM și persoane cu putere de decizie politică pe zona justiției.

S-a arătat că în contextul segmentului din discuție având ca obiect gestionarea informațiilor și importanța pentru politicieni de a acapara serviciile de informații și parchetele, SÂMPETRU MARCEL, relatând o situație recentă în care un ofițer SRI ar fi susținut aspecte nereale privitoare la soția sa, a făcut următoarele afirmații:

SÂMPETRU MARCEL: L-a dus mintea și l-a dus bine. Mă rog, problema este la tine, că te-au înțepat o dată, și Mihai știe, i-au auzit urechile că eu sunt propozabil pentru funcția de procuror general, dar nu e nici o problemă, că...

VLAD MIHAI: DNA-ul are ...

SÂMPETRU MARCEL: DNA-ul are dosare pe mine și oricând mă face..., mă neutralizează foarte repede... Bineînțeles că m-am apucat și eu să verific: Băi, Mihai, aveți voi ceva despre mine, știți ceva, aveți vreo hârtie pe acolo? Mi-a zis că a verificat și nu a găsit nimic. Dar uite cum se pune problema: dacă vrei să-ți mai dau și alte lucruri, îți mai dau. Deci acesta este stilul de lucru.

Inculpatul VLAD MIHAI a susținut, în declarația dată la urmărire penală, că, a fost întrebat de SÂMPETRU MARCEL dacă are cunoștință că acesta ar putea fi interceptat, însă i-ar fi răspuns că nu știe, pentru că nu are posibilitatea să verifice decât în cadrul SIPI Ilfov dacă s-a pus în aplicare vreo autorizație de interceptare pe numele acestuia.

În schimb, în cursul urmăririi penale, inculpatul SÂMPETRU MARCEL a recunoscut integral dialogul expus anterior și semnificația acestuia, arătând că, într-adevăr, a afirmat în cadrul discuției că DNA-ul are dosare cu el și că "îl poate neutraliza", sens în care i-a solicitat lui VLAD MIHAI să verifice dacă în structura lor informativă există "ceva despre el", VLAD MIHAI verificând și transmitându-i că nu a găsit nimic.

În cursul urmăririi penale, BĂLAN GEORGE a declarat că a aflat de la SÂMPETRU MARCEL că a fost audiat în mai multe dosare la DNA și că suspecta că are astfel de dosare sau că se vor deschide unele, însă nu poate confirma dacă a auzit sau nu afirmația referitoare la verificările pe care VLAD MIHAI le-ar fi făcut în acest sens. Însă înregistrarea dialogului ambiant confirmă, în opinia parchetului, participarea activă a lui BĂLAN GEORGE la aceste discuții, acesta replicând că „chiar dacă vor fi la fel de interesați ca și până acum, dar acum s-a terminat”, cu referire la emiterea unei soluții într-un dosar în care fusese cercetat SÂMPETRU MARCEL, aspect recunoscut chiar de BĂLAN GEORGE.

Sintetizând afirmațiile inculpaților cu privire la actul material descris, s-a constatat, în actul de acuzare, că VLAD MIHAI a încercat să ascundă consumarea acestui fapt, prin deformarea realității cu privire la verificările pe care, cu certitudine, le-a efectuat la solicitarea lui SÂMPETRU MARCEL. Descrierea făcută de acesta din urmă cu privire la o situație

recentă desfășurată anterior, ar fi putut fi negată de VLAD MIHAI cu ocazia dialogului din 15.06.2012, în cazul în care lucrurile nu s-ar fi petrecut astfel cum a susținut SÂMPETRU MARCEL. Or, din firul discuției a reieșit că VLAD MIHAI cunoștea subiectul abordat de SÂMPETRU MARCEL și a confirmat relațiile făcute de acesta interlocutorilor.

Data certă la care s-au efectuat actul de instigare și, respectiv, actul de autorat analizate la acest punct nu este cunoscută, se arată în actul de acuzare, nerezultând din probele administrate, însă, cu siguranță, acestea au fost comise în perioada de timp dintre apariția în mediul frecventat de inculpați a unor informații privind potențiala numite a lui SÂMPETRU MARCEL și BĂLAN GEORGE în funcții de conducere ale Ministerului Public și data dialogului propriu-zis.

Referitor la situația de fapt reținută prin rechizitoriu, expusă anterior, s-a apreciat de către organele de urmărire penală că faptele inculpaților întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000, în formă continuată, fapte comise în calitate de autor, complice sau instigator, respectiv:

Fapta inculpatului VLAD MIHAI, care, la data de 23.05.2012, în prezența lui BĂLAN GEORGE, i-a înmănat inculpatului SÂMPETRU MARCEL, ca urmare a unei cereri anterioare a acestuia, un plic conținând o notă de redare, iar în perioada mai-iunie 2012 i-a comunicat inculpatului SÂMPETRU MARCEL că, în urma verificărilor pe care le-a efectuat, numele acestuia din urmă nu apare în lucrări sau solicitări de interceptări ale serviciului pe care VLAD MIHAI îl conducea, **întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de furnizare de informații nedestinate publicității, în teza permiterii accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, în formă continuată (2 acte materiale), prev. de art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 41 al. 2 C.p.** (actele materiale de la punctele 3 și 4 din rechizitoriu).

Fapta inculpatului SÂMPETRU MARCEL, care, la data de 16.03.2012, i-a solicitat lui VLAD MIHAI să afle, în virtutea atribuțiilor de serviciu, dacă un post telefonic este interceptat; la data de 23.05.2012, i-a solicitat lui VLAD MIHAI să-i furnizeze „date și informații” despre SILAGHI OVIDIU, ministrul transporturilor; a solicitat anterior și a primit la 23.05.2012 de la VLAD MIHAI un plic conținând o notă de redare; i-a solicitat în perioada mai-iunie 2012 șefului SIPI Ilfov să verifice dacă numele său apare în lucrări sau solicitări de interceptări ale serviciului, **întrunește elementele constitutive ale instigării la infracțiunea de furnizare de informații, prev. de art. 25 C.p. rap. la art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 41 al. 2 C.p.** (actele materiale de la punctele 1-4 din rechizitoriu).

Fapta inculpatului BĂLAN GEORGE, care, în perioada martie-iunie 2012, în mod repetat, a sprijinit moral pe autorul VLAD MIHAI în săvârșirea infracțiunii de furnizare de informații nedestinate publicității,

prin întărirea și întreținerea hotărârii acestuia de a săvârși fapta, prin formarea convingerii existenței unei protecții pentru autor, prin exhibarea unor posibile relații la nivel înalt în lumea politică, împrejurări ce au contribuit la crearea confortului psihic al autorului VLAD MIHAI în efectuarea acțiunilor infracționale, **întrunește elementele constitutive ale complicității la infracțiunea de furnizare de informații, prev. de art. 26 C.p. rap. la art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 41 al. 2 C.p.** (actele materiale de la punctele 3 și 4 din rechizitoriu).

Referitor la caracterul de **”informații care nu sunt destinate publicității”** al datelor și materialelor pe care inculpatul VLAD MIHAI le-a folosit și la care a permis accesul persoanelor neautorizate, respectiv coinculpaților SÂMPETRU MARCEL și BĂLAN GEORGE s-a arătat în actul de acuzare următoarele:

Conform art. 2 al. 2 din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, accesul la informațiile clasificate este permis numai în cazurile, în condițiile și prin respectarea procedurilor prevăzute de lege. Protecția informațiilor clasificate are ca obiectiv protejarea acestora împotriva acțiunilor de spionaj, compromitere sau acces neautorizat.

Potrivit art. 17 lit. f din aceeași lege, în categoria informațiilor ”secret de stat” este cuprinsă și activitatea de informații desfășurată de autoritățile publice stabilite prin lege pentru apărarea țării și siguranța națională, între acestea aflându-se și Direcția de Informații și Protecție Internă din cadrul Ministerului de Interne.

Din perspectiva Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, art. 12 al. 1 lit. a, e și f conturează aria informațiilor nedestinate publicității, prevăzând că se exceptează de la accesul liber al cetățenilor, între altele, informațiile clasificate, informațiile privind procedura în timpul anchetei penale, dacă se periclitează rezultatul acesteia, ori dacă se aduce atingere asigurării unui proces echitabil.

Așadar, în sfera informațiilor nedestinate publicității sunt incluse informațiile clasificate (cu regimul prevăzut de Legea 182/2002), precum și alte informații, care, fără a avea caracter clasificat, sunt supuse unui regim restrictiv de circulație, unor limitări și îngrădiri legale, impuse de interese sociale superioare.

În urma examinării materialelor puse la dispoziție de DIPI, s-a constatat că nivelurile de secretizare ale documentelor și informațiilor la care avea acces inculpatul VLAD MIHAI și care interesează prezenta cauză sunt:

-”strict secret”: notele de redare ale unor înregistrări efectuate în baza mandatelor de siguranță națională; notele de supraveghere operativă având aceeași bază legală; notele de investigații; solicitările pentru obținerea mandatelor de siguranță națională;

-”secret de serviciu”: obținerea de date privind posturile telefonice utilizate de o persoană; solicitările de identificare echipamente de

comunicare și cartele SIM; solicitările de interogare și identificare date de la operatorii de telefonie mobilă;

- caracter nesecret, dar nepublic: solicitările de listinguri; notele de redare privind înregistrări efectuate în baza autorizațiilor emise de instanțe conform C.p.p. și materialele anexă.

S-a arătat că, în concret, informațiile referitoare la interceptarea unui post telefonic pot fi încadrate la nivelul "strict secret" sau "nepublic", în funcție de temeiul autorizației de interceptare. Informațiile obținute în urma unor astfel de verificări păstrează același caracter, chiar dacă rezultatul interogării este negativ (în sensul obținerii informației privind neinterceptarea postului telefonic).

Datele și informațiile privind o anumită persoană, obținute în urma derulării unor activități specifice DIPI, au, cel puțin, caracter nepublic. Dacă acestea se materializează în conținutul unor documente elaborate la nivelul structurii informative, pot dobândi caracter "strict secret" sau "secret de serviciu".

Notele de redare, care reprezintă forma scrisă a unor dialoguri telefonice ori purtate în mediul ambiental, pot avea nivelul de clasificare "strict secret" sau "nepublic", în funcție de temeiul autorizației de interceptare în baza căreia au fost captate (Legea nr. 51/1991 privind siguranța națională sau art. 91¹ și urm. C.p.p.).

În speță, unele dintre informațiile traficate de inculpatul VLAD MIHAI, atât în interes personal, cât și în folosul celorlalți inculpați, fără a fi integral concretizate prin identificarea efectivă a obiectului acestora (spre exemplu, identificarea postului telefonic și a utilizatorului, identificarea lucrării din care face parte nota de redare), **conțin, în opinia acuzării potrivit suportului probator, suficiente elemente de analiză pentru a putea fi încadrate în una dintre categoriile de informații clasificate sau nepublice enumerate anterior.**

Referitor la formele de participatie, vinovăția inculpaților și scopul infracțiunii s-au arătat următoarele:

Cu privire la inculpatul VLAD MIHAI s-a arătat că acesta a îndeplinit funcția de șef serviciu în cadrul DGIPI – Serviciul de Informații și Protecție Internă Ilfov. Conform extrasului din fișa postului, între sarcinile, îndatoririle și responsabilitățile sale se regăsesc: verificarea, îndrumarea și **controlul punerii în aplicare a actelor autorizate** în activitatea informativ-operativă a serviciului; asigurarea activității de **culegere a informațiilor** din domeniul de competență al DGIPI, verificarea preliminară și transmiterea spre exploatare structurilor informative; preocuparea cu privire la studierea și **cunoașterea prevederilor actelor normative** care reglementează activitatea în domeniul de competență și a celor privind activitatea instituției în care este încadrat, a normelor Codului de etică și deontologie polițienească și a regimului disciplinar al personalului MAI; asigurarea **coordonării activităților informativ-**

operative și documentarea calificată a informațiilor obținute; dispunerea cu privire la diseminarea rapoartelor informative, a notelor de informare sinteză și analiză întocmite de personalul din subordine; asigurarea **respectării regulilor de protecție a informațiilor clasificate; obligația de a păstra cu strictețe secretul profesional.**

S-a arătat că VLAD MIHAI a urmărit să-și asigure, în cadrul grupului infracțional, o poziție cheie, care să îl facă indispensabil celorlalți și fără de care scopurile coinculpaților să nu poată fi realizate, transformând interesul personal de a fi menținut în funcția de conducere a structurii respective, într-un interes comun al grupului, ai cărui membri să fie motivați în susținerea inculpatului VLAD MIHAI, pentru ca acesta, la rândul său, să le furnizeze informații de interes în economia personală sau profesională.

În consecință, s-a reținut că inculpatul, cunoscând și având obligația respectării mențiunilor de mai sus, a acționat cu intenție directă calificată prin scop, prevăzând rezultatul socialmente periculos al faptelor sale și urmărind producerea acestuia, scopul fiind acela al obținerii unor foloase necuvenite pentru sine (menținerea în funcția de șef al SIPI Ilfov) și pentru alții (accederea în funcții de conducere a coinculpaților sau a altor persoane agreeate, interese de afaceri ale coinculpaților ori ale unor persoane din anturajul acestora, verificarea situației juridice pentru asigurarea apărării în eventualitatea unor anchete penale).

În cadrul discuției din data de 23.05.2012, în contextul în care VLAD MIHAI a procedat la descrierea controalelor la care era supus de la nivel central, exprimându-și o oarecare îngrijorare cu privire la posibilitatea înlăturării sale din funcție, a evocat un dialog cu numitul Croitorescu Liviu, în care acesta și-ar fi exprimat opinia că GELU OLTEAN, șeful DGIPI, nu își va permite să îl înlăture, cunoscând legăturile lui VLAD MIHAI cu BĂLAN GEORGE, „despre care toată lumea spune că va fi noul procuror general”.

Martorul LICU DIMITRIE BOGDAN a declarat, în cursul urmăririi penale, că a purtat în repetate rânduri discuții privind situația profesională a lui VLAD MIHAI cu inculpații BĂLAN GEORGE și SÂMPETRU MARCEL, aceștia exprimându-se într-un sens favorabil șefului SIPI Ilfov. De asemenea, martorul a relatat o discuție purtată în primăvara anului 2012 cu GELU OLTEAN, în cadrul căreia acesta din urmă și-a arătat nemulțumirea vis-a-vis de comportamentul inculpatului VLAD MIHAI, remarcând că „VLAD crede că poate face orice dacă este prieten cu BĂLAN”.

Așadar, rezultă cu evidență, în opinia acuzării, că inculpatul VLAD MIHAI a urmărit și a reușit să formeze convingerea altor persoane cu privire la existența unei relații apropiate cu inculpatul BĂLAN GEORGE, încercând să profite de pe urma acestui fapt, având acordul implicit al celui din urmă.

Cu privire la inculpatul **SÂMPETRU MARCEL** s-au reținut că acesta l-a determinat, cu intenție, pe inculpatul VLAD MIHAI, să comită actele materiale de la punctele 3 și 4, iar cu privire la faptele descrise la punctele 1 și 2 instigarea nu a fost urmată de executare (nu au fost identificate suficiente probe privind consumarea acestor acte prin furnizarea informațiilor solicitate).

În mod categoric, în opinia acuzării, fără activitatea de instigare realizată de SÂMPETRU MARCEL, VLAD MIHAI nu ar fi luat hotărârea de a acționa în sensul permiterii accesului instigatorului la informațiile respective, neavând un interes direct sau tangent.

Având în vedere că în Codul penal român nu sunt enumerate nici limitativ, nici enunțiativ, mijloacele de instigare, s-a arătat că acestea pot fi dintre cele mai diferite, de la îndemnuri, rugăminți sau insinuări, până la constrângere sau corupere.

S-a arătat că activitatea de instigare îndeplinită de inculpatul SÂMPETRU MARCEL a îmbrăcat forma unor solicitări cu caracter oarecum imperativ, instigatorul profitând de ascendentul personal pe care îl avea asupra instigatului și transmițându-i în mod direct, explicit și evident îndemnul și fapta pe care urma să o săvârșească, cu indicarea chiar a unor mijloace prin care urma să fie asigurată obținerea informației.

Activitatea de instigare desfășurată de inculpatul SÂMPETRU MARCEL, de pe poziții de superioritate și de „punere în dependență” a autorului (prin prisma asigurării stabilității în poziția pe care o ocupa) a determinat, în opinia acuzării, obținerea de la VLAD MIHAI a unor reacții de genul „da, am înțeles”, din care se poate extrage **caracterul determinant al instigării** în luarea hotărârilor de a comite diferitele acte materiale.

Scopul activităților de instigare reținute în sarcina lui SÂMPETRU MARCEL a constat, conform rechizitoriului, în obținerea unor foloase necuvenite în urma valorificării informațiilor puse la dispoziție de VLAD MIHAI. S-a apreciat că este evident că deținerea unor date privind interceptarea unui post telefonic, cunoașterea conținutului unei note de redare, obținerea de date despre ministrul transporturilor („e pe mâna lui tot Ilfovul”), cunoașterea existenței sau inexistenței în atenția unui serviciu de informații a unor lucrări ce vizau propria persoană, constituie împrejurări, în opinia acuzării, care i-au dat posibilitatea inculpatului SÂMPETRU MARCEL să acționeze într-un anumit mod, să planifice și să managerieze activități și interese personale ori ale anturajului, să cunoască dacă este necesară formularea unor apărări privind potențiale cauze penale în care ar fi implicat, toate aceste beneficii fiind dobândite în mod nejustificat, prin sfidarea oricăror dispoziții legale ce reglementează circulația informațiilor nedestinate publicității.

Cu privire la inculpatul **BĂLAN GEORGE** s-a reținut că a avut cunoștință de săvârșirea infracțiunii de către VLAD MIHAI, având de la început reprezentarea că, prin activitatea sa, ajută la comiterea acesteia.

S-a arătat că acesta a conștientizat atât caracterul infracțional al activității desfășurate de autor, pe baza actelor sale de sprijin, precum și rezultatele susceptibile să se producă, în urma acestei activități. Spre exemplu, inculpatul BĂLAN GEORGE, interesându-se dacă unele informații privind interceptarea unui post telefonic au fost utile, a folosit exprimarea ”**au fost bune pentru...**”, pe un ton în note grave și conspirativ, împrejurare ce atestă, în opinia acuzării, atât **cunoașterea de către inculpat a situației anterioare, cât și conștientizarea nelegalității stării de fapt la care asista.**

Inculpatul BĂLAN GEORGE a declarat la urmărire penală că prezența sa nu putea reprezenta, prin ea însăși, un sprijin moral, atâta timp cât nu a avut reprezentarea că informațiile erau clasificate sau nedestinate publicității. *Per a contrario*, s-a arătat că inculpatul acceptă că, dacă ar fi avut această reprezentare, prezența sa ar putea constitui un act de complicitate morală. Dincolo de exemplul de mai sus, s-a mai apreciat că BĂLAN GEORGE, prin natura funcției pe care o deținuse și a pregătirii profesionale, nu ar fi avut cum să perceapă informațiile furnizate ca având altă valoare decât cea de informații nedestinate publicității.

S-a arătat că la faptele continuate, cum este cazul în speță, contribuția complicelui poate interveni oricând până la încetarea activității continuate. Inculpatul **BĂLAN GEORGE a contribuit dintru început (perioada martie 2012, conform probelor aflate la dosar) la săvârșirea infracțiunii, prin actele de sprijin moral** pe care le-a efectuat ca membru al grupului infracțional. S-a apreciat că este vorba de **o antecedentă factuală a contribuției** inculpatului la săvârșirea infracțiunii, situată în timp anterior inițierii anchetei penale.

Astfel, s-a concluzionat că actele de sprijinire efectuate de BĂLAN GEORGE, care au înlesnit și au ajutat în realizarea laturii subiective a faptei lui VLAD MIHAI, au constat în contribuția morală concretizată în întărirea și întreținerea hotărârii autorului de a săvârși fapta, în forma sa continuată, în darea de sfaturi și în formarea convingerii existenței unei protecții pentru autor, prin exhibarea de către complice a unor posibile relații la nivel înalt în lumea politică, împrejurări ce au contribuit la crearea confortului psihic al autorului VLAD MIHAI în efectuarea acțiunilor infracționale.

În teorie și practică s-a statuat că, dacă o persoană intervine și înlătură sau contracarează potențialele îndoieli ale autorului prin încurajări sau prin invocarea unor argumente care consolidează hotărârea, dându-i vigoarea necesară de a fi pusă în executare, aceasta compare în calitate de complice moral (T.S., s.p. nr. 7357/1970, RRD nr. 10/1971).

În alte situații, întâlnite și în prezenta cauză, complicele contribuie la întreținerea hotărârii infracționale prin incitarea continuă a unor sentimente, prin evocarea unor stări sau situații ce l-au determinat pe autor la luarea hotărârii, a căror reamintire îl impulsionează la executarea faptei.

VLAD MIHAI, în calitate de autor, a avut cunoștință în permanență, că, în calitate de complice, BĂLAN GEORGE avea posibilitatea de a interveni în vederea înlăturării unor eventuale dificultăți, aceasta constituind o activitate de complicitate morală (T.S., d.p. nr. 902/1984, RRD nr. 8/1985).

Actele de complicitate morală au caracter de anterioritate, fiind plasate, de fiecare dată, înainte de trecerea la executare. Practic, s-a arătat că prezența constantă a complicelui BĂLAN GEORGE la întrevederile grupului, atât cele anterioare, cât și cele în care s-au consumat unele acte materiale ale infracțiunii, acompaniată de actele de sprijin moral, a reprezentat, de fiecare dată, un act de complicitate morală pentru actul material consumat ulterior.

Deși cu privire la actele materiale de la punctele 1 și 2 activitățile de complicitate nu sunt pedepsibile, în lipsa probelor privind trecerea la executare, acestea **circumstanțiază, în opinia acuzării, caracterul permanent al susținerii de către complice a activități infracționale, în ansamblul său.**

Astfel, în toate întrevederile, BĂLAN GEORGE a înțeles să aducă în discuție relațiile apropiate în care s-ar afla cu șeful Guvernului, arogându-și deja, în această idee, o poziție de lider informal în sistemul judiciar, aspect reliefat, în opinia acuzării, de conținutul dialogului purtat la 23.05.2012:

VLAD MIHAI: Nu știu unde, dar m-a rugat așa: să vorbesc cu dvs – te rog eu, vorbește cu George, îl rog frumos – și mulți alții ca mine – să nu cumva Marius Iacob să mai prindă ceva; că a început Marius Iacob să-și activeze relații prin PSD.

BĂLAN GEORGE: Nu trebuie să mă roage.

Așadar, s-a arătat că BĂLAN GEORGE era perceput de persoana respectivă ca posibil decident în repartizarea unor funcții în Ministerul Public, inculpatul întărind această percepție în fața lui VLAD MIHAI cu afirmația „nu trebuie să mă roage”.

Același lucru rezultă, în opinia acuzării, și din convorbirile telefonice purtate de BĂLAN GEORGE cu persoane din interiorul CSM, în perioada 9-10-07.2012, precum și din poziționarea acestuia în dialogurile cu politicianul PETRACHE MARIAN ca fiind un exponent important al sistemului judiciar.

De asemenea, s-a mai arătat că, în contextul în care, la data de 5.06.2012, VLAD MIHAI s-a plâns de controalele inițiate de conducerea DGPI, căutând soluții pentru a fi menținut în funcție sau numit într-o altă poziție, acesta i-a sugerat lui BĂLAN GEORGE să discute problema sa cu primul-ministru, pentru a încerca demiterea din funcție a lui GELU OLTEAN. Dialogul a fost următorul:

BĂLAN GEORGE: Păi e ședință de guvern azi? Dacă îi dau mesaj...

.....

VLAD MIHAI: Deci, dacă deschideți discuția – a vorbit și Marius, chipurile. Marius s-a dus la ăla și i-a spus... și cică, mă, eu i-am spus și acum, i-am spus să-i transmită lui Victor „ce caută mă, Gelu ăsta pe acolo?”
BĂLAN GEORGE: Dar până la urmă, asta e problema corectă.

.....

VLAD MIHAI: Acum, dacă am ajuns aici, trebuie să ies cumva. Dacă mă puteți ajuta...

BĂLAN GEORGE: Mihai, eu ți-am și spus – da. Este un da.

Întrucât varianta plecării lui VLAD MIHAI din funcția deținută nu era benefică pentru interesele grupării infracționale, la data de 5.06.2012, într-un context similar, în care VLAD MIHAI relatează că a aflat despre o anchetă efectuată de DNA, prin care se urmărea implicarea sa în afaceri cu terenuri, în urma formulării unor denunțuri, replica lui BĂLAN GEORGE a fost următoarea : „*Important este că ești bine. Mă uit la tine. Mai degrabă pleacă ei. De ce să pleci tu?*”.

De asemenea, la data de 15.06.2012, la afirmația lui SÂMPETRU MARCEL privind o discuție pe care ar fi avut-o cu Cristian David, referitor la poziția profesională a lui VLAD MIHAI, în sensul sprijinirii acestuia, SÂMPETRU MARCEL afirmând **despre VLAD MIHAI că „el nu poate să lucreze, el nu poate să ne fie de folos cu sabia lui Damocles deasupra capului”**, inculpatul BĂLAN GEORGE a replicat: „*De acord!*”, în prezența lui VLAD MIHAI (afirmație cu caracter de încurajare a autorului).

Subiectul discuției a fost lămurit de SÂMPETRU MARCEL în fraza următoare: „*Pentru că eu dacă ți spun: Mă, vreau să știu și eu despre Popescu, el spune: Nașule, eu ce să fac, mie mi-e frică! Dacă am f...t o lucrare... Deci trebuie rezolvată, trebuie rezolvată problema lui Mihai... Mie mi-a fost frică, am stat cuminte cu treburile pentru 28, pentru că n-am știut...*”.

De asemenea, s-a mai menționat faptul că, în niciuna dintre împrejurările în care s-au transmis informații nedestinate publicității ori s-au stabilit planuri cu privire la obținerea acestora, **inculpatul BĂLAN GEORGE nu a manifestat, nici concret, nici ca sugestie, o atitudine dezaprobatore** vis-a-vis de activitățile desfășurate de instigator și autor.

Toate împrejurările arătate mai sus, au fost percepute, în opinia acuzării, în mod cert de inculpatul VLAD MIHAI ca reprezentând un sprijin moral acordat acestuia de BĂLAN GEORGE.

Pentru a integra mai riguros participația penală a fiecărui inculpat și scopurile personale sau comune urmărite de aceștia în ansamblul acțiunilor infracționale, în actul de acuzare a fost construită fotografia panoramică a activității grupului constituit din SÂMPETRU MARCEL, VLAD MIHAI și BĂLAN GEORGE, prin prisma intercalării intereselor acestora cu anumite interese politice.

Astfel, s-a arătat că grupul constituit din inculpații SÂMPETRU MARCEL, VLAD MIHAI și BĂLAN GEORGE a dezvoltat, anterior

inițierii anchetei, legături strânse cu personaje din lumea politică, între care PETRACHE MARIAN – actualul președinte al Consiliului Județean Ilfov și DAVID CRISTIAN, membru marcant al unui partid politic aflat la guvernare, actualmente deținând portofoliul de ministru pentru Români de pretutindeni. De asemenea, inculpatul BĂLAN GEORGE a lăsat în permanență să se creadă că s-ar afla într-o relație foarte bună cu actualul prim-ministru. Pe lângă întâlnirile directe pe care cei trei inculpați le-au avut cu primii doi politicieni menționați, o altă pârghie în mecanismul de legătură dintre aceștia a fost numita SÂMPETRU MIRELA, soția inculpatului SÂMPETRU MARCEL, aflată, în calitate de om de afaceri, în mediul politic menționat.

Din ansamblul probelor administrate a rezultat, în opinia acuzării, pe lângă beneficiile nejustificate obținute de inculpați în urma activității infracționale, că interferența intereselor politice cu cele personale ale inculpaților era una extrem de articulată, constând, în esență, în **emiterea unor promisiuni de susținere reciprocă, respectiv sprijinirea inculpaților pentru ocuparea unor posturi de conducere ori pentru menținerea în astfel de funcții, pe de o parte, iar pe de altă parte, „conlucrarea” ulterioară a acestora cu politicienii, adică asigurarea unui soi de protecție din punct de vedere informativ și penal, constituind o „captatio benevolentia” a persoanelor din mediul politic.**

În principiu, aceste promisiuni nu au avut caracter explicit, ci au îmbrăcat forma unor sugestii, al căror sens era perceput în adevărata sa valoare de către toți participanții la discuții.

Conversațiile dintre inculpați și persoanele cu funcții politice fac **dovada interesului politic în aservirea instituțiilor cu atribuțiuni în combaterea corupției și a mării infracționalități economico-financiare, cu acordul celor chemați, cel puțin la nivel teoretic, să asigure evitarea imixtiunilor politicului în activitatea justiției.**

S-a arătat că cei trei inculpați, beneficiind de sprijinul unor persoane din mediul politic, nu s-au sfiit să recurgă la mijloace specifice mai degrabă înțelegerilor de tip mafiot, decât unui sistem fundamentat pe lege, pentru a-și croi drum spre funcțiile pe care le vizau, inclusiv prin încercări de denigrare în mass-media a persoanelor care activează în instituțiile vizate de ei. Încercarea de a manipula numirile din interiorul instituțiilor care prezintă interes pentru politicieni, este cu atât mai reprobabilă, cu cât a beneficiat de sprijinul și de aportul unor persoane care aveau funcții de conducere în cel mai înalt for al magistraților, cu atribuțiuni directe în procedura de numire a procurorului general al României și a procurorului șef al DNA.

S-a arătat că inculpații SÂMPETRU MARCEL și BĂLAN GEORGE au lăsat să se înțeleagă, direct sau indirect, că, în situația în care vor ocupa funcții de conducere în cadrul Ministerului Public, vor fi gata să servească interesele ilegite ale persoanelor care i-au sprijinit în demersurile lor.

Dincolo de faptul că BALAN GEORGE și SÂMPETRU MARCEL, magistrați la acea vreme, acceptau să participe la înțelegeri oculte în desemnarea conducătorilor parchetelor, aceștia insistau ca partidul din care făcea parte unul dintre interlocutori să-și spună cuvântul în numirile șefilor de parchete și să nu lase alt partid aflat la guvernare să hotărască unilateral acest lucru, pentru că altfel ar putea chiar ei să suporte consecințele.

Un prim aspect în sprijinul acestor susțineri îl constituie, în opinia acuzării, afirmațiile lui BĂLAN GEORGE din 16.03.2012, care conturează existența unei legături cu o persoană din lumea politică (neidentificată), căreia grupul celor trei i-a servit într-un mod interesele:

*BALAN GEORGE: Auziți,! Nu vreau să-l..., dar vreau să vă spun că am mai avut o discuție, **vă va mulțumi!** (...) De câte ori îl sun, ne vedem. Dar mi-a spus: "Nu mă suna când nu e cazul!" Ideea este că și alții i-au propus să-l ducă la unul, și el a zis că nu mă duc așa că mă duc așa că mă duce unul la unul, să-i rămân dator, m-ați înțeles. **Probabil vrea să-i fie de ajutor și pe viitor, probabil și în campanie, nu știu... Va fi o chestie bună.***

Caracterul ermetic al grupului și poziția procesuală pe parcursul cercetărilor nu au permis identificarea persoanei despre care s-a discutat, însă este evidentă existența unei relații bazate pe sprijin și mulțumiri reciproce. Mai mult, **acel „vă va mulțumi” evocă ideea unei prestații viitoare din partea persoanei ajutate**, iar nu a unor simple mulțumiri formale ce ar fi putut fi transmise prin vocea lui BĂLAN GEORGE.

La 23.05.2012, inculpații VLAD MIHAI, SÂMPETRU MARCEL și BĂLAN GEORGE au stabilit ca într-una din zilele următoare să se întâlnească cu numitul PETRACHE MARIAN. Aceștia au manifestat prudență în stabilirea locului de întâlnire, astfel încât **să nu existe o expunere publică:**

VLAD MIHAI: ne întâlnim cumva cu...

BĂLAN GEORGE: Petrache Marian?

VLAD MIHAI: Îmi zicea că poate ne vedem și noi vineri. Aveți timp? La ora unu?

SÂMPETRU MARCEL: Unde?

VLAD MIHAI: Ori aici, ori la Roxana, ori la Pescărușul.

SÂMPETRU MARCEL: Indiferent unde, numai că nu aș vrea să ne prea expunem.

VLAD MIHAI: Păi atunci ne întâlnim aici dacă acceptați...

BĂLAN GEORGE: Noi știm foarte bine, poate el să se expună mai mult.

VLAD MIHAI: Știu că contează. Atunci, dacă ne găzduiți, venim aici.

BĂLAN GEORGE: Sau la Roxana, și acolo e separeul acela unde nu intră nimeni.

Ca urmare a celor stabilite, la întâlnirea din 25.05.2012 a participat și PETRACHE MARIAN. Cu acea ocazie, a avut loc, referitor la o solicitare

anterioară privind obținerea de informații despre Ovidiu Silaghi („pe mâna căruia era tot Ilfovul”) următorul **dialog care conturează, în opinia acuzării, existența unor interese materiale:**

PETRACHE MARIAN: Domne, semne de întrebare legate de el am că a acceptat funcția de ministru la Transporturi când el nu știe nimic.

SÂMPETRU MARCEL: Nu, dar intrăm în detalii, știi. Dacă te duci cu o problemă la el, ți-o rezolvă, dar stai cu sabia lui Damocles deasupra capului. Țsta e Ovidiu.

PETRACHE MARIAN: De ce?

SÂMPETRU MARCEL: Păi dacă aduc bani...

PETRACHE MARIAN: Cum stai cu sabia lui Damocles?

SÂMPETRU MARCEL: Exact, te poate vinde în minutul unu.

PETRACHE MARIAN: Păi ce să vândă? Ce, am făcut ceva? Că propui, e o chestie politică să propui.

SÂMPETRU MARCEL: Nu m-am referit la asta. M-am referit laE un minister în care se fac bani, teoretic.

În cadrul aceleiași discuții, s-a abordat subiectul gestionării justiției, context în care BĂLAN GEORGE a făcut următoarele precizări în dialogul purtat cu PETRACHE MARIAN:

BĂLAN GEORGE: Eu l-am sunat odată la minister (pe Titus Corlățean – n.n.), deși el mă cunoaște, ne știm de foarte mulți ani... Când nu venea el... îl cunosc și pe Ponta. I-am dat telefon și i-am spus: Victore, știi unde mă găsești. Dacă ai vreo problemă vizavi de sistemul judiciar, eu îți răspund. Dar acum când ești la putere, tu când ai nevoie de mine, mă suni, nu te mai sun eu. Pentru că eu nu mă duc să cer...eu n-o să cer funcții, nu mă interesează, eu stau așa de bine aici. Dar dacă ai nevoie de mine, de expertiza mea, după 25 de ani de muncă în magistratură, cu toate funcțiile posibile, mă suni. Nu ai, ura și la gară!...

Aparentul dezinteres privind ocuparea unor funcții și preocuparea altruistă pentru binele sistemului judiciar sunt desființate, în opinia acuzării, de conținutul dialogurilor purtate de BĂLAN GEORGE cu SÂMPETRU MARCEL, în care aceștia își stabileau strategiile de așezare pe funcții (numărul 1 și numărul 2).

La data de 30.05.2012, VLAD MIHAI, cu ocazia unei noi discuții privind potențiala schimbare a sa din funcție, și-a exprimat față de interlocutorii BĂLAN GEORGE și SÂMPETRU MARCEL opinia că șeful său „e posibil să glumească în următorii termeni:dacă ajunge Marian Petrache președintele Consiliului Județean, nu-l mai schimbă pe ăsta (pe Vlad Mihai – n.n.) niciodată”, afirmație ce relevă, în opinia acuzării, existența unei legături strânse a inculpatului cu politicianul respectiv, precum și perceperea ca atare a acestei relații de către alte persoane.

La această întâlnire a participat parțial și numitul Cristian David, politician din aceeași formațiune ca și Marian Petrache. Acesta a relatat o

discuție pe care ar fi purtat-o cu Marian Petrache referitor la problema inculpatului VLAD MIHAI:

CRISTIAN DAVID: ... Nu știu. Eu m-am întâlnit fără să ne planificăm, în martie, la Snagov. Am făcut un miting acolo, electoral. Marian mi s-a părut foarte nervos – ce, mă, se ia, ce, mă duc eu la Gelu... habar n-am dacă a făcut-o, deci nu comentez. Și Marian a zis: il omor, Zic: deci du-te tu întâi la Gelu, vezi dacă e o problemă și vedem pe urmă.

Apoi, VLAD MIHAI a menționat că într-una din zilele anterioare s-a întâlnit cu Marian Petrache:

VLAD MIHAI: Știu, mi-a zis... cu totul altceva. M-a întrebat Marian, zice: s-a mai potolit Gelu? S-a potolit pe dracu, zic. Zice: dar ce, aduce pe cine vrea el acum la mine în județ?...

CRISTIAN DAVID: El a luat-o foarte așa... Nu am de ce să vorbesc cu Rus, de vreme ce am convenit cu Petrache că vorbește el cu Gelu, dacă Gelu îi dă un mesaj.....Acum sunt două idei: Petrache să vorbească cu el ca să rămâi. Asta e o variantă. Varianta rămânerii.

.....
MIRELA SÂMPETRU: Și eu sper să rămână aici, că aici îmi convine... Poate pleacă idiotul acesta (Gelu Oltean – n.n.)

Împrejurările expuse relevă, în opinia acuzării, odată în plus **existența unor interese atât ale politicianilor amintiți, cât și ale lui SÂMPETRU MARCEL, prin soția sa**, femeie de afaceri, în menținerea lui VLAD MIHAI în funcția deținută.

Din informațiile obținute prin mijloace specifice s-a stabilit, în actul de acuzare, că în cursul zilei de 19.06.2012, Gelu Oltean a fost contactat, într-adevăr, de Petrache Marian, care a dorit să-l vadă, însă întrevederea celor doi nu s-a produs, datorită refuzului șefului DIPI.

Interesele și așteptările inculpaților BĂLAN GEORGE și SÂMPETRU MARCEL reies, în opinia acuzării, și din dialogurile purtate cu martorul PETRACHE MARIAN la data de 15.06.2012:

BĂLAN GEORGE: Fără doar și poate și prezența mea și a lui Marcel, în contextul actual, este o prezență care interesează. Dar cu cine mă întâlnesc sau cu cine vă întâlniți? Știu un onorabil care ne știm de atâția ani!

.....
BĂLAN GEORGE: Păi dintre noi trei, toți suntem propozabili.

SÂMPETRU MARCEL: Cred că Mihai nu e, nici tu (Petrache), am mai rămas noi doi.

În continuare, cei doi inculpați au purtat cu interlocutorul PETRACHE MARIAN discuții pe teme de justiție, BĂLAN GEORGE expunând unele probleme identificate și sugerându-i lui PETRACHE MARIAN să găsească soluții pentru dezbaterile acestor probleme cu anumiți politicieni. Așa cum s-a arătat, **BĂLAN GEORGE s-a poziționat ca un factor important în acest proces, pentru a demonstra politicianilor**

capacitățile sale de lider și pentru a sugera că este capabil să ocupe o poziție de conducere pe domeniul său de activitate. Această atitudine l-a determinat pe martorul PETRACHE MARIAN să aibă următoarea reacție:

PETRACHE MARIAN: nu, eu mă duc la Șova și-i spun: Îți dau un sfat, am niște prieteni, am niște foști... Hai să facem! PNL-ul în zona asta e slab. După părerea mea.

GEORGE BĂLAN: Am reținut. Deci eu fac în felul următor, acesta e punctul de plecare - dacă săptămâna viitoare, la începutul săptămânii viitoare primesc mesajul la care eu mă aștept "ne vedem în data de...", lucrurile sunt simple. Vorbesc cu premierul și acolo lucrurile se tranșează sau nu se tranșează. Dar știm tipul de răspuns. Dacă nu mă sună, vă dau un telefon și o să vă rog să-mi faceți această... găsim o întâlnire cu Șova.

.....
PETRACHE MARIAN: Nu-i spun nimic lui Șova. Nu poate să facă el. eu mă întâlnesc cu Șova și-i spun așa: Bă, eu am niște prieteni... uite ce-mi spun prieteniiăștia ai mei: m-au întrebat cum poa să ajungă, cum poa să facă...

În contextul acestei discuții, SÂMPETRU MARCEL a subliniat încă odată necesitatea rezolvării situației profesionale a inculpatului VLAD MIHAI, într-o manieră de natură să înmagazineze chintesența scopurilor activității infracționale:

SÂMPETRU MARCEL: Am vorbit cu Cristi David și a rămas să mă duc la... să vorbesc cu el, că Cristi îl cunoaște, face pasul la ministru. Pentru că dacă... stai că vreau să termin. El (Vlad Mihai) nu poate să lucreze, el nu poate să ne fie de folos cu sabia lui Damocles deasupra capului.

BĂLAN GEORGE: De acord!

SÂMPETRU MARCEL: pentru că eu dacă îi spun: Mă, vreau să știu și eu despre Popescu, el spune: Nașule, eu ce să fac, mie mi-e frică! Dacă am f.... o lucrare. Deci trebuie rezolvată, trebuie rezolvată problema lui.

Așadar, s-a arătat că inculpatul VLAD MIHAI trebuia menținut în continuare în funcție pentru a putea furniza celorlalți inculpați informații nedestinate publicității, iar stresul la care era supus VLAD MIHAI l-ar fi putut determina pe acesta să refuze pe viitor să mai "colaboreze" cu ceilalți inculpați, motiv pentru care "trebuia rezolvată problema lui".

Exclamația lui BĂLAN GEORGE : "de acord!" exprimă odată în plus, în opinia acuzării, perfecta conștientizare de către acesta a scopului urmărit și susținerea activității infracționale a inculpatului VLAD MIHAI.

Purtarea acestor discuții în prezența unui politician care urma să facă legătura grupului de "prieteni" cu persoane cu forță de decizie politică în domeniul justiției relevă, în opinia acuzării, într-o modalitate suficient de

clară **disponibilitatea inculpaților de a servi ulterior anumite interese** ale susținătorilor și intenția de a-i da de înțeles interlocutorului acest lucru.

Ulterior, inculpații **BĂLAN GEORGE și SÂMPETRU MARCEL** au emis anumite judecăți de natură a-l convinge pe **PETRACHE MARIAN** despre importanța numirilor ce urmau a fi efectuate la vârful Ministerului Public, din perspectiva deținerii unui control politic asupra justiției.

*SÂMPETRU MARCEL (în dialog cu Petrache Marian): așa. După aceea, ce voiai tu în continuare a ceea ce vrei tu... că se ocupă PSD deocamdată (de justiție – n.n.). dar voi nu trebuie să... ei de-aia au rămas cu o mare pagubă. Deci nu trebuie să fie lipsit de interes, **nu trebuie să fii dezinteresați cine va fi șef la DNA, cine va fi procuror general** și cu toată negocierea trebuie să știm și noi. Împreună... asta trebuie să transmiți. Acum fac o paranteză. Ascultă: **Când ai ajuns la putere, prima dată îți iei instrumente de care te sprijini.** Ori în momentul de față nu s-a întâmplat acest lucru. Dacă nu ai la timp Parchetul, odată, discutăm separarea puterilor în stat... dacă nu ai serviciile...*

.....
*BĂLAN GEORGE: și mă întorc și completez ce spune Marcel: **nu sunteți dezinteresați cu privire la numirea șefului DNA**, pentru că, din perspectiva numirii ca președinte a lui Antonescu, la pixul lui sunt de-astea. Păi voi ce faceți?... deci astea sunt niște mecanisme care dacă nu le gândești când trebuie, după aia se întorc împotriva celui care le-a făcut...*

.....
*SÂMPETRU MARCEL:... Deci trebuie cineva să se ocupe de zona asta, care este foarte importantă. Este foarte importantă zona asta! Nu trebuie lăsat... eu acum știi la ce mă aștept? **N-aș vrea să... dar mă aștept! Să-i dea lui Victor DNA-ul. Înțelegi? Și-n cine să dea? Înăștia care suntem.***

*BĂLAN GEORGE (în dialog cu Petrache Marian): **Și vorbiți singuri.***
Acest dialog reflectă, în opinia acuzării, temerile inculpaților cu privire la posibilele repercusiuni asupra propriilor interese, în situația în care nu vor reuși să dețină controlul asupra instituțiilor vizate, SÂMPETRU MARCEL poziționându-se, prin replica sa, înăuntrul grupului de interese liberal.

.....
*SÂMPETRU MARCEL: Ce e asta, eu nu înțeleg. **Ăla e delegat** (șeful DNA – n.n.). Bă, asta e cel mai important front...*

BĂLAN GEORGE: Știți cum e acum puterea? Înăuntru are furnicile, care e un mușuroi de furnici înăuntru. Asta este DNA-ul...

.....
PETRACHE MARIAN: cel mai important... Adică să pui mâna pe putere și pe informație.

SÂMPETRU MARCEL: Exact.

PETRACHE MARIAN: Păi, asta înseamnă, nu? Păi, ai de fapt acum Curentul, care înseamnă informația, și puterea care înseamnă DNA-ul și Parchetul, care înseamnă Motorul, da?

SÂMPETRU MARCEL: Corect.

PETRACHE MARIAN : **Trebuie să pui Mâna pe Curent, și pe urmă pe Motor, nu?**

SÂMPETRU MARCEL: Da.

Cointeresarea oamenilor politici în susținerea inculpaților pentru ocuparea unor funcții a fost sintetizată de inculpatul SÂMPETRU MARCEL în exprimarea: **"Te instalezi, începi treaba și pe urmă înțelegi că știu și eu."**, emisă în contextul unor discuții cu BĂLAN GEORGE și PETRACHE MARIAN referitoare la circulația informațiilor. De asemenea, SÂMPETRU MARCEL a afirmat că **"...noi mai sperăm și la noi că poate mâine vom fi șefi sau procuror general care poate să... și dacă la un moment dat relația cu noi a fost așa și-așa, dacă ne poziționăm și noi, va fi foarte importantă și atunci te întărești și în exterior, nu numai la interior..."**

Așadar, s-a apreciat că menținerea în funcție a inculpatului VLAD MIHAI și numirea inculpaților BĂLAN GEORGE și SÂMPETRU MARCEL în funcții în vârful ierarhiei din cadrul Ministerului Public erau obiective care urmau a fi atinse prin susținerea acestora de către persoane din lumea politică și aveau ca scop asigurarea accesului la informații de interes a reprezentanților clasei politice, continuându-se astfel divulgarea de informații către persoane neautorizate.

Din afirmațiile de mai sus ale inculpatului SÂMPETRU MARCEL, la care au achiesat tacit ceilalți participanți la dialog, reiese explicit, în opinia acuzării, promisiunile de protecție și de informare a politicianilor, făcute de inculpați, în schimbul susținerii politice pentru ocuparea unor funcții de conducere.

Exemplificativ pentru interesul manifestat de către cei trei inculpați cu privire la numirile ce se vor face în sistemul judiciar și la modul în care doresc să influențeze aceste numiri sunt și următoarele conversații, expuse în actul de acuzare:

SÂMPETRU MARCEL: **Și eu vreau să spun următorul lucru: dacă nu-i problemă și tu ești singur, nu te suci, ca să vin și eu imediat. Până la urmă contează cine-i numărul 1 sau numărul 2.**

BĂLAN GEORGE: **Așa se întâmplă, dar haideți să...**

SÂMPETRU MARCEL: **Ascultă-mă, să nu refuzi! Eu știu ce spun. Un refuz din partea ta poate să întoarcă situația radical.**

BĂLAN GEORGE: **Și asta-i adevărat.**

SÂMPETRU MARCEL: **Deci când ai pus mâna pe ceva, nu-i mai da drumul.**

BĂLAN GEORGE: **O să ne consultăm împreună.**

SÂMPETRU MARCEL: **Ne consultăm, dar ți-am spus și eu. Ți-am spus și eu punctul meu de vedere și dorința mea. E și acesta bun, hai să-l**

duc spre avizare, pentru că se poate suci. Când tu spui nu, s-ar putea să nu mai fiu eu și să vină altcineva, și să nu mai fii nici tu.

BALAN GEORGE: Și asta-i adevărat.

SÂMPETRU MARCEL: Înțelegi?

BALAN GEORGE: Aici important este să spui Nu! dar să știi că vii tu.

SÂMPETRU MARCEL: Aia e problema.

BALAN GEORGE: N-am rezolvat nimic dacă el tot vine. Și nu vin nici eu, nici tu.

SÂMPETRU MARCEL: Eu ce spun! Tu spui Nu, eu sunt cu Marcel, și s-ar putea să nu mai vină Marcel și vine altcineva și atunci ai pierdut și tu, am pierdut și eu.

BALAN GEORGE: Și asta-i adevărat.

SÂMPETRU MARCEL: Dacă e, tu zici Da!

Legătura acestor interese aparent personale ale inculpaților cu interese din lumea politică transpare, între altele, și din următoarele replici:

SÂMPETRU MIRELA: Știi ce mi-au spus? Dar am uitat să-ți spun(...) Vorbește cu soțul tău (n.n SÂMPETRU MARCEL), băgați în presă sau cu zvonuri, dați în oameni, dați informațiile unor oameni care, nu mai contează, cu avocați, dați în lume, dați unde să apară și în presă, ca să vedem noi mișcarea, că ne ajută, ce vor. Să spunem așa: "Se apropie în august expirarea mandatului (n.n mandatul procurorului șef al DNA) și sunt propuși oamenii cutare și cutare, ar fi...deci aiurea, care nu au nicio legătură.

BALAN GEORGE: Deci eu nu înțeleg, să dau acum pentru mâine?

SÂMPETRU MIRELA: Da, dar trebuie vorbit și să mai iau și eu de la tine. Mai am și eu, dar nu știu să pun în text atât de...

BALAN GEORGE: Mirela, hai să-ți spun un lucru: vezi că jumătate din ziariști sunt ofițeri acoperiți și trebuie să fii foarte atent.

S-a concluzionat că prin intermediul numitei SÂMPETRU MIRELA, persoane neidentificate din sfera politică transmiteau inculpaților **sfaturi referitoare la modalități de denigrare în mass media a persoanelor care activează în instituțiile vizate de ei, pentru a asigura aducerea în posturi de conducere a unor indivizi dezirabili din perspectiva intereselor de acaparare a unor segmente din aparatul de justiție, în principal a celor cu competențe în cercetarea faptelor comise de politicieni.**

Revenind la situația de fapt reținută în actul de sesizare, s-a arătat că pe parcursul derulării cercetărilor, respectiv în data de 10.07.2012, s-a solicitat Înaltei Curți de Casație și Justiție emiterea unor autorizații de percheziție pentru domiciliile inculpaților Balan George, Sâmpetru Marcel și Vlad Mihai, după obținerea avizului de la Consiliul Superior al Magistraturii, conform dispozițiilor legale. Întrucât instanța de judecată a eliberat autorizațiile cerute în cursul după amiezii nu a fost posibilă punerea

lor în executare în aceeași zi, urmând ca aceste activități să se deruleze în data de 11.07.2012, ceea ce s-a și întâmplat.

După percheziționarea domiciliului și biroului inculpatului Vlad Mihai, din declarația martorului Croitorescu Alexandru Liviu din cursul urmăririi penale, a reieșit faptul că inculpatul Vlad fusese informat în cursul zilei de 10.07.2012, că imobilele deținute de către el vor face obiectul unor percheziții.

În acest context s-au demarat investigații cu privire la modul în care inculpatul Vlad Mihai a fost avertizat despre existența autorizațiilor de percheziție emise pentru domiciliul și biroul său, concluzia fiind aceea că a intrat în posesia acestor date de la magistratul Barbălată Georgeta, prin intermediul lui Pușcaș Alexandru Cristian.

Așa fiind, prin rezoluția din data de 26.07.2012 a Direcției Naționale Anticorupție s-a dispus începerea urmăririi penale față de Barbălată Georgeta, judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, pentru săvârșirea infracțiunii de favorizare a infractorului, prev. de art. 264 al. 1 C.p. rap. la art. 17 lit. a din Legea nr. 78/2000, constând în aceea că aceasta, în data de 10.07.2012 luând la cunoștință despre faptul că, Direcția Națională Anticorupție, în aceeași zi a adresat instanței supreme o solicitare de autorizare a efectuării perchezițiilor domiciliare, la inculpații Vlad Mihai, Bălan George și Sâmpetru Marcel, cercetați pentru comiterea infracțiunii de folosirea de informații nedestinate publicității, prev. de art. 12 lit. b din Legea 78/2000, l-a avertizat pe inculpatul Vlad Mihai, prin intermediul lui Pușcaș Alexandru Cristian, despre faptul că domiciliul său este posibil să fie percheziționat și că are probleme legate de Bălan George, Sâmpetru Marcel și DNA. Procedând în acest mod, Barbălată Georgeta i-a asigurat acestuia timpul necesar pentru a distruge și ascunde documente și obiecte compromițătoare, ce ar fi putut constitui mijloace de probă, zădărniciind astfel urmărirea penală.

În fapt, evenimentele s-au desfășurat astfel:

După începerea urmăririi penale față de Bălan George, Sâmpetru Marcel și Vlad Mihai, considerându-se util cauzei, Direcția Națională Anticorupție a înaintat Înaltei Curți de Casație și Justiție, în data de 10.07.2012, dosarul nr. 242/P/2010, împreună cu un referat cu propunerea de a se dispune efectuarea unor percheziții domiciliare la domiciliile și birourile învinuiților Sâmpetru Marcel și Vlad Mihai și respectiv la biroul învinuitului Bălan George. Lucrarea a fost înregistrată la instanță în jurul orelor 12⁰⁰-12³⁰ și repartizată judecătorului de serviciu, Arghir Geanina Cristina, colegă de birou cu învinuita Barbălată Georgeta. După susținerea cererii de către procuror, magistratul investit cu soluționarea cererii a procedat la studierea materialului pus la dispoziție, în prezența magistratului asistent, Ionescu Daniela Andreea.

Deși potrivit afirmațiilor magistratului Arghir Geanina Cristina și ale magistratului asistent, au fost luate toate măsurile pentru asigurarea

confidențialității dosarului DNA, în intervalul de timp cuprins între orele 12⁰⁰ și 15⁰⁰, inculpata a luat la cunoștință despre obiectul cererii formulate de către DNA, în dosarul nr. 242/P/2012. Acest lucru a fost posibil ca urmare a faptului că magistratul Arghir Geanina Cristina a citit dosarul Direcției Naționale Anticorupție fiind așezată la o măsuță aflată în apropierea frigiderului din birou, iar în acest timp, inculpata s-a deplasat de mai multe ori la frigider, având astfel posibilitatea să observe că se dezbate o cerere de percheziție vizându-i pe Vlad Mihai, Bălan George și Sâmpetru Marcel. Așa fiind, inculpata a luat hotărârea să-l anunțe pe Vlad Mihai despre aceasta.

La acel moment inculpata Barbălată Georgeta era în relații apropiate cu Vlad Mihai, cu care se întâlnea, potrivit declarației celui din urmă, cu o frecvență de o dată pe săptămână, în oraș pentru a lua masa.

Întrucât inculpata avea reprezentarea a ceea ce înseamnă să-l informeze pe Vlad Mihai despre procedurile aflate în derulare într-un dosar penal, care îl viza direct, pentru a se proteja și a se asigura că nu există posibilitatea să se facă conexiunea între ea și inculpatul Vlad Mihai, a decis că cea mai bună variantă este de a-l pune în gardă pe acesta printr-un intermediar. Astfel, l-a ales pe Pușcaș Alexandru Cristian, persoană cunoscută de ea, cât și bun prieten al lui Vlad Mihai, cu care se putea întâlni fără a naște suspiciuni, folosindu-se de calitatea acestuia de director al unui service auto și creând astfel o aparență de normalitate și legitimitate acțiunilor sale, întrucât intră în firescul lucrurilor ca posesorul unui autovehicul să stea de vorbă cu reprezentantul unei societăți având ca obiect de activitate, printre altele, servicii de întreținere auto.

Cunoscând valoarea informației pe care o deținea și cât de important este pentru învinutul Vlad Mihai timpul de care putea dispune în intervalul în care dosarul se afla la instanță și nu se comunicase încă soluția pronunțată solicitantului, pentru a "scăpa" de documentele și obiectele compromițătoare, inculpata a părăsit sediul Înaltei Curți de Casație și Justiție, în timpul programului, având grijă să facă acest lucru în mod cât mai puțin vizibil. Astfel, conform înregistrărilor video din incinta ÎCCJ, aceasta a plecat de la locul de muncă, la ora 15¹⁵, fără a avea asupra sa vreun bun care ar fi putut indica că pleacă din clădire și s-a deplasat la sediul SC MIDOCAR SRL, societate în cadrul căreia, Pușcaș Alexandru Cristian ocupa funcția de director executiv. Acolo, în același mod calculat, caracteristic unei conduite infracționale, pentru a-și disimula scopul prezenței sale, a cerut unui lucrător de la informații să-l cheme cu Pușcaș Alexandru Cristian, sub pretextul că are probleme cu mașina și îi expiră inspecția tehnică periodică. Acesta a fost anunțat și s-a deplasat spre inculpată, de a cărei prezență a fost surprins, întrucât era prima dată când venea la service. Imediat după inițierea dialogului, Barbălată Georgeta l-a întrebat pe Pușcaș dacă știe ceva de Vlad. Întrucât urma ca în cursul acelei zile Vlad Mihai să își ridice autoturismul de la service, Pușcaș i-a cerut unui

angajat să-l contacteze pe acesta, pentru a stabili la ce oră sosește, aspect confirmat de nota de supraveghere a lui Vlad Mihai în data de 10.07.2012. După ce a fost informat că Vlad Mihai urmează să sosească în scurt timp, Pușcaș i-a comunicat acest lucru și Georgetei Barbălată, dar aceasta a precizat că nu dorește să se întâlnească cu el, desigur pentru a evita eventualele depoziții ale vreunui martor ocular, care ar fi putut să o inculpe, apoi i-a spus că ar trebui să-i transmită soției lui Vlad Mihai să nu meargă acasă cu copilul pentru că s-ar putea să aibă loc o percheziție legată de niște probleme ale lui Vlad cu Bălan George, Sâmpetru Marcel și DNA. Imediat după acestea, inculpata a continuat să încerce să-și creeze un alibi pentru prezența sa la MIDOCAR, sens în care și-a făcut o programare pentru ITP și apoi i-a spus lui Pușcaș că la orele 19³⁰ se va afla în Mall Vitan, la magazinul Sephora, făcându-l să înțeleagă că dorește să se întâlnească. Ulterior a plecat, fără să vorbească cu Vlad Mihai, care între timp ajunsese la service, îndreptându-se spre sediul Înaltei Curți de Casație și Justiție, unde a revenit la ora 16³⁰, după cum rezultă din înregistrările video. După mai puțin de 10 minute, inculpata a ieșit din ÎCCJ, de data aceasta având asupra sa și poșeta.

Imediat după dialogul cu inculpata, Pușcaș Alexandru Cristian i-a transmis lui Vlad Mihai conținutul discuției cu Barbălată Georgeta. Urmare a acestui eveniment, Vlad Mihai și-a schimbat radical comportamentul, manifestând o stare de agitație marcată. Astfel, primul lucru pe care l-a făcut după ce a fost înștiințat că urmează a face obiectul unor percheziții, a fost să-i predea lui Pușcaș Alexandru Cristian un memory stick și două telefoane mobile, ale căror cartele le-a distrus înainte de remiterea aparatelor și să se deplaseze, de îndată acasă, împreună cu acesta, unde și-a parcat mașina la o distanță de două blocuri față de imobilul în care locuiește și și-a închis telefonul mobil. Potrivit afirmațiilor lui Pușcaș, scopul deplasării acasă al lui Vlad a fost aceea de a lua ceva, însă nu a văzut ce anume, deoarece nu l-a însoțit pe acesta în încăperi, ci l-a așteptat în hol. La aproximativ 10 minute după ce a ajuns acasă, la orele 17⁰⁰, a plecat, l-a lăsat pe Pușcaș la sediul MIDOCAR, apoi s-a întâlnit cu Sâmpetru Marcel, în oraș, în mașina acestuia din urmă, la orele 18⁰⁰-18³⁰. Atât pe traseul urmat spre locul de întâlnire cu inculpatul Sâmpetru, cât și ulterior, Vlad Mihai a recurs la măsuri evidente de autoverificare. Tot ca reacție a celor aflate de către Vlad Mihai, Bălan Mihai a stabilit o întâlnire cu Sâmpetru Marcel prin intermediul soțiilor lor, după mai multe sesiuni de comunicare între acestea. Ce doi s-au văzut în jurul orelor 20⁰⁰, la locuința lui Sâmpetru Marcel din București.

În intervalul 16³⁰, 10.07.2012 și 02⁰⁰, 11.07.2012, Vlad Mihai a vizitat mai multe locații din București și în marea majoritate a timpului și-a ținut telefonul mobil închis.

Tot în cursul zilei de 10.07.2012, conform înțelegerii stabilite cu Pușcaș Alexandru Cristian, inculpata Barbălată Georgeta s-a deplasat la

magazinul Sephora din Mall Vitan, unde s-a întâlnit cu acesta. În cursul dialogului, inculpata i-a confirmat lui Pușcaș că Vlad Mihai este implicat în problemele lui Bălan George și Sâmpetru Marcel, din cauza unor servicii pe care le-a făcut acestora. De asemenea, i-a solicitat lui Pușcaș să păstreze tăcerea cu privire la întâlnirile pe care pe care le-au avut. Conform înregistrărilor efectuate de camerele de luat vederi din incinta Sephora, întâlnirea dintre Pușcaș Alexandru Cristian și Barbălată Georgeta s-a desfășurat în intervalul orar 19:07:48-19:21:59.

După întrevvedereea celor doi, Pușcaș s-a retras la domiciliu, unde a primit vizita lui Vlad Mihai, căruia i-a dat detalii referitoare la discuția cu Barbălată Georgeta. Vlad a decis că trebuie să i-a legătura cu Bălan George, însă temându-se că este supravegheat, l-a rugat pe Pușcaș să-i comunice acest lucru. Pușcaș Alexandru Cristian a acceptat și s-a dus la adresa indicată de Vlad ca fiind a lui Bălan George și l-a găsit pe acesta în parcare. I-a transmis dorința lui Vlad de a se vedea, însă i s-a răspuns că ” nu este cazul”.

Ulterior, Pușcaș s-a reîntâlnit cu Vlad Mihai, la sediul MIDOCAR și i-a adus la cunoștință ce a spus Bălan.

În data de 20.07.2012, Pușcaș Alexandru Cristian a formulat un denunț adresat Direcției Naționale Anticorupție, în cuprinsul căruia a relatat evenimentele petrecute în data de 10.07.2012, privindu-i pe Barbălată Georgeta și Vlad Mihai și și-a exprimat acordul în a colabora în vederea dovedirii celor afirmate.

Așa fiind, în data de 24.07.2012, între Pușcaș Alexandru Cristian și Barbălată Georgeta s-a consumat o întâlnire în holul imobilului în care aceasta din urmă locuiește, în baza autorizației emise de către Înalta Curte de Casație și Justiție. Inculpata a recunoscut explicit faptul că l-a anunțat pe Vlad Mihai despre perchezițiile care urmau să se desfășoare la domiciliul său, după cum rezultă din dialogul purtat de cei doi:

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: Am primit o citație de la D.N.A.!

BARBĂLATĂ GEORGETA: Știu!

.....
BARBĂLATĂ GEORGETA: Păi, trebuie să te duci. Nu poți să nu te duci. Nu lua legătura cu el.

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: Că nu vreau să iau legătura cu nimeni că mi-e frică.

BARBĂLATĂ GEORGETA: Da vezi că e... și tu ești ascultat.

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: Poftim?

BARBĂLATĂ GEORGETA: Ești ascultat!

.....
PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: Nu știu! Mie ce mi-e frică, mi-e frică! Mi-e frică să nu ne fi văzut cineva în Mall!

BARBĂLATĂ GEORGETA: *Nu cred... nu cred! Nu, nu cred. Nu, dar, probabil, drumul de la BĂLAN că MIHAI a zis la service seara, toate astea drumurile... Dacă aveau mai mult, nu știu, te citau direct ca învinuit.*

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: *Poftim?*

BARBĂLATĂ GEORGETA: *Dacă aveau mai mult te citau direct ca învinuit. Extingeau sau cam așa ceva. Nu, oricum, nu e bine să iei legătura cu MIHAI... acum. ...[oftează]... În cel mai rău caz... nu știi nimic!*

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: *Că el... el m-a sunat pe fix la birou azi dimineată și i-am spus că nu pot vorbi.*

BARBĂLATĂ GEORGETA: *Da, vezi că v-ascultă telefonu'!*

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: *Că am primit-o azi dimineată asta, mi-a dus-o direct acasă.*

BARBĂLATĂ GEORGETA: *Îhî! Îhî!*

BARBĂLATĂ GEORGETA: *Da, da' nu, da' nu de mult de câteva... asta, mă, da' nu de mult de câteva... cred că de la mijlocu' săptămânii trecute... Nu dinainte! Te ascultă! De ce că... Da' de ce i-ai zis lu' DAN, că crezi că ești filat? Așa ai impresia sau...?*

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: *Eu așa cred că... Erau tot felu' de oameni pe acolo prin față.*

BARBĂLATĂ GEORGETA: *Acolo? Unde la, la ser... la service?*

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: *Da!*

BARBĂLATĂ GEORGETA: *A! Poate fi și o părere. Da' în cel mai rău caz, dacă.... da' nu cred că în Mall ne-au văzut. În cel mai rău caz ne-am întâlnit, da' nu rețin ce zi și am vorbit... Ne-am întâlnit întâmplător... Eu nu știu nimic despre asta. Și la service, atunci, eventual, a venit... ori c-o zi înainte, ori... ...[neinteligibil]...*

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: *Îs, ă... [își drege glasul] Îmi programez toate înregistrările! Se știe în ce zi ați fost la programare.*

BARBĂLATĂ GEORGETA: *Și la ce oră?*

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: *Nu mai știu, da' cred că da!*

BARBĂLATĂ GEORGETA: *Și ora scie fix?*

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: *Dacă scie, scie când ați venit și scie când ați plecat.*

BARBĂLATĂ GEORGETA: *Nu cred.*

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: *Ă, scie, nu când ați plecat, scie când s-a făcut factura!*

BARBĂLATĂ GEORGETA: *A, factura, păi, ce, aia am făcut-o vineri! Noi de regulă am programat.*

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: *Da' când v-ați programat scie.*

BARBĂLATĂ GEORGETA: *Și ziua?*

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: *Și ziua!*

BARBĂLATĂ GEORGETA: *Și ora?*

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: *Da!*

BARBĂLATĂ GEORGETA: Și ora?

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: Îhî!

BARBĂLATĂ GEORGETA: **Și nu se poate ...**[neinteligibil]...

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: N-am, n-am nici cum, nicio
posibilitate!

BARBĂLATĂ GEORGETA: Hm! Eventual, eventual ziceam că a
dat... **Ce scrie? cum am făcut-o, personal sau prin telefon?**

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: Nu știu ce a scris băiatu' ăla,
care v-a făcut programările. ...[tușește]...

BARBĂLATĂ GEORGETA: **Oricum, n-am discutat nimic despre
asta! Am venit mai devreme, mai... Ca și oră! Sau am făcut-o prin
telefon, sau... Dar cel mai nasol e că v-ați ...**[neinteligibil]... **de ce dracu'?**
Doamne iartă-mă! Bine! La ce vă gândiți?

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: Nu știu! Mă gândesc la ce să le
spun, că nu știu nici ce mă întrebă.

BARBĂLATĂ GEORGETA: Păi, înseamnă ne-am întâlnit... **noi ne-
am întâlnit întâm... sau am venit, am vorbit de fiică. Legat de fiică-mea! O
lăsăm... Dacă vă întreabă dacă mă cunoașteți, ne știm așa și...**

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: Ne-am văzut de două, trei ori. A,
păi, ăsta este și adevăru'.

.....
...

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: Și mi-a zis doar atâta, că a-
ntrebat dacă am... dacă vă cunoaște...

BARBĂLATĂ GEORGETA: Da, bine! Hai...!

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: Și a zis că da... și...

BARBĂLATĂ GEORGETA: Și când ne-am întâlnit, ce ați mai
...[neinteligibil]...

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: Când v-ați întâlnit ultima dată...

BARBĂLATĂ GEORGETA: **Da' acum, cu telefonul... scoateți-vă
bateria!**

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: E... Stați un pic, că... N-am cum
să scot bateria, că e Iphone.

BARBĂLATĂ GEORGETA: **De ce nu-l lăsați acasă, că vă localizează
cu el?**

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: Trebuie să mă sune nevastă-mea,
că vine băiatu' din BULGARIA.

BARBĂLATĂ GEORGETA: Am înțeles! Deci, ă... **Vedeți cu
reprogramarea aia... naibii mai bine n-o mai făceam! Sau dacă am făcut-
o... ...**[neinteligibil]... **dacă apare ora... apare și ora? Că poate apare
ziua...**

.....
...

BARBĂLATĂ GEORGETA: **Da' în program apare sigur?**

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: În program apare sigur!

BARBĂLATĂ GEORGETA: Păi, oricum, l-am făcut... pe urmă am făcut revizia aia, I.T.P.-u'... Și aia cum apărea? Apare că-i ștearsă! **Am trecut... sau am făcut-o pe internet programarea. Adică, scrie cum am făcut-o?**

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: Păi, chiar dacă nu scrie, eu nu știu dacă... că acolo este posibilitatea să scrie telefonic, personal sau așa...

BARBĂLATĂ GEORGETA: Ce spuneam să ă...?

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: Da' dacă o să vină și intră la... la recepție...

BARBĂLATĂ GEORGETA: **ba nu! Mi-am făcut programare... n-am discutat nimic despre asta... Nu știam! Nu știam! Nu știați! Nu știam! Asta e clar!**

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: Îți spun, pur și simplu, ca să mă uit!

BARBĂLATĂ GEORGETA: Da!

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: Ați venit, că pe... vă expira pe șaisprezece...

BARBĂLATĂ GEORGETA: **Da, da, da! Da! Încercasem să fac în altă parte și nu găsisem cu cine, pur și simplu! Da! Și n-am făcut o programare, că-mi expira și... la modu' ăsta! Da' numai dacă întreabă! Adică, dacă insistă! Dacă... dacă o cunoșteți nu știu ce... Că oricum, nu am discutat nimic despre ...[neinteligibil]... Clar! Da! E... Numai să nu-l fi spus pe-ăla, că v-ați întâlnit cu el! Asta este mult mai nașpa! Da' asta s-a-ntâmpnat seara, târziu! Când v-a sunat BĂLAN!**

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: Păi, eu am mers la BĂLAN și i-am spus că trebuia să se-ntâlnească MIHAI cu el!

BARBĂLATĂ GEORGETA: Da! Da' n-ați discutat...

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: Și el mi-a zis că nu e cazul să se-ntâlnească...

BARBĂLATĂ GEORGETA: Așa... da... Și?

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: Și după aceea m-am dus și m-am întâlnit cu MIHAI ...[neinteligibil]...

BARBĂLATĂ GEORGETA: ...[neinteligibil]... **Dar i-ați spus lui MIHAI că... nu i-a spus lu' BĂLAN că... despre ce e vorba?**

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: Nu!

BARBĂLATĂ GEORGETA: **Aaa! Perfect! Decât că ar vrea să se-ntâlnească! Da' nu i-a spus despre ce e vorba!?**

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: Că ar vrea să se-ntâlnească și că se pare că... Stați un pic! Eu nu mai știu dacă... Nu! Că vrea să se-ntâlnească MIHAI cu el și a zis că nu e cazul'...

BARBĂLATĂ GEORGETA: Da... Că știe tot?

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: Da! Și că... că știe tot... „Nu e cazul', că știu tot!”

BARBĂLATĂ GEORGETA: **Da! Da' n-ați... Nu i-ați spus că... percheziție, ceva...?!**

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: Nu!

BARBĂLATĂ GEORGETA: Nu! N-ați rostit ...[neinteligibil]...

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: Nu!

BARBĂLATĂ GEORGETA: **A! Perfect! Bine! Și după aia ...[neinteligibil]... c-aveau altă treabă urgentă sau ce mai era? De ce v-ați dus pân' la BĂLAN? Cred că ne-a văzut cineva-n mall!...[neinteligibil]... probabil în ultimile zile, BEBE cu MIHAI, m-au ă... m-au luat pe radar.**

...

BARBĂLATĂ GEORGETA: **Da' nu încercați să-l contactați pe MIHAI, că n-are rost. Și așa, ce ați mai vorbit cu el în perioada asta?**

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: Nici nu mai știu ce Dumnezeu am vorbit, că...

BARBĂLATĂ GEORGETA: E, oricum, încercați să vă adunați un puțin... Nu... nu vă panicați, așa. Nu vă duceți în halu' ăsta. Luați un Extraveral înainte ceva? Da, și nu mai umblați cu telefonu', că vă localizează unde sunteți. Că... nu mai plecați așa... Păi, i-a zis lu' CĂTĂLIN! E cel mai...MIHAI a zis că n-a știut nimic. N-a știut nimic nici despre percheziție. N-a știut nimic, că... aia, aia... Deci, nu... Dacă... Ei o să încearcă să spun... să spună mai mult în sensu', ca să-ți... În sensu' că... BĂLAN... el a aflat de la MIHAI de percheziție, dar ă... Dacă nu i-am zis, spus nimic lu' BĂLAN și a zis, că decît, că ar vrea să vorbească, și că știe, și nu e cazul. E O.K.! Nu știți ce vroiau să vorbească, decît că vrea să se întâlnească cu el ...[neinteligibil]...

BARBĂLATĂ GEORGETA: ...[neinteligibil]... De ce să nu mai zic că ăia... Deci, din mall nu... În mall sigur nu ne-au v... nu ne-au văzut, nu? Adică nu erați urmărit atunci.

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: Că sunt camere și pe acolo.

BARBĂLATĂ GEORGETA: Aa! De atîta timp ă... s-au dus imaginile. Și nu era... Nu v-am î... Ne-am întâlnit întâmplător. Vă mai amintiți că ați dat importanță? Deci, ă... Deci, nu știți, nu? Nu știți, nu ați discutat nimic despre așa... La ce vă mai gândiți... Adică... Nu știu!

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: Încerc să-mi fac ordine în ă... în gânduri, că nu mai știu nici ce am făcut zilele ălea. Dacă mă-ntreabă, nu știu... Am făcut aia în ziua aia sau am făcut aia în ziua aia?

BARBĂLATĂ GEORGETA: **Exact! Nu vă mai... nu vă amintiți prea... Nu vă amintiți! Mașina lu' MIHAI era trecută că a adus-o și că a luat-o?**

...

BARBĂLATĂ GEORGETA: Da. Am înțeles. Oricum... De... numai dacă întreabă și dacă insistă...

.....

...
BARBĂLATĂ GEORGETA: Da. Oricum, vedeți cu cine luați legătura, că aveți telefonul supravegheat.

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: Nu, eu, oricum, acuma, n-am mai fost ...[neinteligibil].... Încerc să nu mai vorbesc cu nimeni că, cine știe ce legături se mai fac și... Oamenii știți că pe telefon vorbesc vrute și nevrute.

BARBĂLATĂ GEORGETA: Da. Poate și faptul că i-ați recoma... ați vorbit cu el și cu FLORI... I l-ați recomandat pe MATEUȚ, nu? Da... deci... În măsura în care se poate, nu... mă rog, nu m-ați văzut. Oricum, n-am discutat nimic despre chestia asta. E ceva intim. Și nici cu... și nici cu BĂLAN. I-ați spus decât... în cel mai rău caz, dacă vă-ntreabă dacă l-ați întâlnit, i-ați spus că vrea să se-ntâlnească și el a zis că nu e cazul? Vă gândiți, de ceva ar vrea să vă prindă.

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: Deci cu BĂLAN, efectiv, nu știu dacă i-am spus că o să fie chemat la D.N.A. să... Nu mai țin minte.

BARBĂLATĂ GEORGETA: Nu v-amintiți. I-ați spus decât că vrea să-l întâlnească. Și atât. Nu știți ce vrea să discute.

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: Știu... știu sigur când l-am văzut, eu l-am strigat, a venit la mine și i-am zis că vreau neapărat să se-ntâlnească MIHAI și... el mi-a zis că nu e cazul, că știe.

BARBĂLATĂ GEORGETA: Îhm. Da, eventual, ast... nu, nu puteți să ziceți chestia asta. Dacă vă-ntreabă dacă v-ați întâlnit cu BĂLAN. Că știa dar n-a dat detalii, da?

.....

....
BARBĂLATĂ GEORGETA: Păi, de-aia zic! N-ați discutat, nu știți despre ce e vorba. Și așa mai încolo. V-am zis, nu cred că în mall, nu se știe de întâlnire ...[neinteligibil]... ne-am întâlnit întâmplător.

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: Da. Bine.

BARBĂLATĂ GEORGETA: Dar încercați să diluați cât mai mult.

Dialogul dintre inculpată și Pușcaș Alexandru Cristian dovedește, în opinia acuzării, în mod neechivoc faptul că aceasta luând la cunoștință despre măsurile care urmau a fi puse în aplicare față de Vlad Mihai l-a prevenit pe acesta, dându-i posibilitatea să-și creeze o situație favorabilă în detrimentul anchetei penale aflate în desfășurare.

Inculpata, pe lângă faptul că a făcut toate demersurile pentru a zădărnici urmărirea penală în ceea ce-l privește pe Vlad Mihai, nu s-a oprit doar la atât, ci a continuat să depună diligențe pentru a altera realitatea și a încerca să prezinte anchetatorilor o stare de fapt plăsmuită, pentru a-și ascunde propriile fapte penale. Atitudinea și comportamentul acesteia

conturează mai degrabă profilul unei persoane cu o experiență bogată în lupta împotriva ordinii de drept, decât al unui judecător chemat să împartă dreptatea, să prevină comiterea infracțiunilor și să educe cetățenii în spiritul respectării legilor. Astfel, este cel puțin impropriu și nedemn pentru un magistrat să accepte să discute noaptea, cu o persoană, cu care aparent nu are nimic în comun, în scara unui bloc, într-un loc neiluminat și în șoaptă, toate acestea în scopul de a o convinge să dea o declarație mincinoasă în fața organelor de urmărire penală și să-i acopere ilegalitatea săvârșită.

Încă de la începutul dialogului, inculpata i-a spus martorului Pușcaș că știe că a fost citat la Direcția Națională Anticorupție și l-a avertizat că are telefonul ascultat, ”da' nu de mult de câteva...cred că de la mijlocul săptămânii trecute...Nu dinainte!”. Dincolo de faptul că inculpata a ținut să-i inducă martorului ideea că deține controlul situației, i-a furnizat acestuia o informație absolut riguroasă referitoare la aceea că îi sunt interceptate convorbirile telefonice, în contextul în care autorizația de interceptare a postului telefonic aparținând lui Pușcaș Alexandru Cristian a fost emisă de către Înalta Curte de Casație și Justiție la data de 20.07.2012, iar dialogul celor doi se purta în data de 24.07.2012, adică în săptămâna imediat următoare obținerii autorizației. Acest lucru relevă, în opinia acuzării, că și după comiterea infracțiunii de favorizare a infractorului, Barbălată Georgeta s-a arătat în continuare interesată în a-l ajuta pe Vlad Mihai să-și ușureze situația juridică și și-a continuat demersurile infracționale, abuzând de prerogativele funcției pe care o ocupa, făcând investigații și intrând în posesia unor informații pe care nu avea nicio justificare să le dețină, în contextul în care nu fusese magistratul investit cu soluționarea cererii de interceptare a postului telefonic aparținând lui Pușcaș.

În continuarea dialogului, urmare a faptului că Pușcaș Alexandru Cristian și-a manifestat îngrijorarea pentru audierea sa la DNA, inculpata Barbălată Georgeta a analizat motivele pentru care era posibil să fi fost citat acesta ”or fi zis că te-ai întâlnit cu Bălan sau cam așa ceva” și a concluzionat că situația nu este gravă, pentru că ”dacă aveau mai mult te citau direct ca învinuit”, după care l-a sfătuit pas cu pas ce să declare, în concordanță cu depozițiile din cauză, despre care avea cunoștință, așa încât să se asigure că nu îi va fi devoalat rolul pe care l-a avut în scurgerea informațiilor referitoare la perchezițiile efectuate. Astfel, când Pușcaș s-a arătat speriat că este posibil să-i fi văzut cineva în Mall Vitan, inculpata i-a recomandat să spună ”în cel mai rău caz” că, ”ne-am întâlnit întâmplător”, ”nu știți, nu am discutat nimic despre așa...”, asigurându-l că imaginile de pe camerele video” de atâta timp... s-au dus” și că ”nu cred că în mall, nu se știe de întâlnire...ne-am întâlnit întâmplător.”

S-a mai arătat că problema cea mai acută pentru Barbălată Georgeta a constituit-o aceea că a aflat că prezența sa la sediul MIDOCAR, în data de 10.07.2012, când s-a dus la Pușcaș pentru a-i solicita să-i transmită lui Vlad Mihai despre percheziții, a fost consemnată în evidențele informatice ale

societății. În aceste condiții, inculpata a încercat inițial să ”rezolve” situația, instigându-l pe Pușcaș Alexandru Cristian să modifice baza de date, ”Vedeți cu reprogramarea aia... naibii mai bine n-o mai făceam! Sau dacă am făcut-o... ..[neinteligibil]... dacă apare ora... apare și ora? Că poate apare ziua...”, consemnând că a venit la altă oră sau că a făcut programarea telefonic și nu personal, dar ”oricum, n-am discutat nimic despre asta!”

Realizând că varianta propusă nu este viabilă, inculpata a trecut la o altă strategie, respectiv să-l consilieze, în beneficiu propriu, pe Pușcaș, ce anume să spună anchetatorilor pentru a nu fi descoperită infracțiunea pe care o săvârșise, toate acestea, în acord cu apărarea lui Vlad, care ”a spus, el a spus că nu știe nimic, că n-a știut nimic despre astea! Așa a spus el!”. Înainte de a începe instruirea martorului, inculpata i-a cerut acestuia să scoată bateria telefonului, pentru a nu fi localizat, apoi a i-a fixat acestuia principalele idei pe care să le susțină la audiere ” ba nu! Mi-am făcut programare...n-am discutat nimic despre asta...Nu știam! Nu știți! Nu știam! Asta e clar!”, ”Că oricum, nu am discutat nimic despre...Clar! Da! E...Numai să nu-l fi spus p-acela, că v-ați întâlnit cu el! Asta e mult mai nașpa! Da' asta s-a întâmplat seara târziu! Când v-a sunat BĂLAN!”

În momentul în care a adus în discuție întâlnirea dintre Pușcaș Alexandru Cristian și Bălan George, despre care reiese că a fost pusă la curent, a identificat un alt punct nevralgic pentru interogatoriul martorului, pentru că a luat în calcul posibilitatea ca inculpatul Bălan să fi recunoscut că a avut o întrevedere cu Pușcaș. În atari condiții a ținut să-l chestioneze pe Pușcaș Alexandru Cristian cu privire la conținutul concret al dialogului pe care l-a avut cu inc. Bălan George în seara de 10.07.2012, pentru a afla dacă i-a spus de percheziție: ” Da! Da' n-ați ...Nu i-ați spus că...**percheziție**, ceva...?!”. Când martorul i-a răspuns că nu, s-a relaxat ”A! Perfect! Bine!” și a evaluat situația ”E cel mai...Mihai a zis că n-a știut nimic. N-a știut nimic nici despre percheziție. N-a știut nimic, că ...aia, aia...Deci nu...Dacă ...Ei o să încercă să spun...să spună mai mult în sensu' că...Bălan el a aflat de la Mihai de percheziție, dar ă...Dacă nu i-am zis nimic lu' Bălan și a zis că decît, că ar vrea să vorbească și că știe, și nu e cazul. E OK! Nu știți ce voiau să vorbească, decît că vrea să se întâlnească cu el...”

Pe lângă indicațiile concrete pe care i le-a dat martorului cu privire la conținutul depoziției pe care urma să o dea, inculpata l-a consiliat și psihologic pe acesta pentru a se convinge că acesta va face față stresului generat de audiere ”încercați să vă adunați puțin...Nu...nu vă panicați așa. Nu vă duceți în halu' acesta. Luați un Extraveral înainte, ceva?”, ”Încercați să vă liniștiți un pic”.

De asemenea, Barbălată Georgeta i-a explicat martorului care sunt tehnicile de interogare despre care credea că sunt folosite de DNA și cum anume se poate eschiva de la un răspuns: ”Da' numai dacă întreabă! Adică, dacă insistă!”, ” Ei o să încercă să spun... să spună mai mult în sensu', ca

să-ți...”, ”Nu vă amintiți”, ”Exact! Nu vă mai ...nu vă amintiți prea...nu vă amintiți!””, ”Dar încercați să diluați cât mai mult.”

Finalmente, inculpata i-a adresat direct martorului rugămintea de a nu relata nimic legat de persoana sa: ”În măsura în care se poate, nu...mă rog, nu m-ați văzut. Oricum n-am discutat nimic despre chestia asta. E ceva intim.”

Chiar dacă denunțul și declarațiile lui Pușcaș Alexandru Cristian nu ar fi fost validate de probe incontestabile cum ar fi înregistrările video și rapoartele de supraveghere, s-a arătat că simpla parcurgere a dialogului ambiental purtat de către inculpată cu martorul este suficientă pentru a se dovedi fără nici un dubiu vinovăția acesteia cu privire la comiterea infracțiunii de favorizare a infractorului.

De altfel, din modul în care a comis infracțiunea inculpata, rezultă, în opinia acuzării, că acțiunile sale au fost asumate, gândite temeinic așa încât să-și asigure câte o porțiță de scăpare de răspunderea penală pentru fiecare act în parte și însoțite de conștientizarea completă a rezultatelor faptelor sale.

Referitor la situația de fapt reținută prin rechizitoriu, expusă anterior, s-a apreciat de către organele de urmărire penală că fapta inculpatei BARBĂLATĂ GEORGETA, judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, care, luând la cunoștință în data de 10.07.2012, în timp ce se afla la serviciu, despre faptul că, Direcția Națională Anticorupție, în aceeași zi a adresat Înaltei Curți de Casație și Justiție o solicitare de autorizare a efectuării perchezițiilor domiciliare, la domiciliile învinuiților Vlad Mihai, Bălan George și Sâmpetru Marcel, cercetați pentru comiterea infracțiunii de folosirea de informații nedestinate publicității, prev. de art. 12 lit. b din Legea 78/2000, l-a avertizat pe învinuitul Vlad Mihai, prin intermediul lui Pușcaș Alexandru Cristian, despre faptul că domiciliul său este posibil să fie percheziționat și că are probleme legate de Bălan George, Sâmpetru Marcel și DNA, asigurându-i acestuia timpul necesar pentru a distruge și ascunde de documente și obiecte compromițătoare, ce ar fi putut constitui mijloace de probă, zădărniciind astfel urmărirea penală, **întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de favorizarea infractorului, prev. de art. 264 al. 1 C.p. rap. la art. 17 lit. a din Legea nr. 78/2000.**

Referitor la săvârșirea de către inculpații Barbălată Georgeta și Vlad Mihai a infracțiunii de divulgare a secretului care periclitează siguranța statului, prev. de art. 169 al. 1 C.p și respectiv 169 al. 4 C.p rap la art. 169 al 1 C.p, în actul de acuzare s-au reținut următoarele:

În baza autorizațiilor emise de către instanța competentă, în dosarul nr. 271/P/2011, s-a procedat la înregistrarea convorbirilor și comunicărilor purtate în mediul ambiental de către Vlad Mihai. Din exploatarea acestor autorizații a rezultat faptul că în datele de 23.05.2012 și 15.06.2012, inculpatul Vlad Mihai a divulgat persoanelor cu care se afla la masă în incinta localului Perla, din București, date cuprinse în mandatele de

siguranță națională emise de către Înalta Curte de Casație și Justiție nr. .../11.04.2011 și 04110/12.07.2011, privindu-l pe R.D. și respectiv .../21.10.2011, privindu-l pe R.C..

Astfel, în data de 23.05.2012, între orele 14⁰⁰ și 15³⁵, a avut loc o întâlnire a inculpatului Vlad Mihai, cu Bălan George, Sâmpetru Marcel și Sâmpetru Mirela, la restaurantul Perla, ocazie cu care, discutându-se despre conducerea ANAF, între interlocutori a avut loc următorul dialog:

VLAD MIHAI: Dacă e...nu e cercetat. El...i-au ridicat ăștia un ...la ministru. Nu știți cine e.

BĂLAN GEORGE: Nu degeaba te-am întrebat.

VLAD MIHAI: Păi nu, dar știți pe cine...

SÂMPETRU MIRELA: Dragoș.

VLAD MIHAI: Dragoș. L-au avut pe mandat și el, în nebunia lui, s-a îndrăgostit de o tipă din Chișinău.

BĂLAN GEORGE: Dar de ce nu e ceva nou pentru mine?

VLAD MIHAI: Dar rău de tot. Și o dragoste din asta cu năbădăi. Și ăștia l-au tot prins. Că de aici au plecat pe mandat, că el se ducea la Chișinău. Făcea ce făcea, era la Chișinău. Și el a zis: Băi frate, asta e! Nu pot fără ea.

SÂMPETRU MARCEL: Toată viața lui, Dragoș a avut tot felul de muieri.

SÂMPETRU MIRELA: Dar mie mi-a plăcut și nevastă-sa. Drăguță. Frumușică.

BĂLAN GEORGE: Asta nu înseamnă că ceea ce spunem nu este adevărat. Numai că tipele astea cu care era el combinat, una nu era să spui mai serioasă, toate erau cu dosare penale, toate erau cu probleme financiare. Una dintre ele nu se lipea de el doar că era el băiat frumos. Toți se lipeau de el din interes.

VLAD MIHAI: O fi avut și aia un interes.

Urmare a verificărilor efectuate, a rezultat faptul că inculpata Barbălată Georgeta, judecător anume desemnat, din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție a emis încheierile nr. .../11.04.2011 și .../12.07.2011, prin care a prelungit mandatele nr. 00156/2011 și .../11, în baza cărora a autorizat Serviciul Român de Informații să-l monitorizeze pe D.R..

Din conținutul încheierilor antemenționate, parțial declassificate de către Înalta Curte de Casație și Justiție rezultă că în 20.10.2011 și respectiv în 11.07.2011, prin intermediul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Serviciul Român de Informații a adresat ÎCCJ solicitarea de autorizare a efectuării unor activități de culegere de informații în cazul numitului R.D.. În motivarea cererii s-a arătat că R.D., comisar general adjunct al Comisariatului General al Gărzii Financiare desfășoară activități cu potențial ridicat de risc la adresa siguranței naționale, derulate pe componenta informațională (obținerea de informații din domeniul economic în interesul altui stat), operațională (derularea unor proiecte de natură

economică sub coordonarea serviciilor altui stat) și contrainformativă (asigurarea locurilor de întâlnire, a sistemului de legătură, verificarea unor persoane și firme). Printre activitățile cu impact în domeniul securității naționale, au fost descrise și relațiile lui R.D. cu cetățeni străini, care prezintă elementele unei legături de natură operativă. Cu privire la acest aspect s-a specificat că legătura dintre R.D. și cetățenii străini este asigurată de o femeie, cetățean al Republicii Moldova, cu care R.D. este în relații intime.

Analizând afirmațiile lui Vlad Mihai, s-a arătat că fac parte integrantă din conținutul încheierii prin care s-a prelungit mandatul emis pe numele lui R.D. de către inculpata Barbălată Georgeta. Astfel acesta cunoștea faptul că a fost autorizată efectuarea unor activități de culegere de informații în cazul lui R.D. ”*Dragoș. L-au avut pe mandat*” și că unul dintre motive era legătura pe care acesta o avea cu o persoană de sex feminin, cetățean al Republicii Moldova ”*Și ăștia l-au tot prins. Că de aici au plecat pe mandat, că el se ducea la Chișinău.*” S-a arătat că în mod evident informația provenea din materialele puse la dispoziție de către Serviciul Român de Informații Înaltei Curți de Casație și Justiție, și nu reprezenta o apreciere cu caracter de cancan referitoare la comportamentul social al lui R.D., pentru că inculpatul Vlad Mihai a indicat foarte limpede că tocmai relația acestuia cu persoana de sex feminin din Republica Moldova a constituit motivul pentru care acesta a făcut obiectul de interes al serviciilor de informații, or doar în informarea SRI se fac aceste precizări. A fost apreciată ca relevantă și exprimarea inculpatului Vlad Mihai, care a afirmat că ”*l-au avut pe mandat*”, ceea ce înseamnă că R.D. nu a făcut parte din subiecții investigați de DGIPI, structură în cadrul căreia activa și astfel nu avea posibilitatea să cunoască din surse proprii aceste date, după cum nu avea cum să afle despre dese deplasări ale numitului R.D. la Chișinău.

În data de 15.06.2012, între orele 12⁵⁵-15³⁵, Vlad Mihai s-a întâlnit la același local Perla cu Bălan George, Sâmpetru Marcel și Petrache Marian. Din multiplele subiecte de conversație abordate a făcut parte și acela referitor la R.C., astfel cum a rezultat din interceptările discuțiilor de la data mai sus menționată:

BĂLAN GEORGE: Vizavi de SRI, putea să...pașaportul și e complicat în acest moment să antamez o discuție pe termen lung cu o persoană care știe. Dar eu nu mă îndoiesc. Undeva va exploda ceva pe acolo. Și simt asta. Și știu clar pe ce domeniu. Pe de altă parte, pe București-Ilfov, am înțeles că nu e în funcție...e numit? Nu era interimar?...Îl cunoști...

VLAD MIHAI: Eu mi-am făcut o imagine...eu nu prea greșesc. Eu n-am încredere. Asta decât...eu nu am avut o relație, dar pe Cristache îl cunosc...nu, am înțeles că nu mai...îl cunosc încă de când era senator și era pe spațiul...Eu m-am întâlnit în ultimii doi ani de zile cu el, nu știu dacă m-am întâlnit de 4 ori...atenție, de 4 ori. SRI-ul, ăla s-a dus, că era...ce făcea

pe spate? Arunca cărbuni cu băgăjelul, în banii europeni, că pierde statul. Și ei au luat pe mandat de siguranță pe Cristache. Și Cristache era numai miere și albine cu Ciocârlan și când s-a dat drumu' la DNA...ce credeți că...l-a luat Ciocârlan? Cu cine să facă dosar pe fonduri europene?

BĂLAN GEORGE: Domne cu DNA-ul nu poți să faci treabă...

VLAD MIHAI: Deci, Ciocârlan a renunțat la...nu știu cât de mult a stat în fiecare zi la DNA. L-a învățat, l-a învățat, dar pe partea ailaltă el nu știa cum să-l facă. Și ca drept dovadă l-au lucrat pe mandat de siguranță. Eu bănuiesc că...cred că ar fi acolo băgat...la un moment toată lumea știa că îl asculta, că avea pe Cristache...Iar pe mine m-a pus...

S-a arătat că așa cum rezultă din încheierea nr. ..., în data de 21.10.2011, inculpata Georgeta Barbălată, judecător în cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, a admis cererea formulată de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, la propunerea Serviciului Român de Informații și a autorizat această din urmă structură să intercepteze și să înregistreze comunicațiile și convorbirile lui R.C. și să culegă informații în legătură cu acesta.

În motivarea solicitării adresate ÎCCJ, Serviciul Român de Informații a arătat că prin acțiunile abuzive derulate de către R.C., care acționează în interesul unui grup, afectează interesul public prin dezechilibre în dezvoltarea edilitară a județului Ilfov și degradarea structurilor necesare bunei desfășurări a vieții social-economice la nivelul unor unități administrativ-teritoriale; perpetuarea și amplificarea acțiunilor coruptive la nivelul administrațiilor locale, concomitent cu lezarea capacității instituțiilor autohtone din domeniu, de a angaja și utiliza transparent și în conformitate cu scopurile propuse alocațiile financiare comunitare nerambursabile; prejudicierea gravă a bugetului de stat și al Comunității Europene și prin acțiunile de influență exercitate asupra decizionalilor unor instituții publice în favoarea unui cetățean român de origine chineză, lider al unei grupări de criminalitate organizată transfrontalieră.

Cu privire la activitatea infrațională pe componenta fondurilor europene, SRI a făcut o amplă descriere a acțiunilor lui R.C., președinte al Consiliului Județean Ilfov.

S-a arătat că din analiza dialogului purtat de Vlad Mihai cu Bălan George, Sâmpetru Marcel și Petrache Marian rezultă că și de această dată, inculpatul a transmis partenerilor de discuție date cuprinse în materialele puse la dispoziție de către Serviciul Român de Informații, Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu ocazia formulării solicitării de prelungire a mandatelor de siguranță națională, emise pe numele lui R.C.. Astfel, acesta cunoștea faptul că fostul președinte al CJ Ilfov a făcut obiectul de interes al SRI, în scopul culegerii de informații în legătură cu activitățile sale ilicite, ”Și ei au luat pe mandat de siguranță pe Cristache”, ”Și ca drept dovadă l-au lucrat pe mandat de siguranță”; a precizat exact care era obiectul principal al verificărilor, ”Arunca cărbuni cu băgăjelul, în banii europeni, că pierde

statul” și chiar mai mult a indicat și numele unui lucrător SRI, despre care a afirmat că s-a ocupat de obținerea mandatului de siguranță națională.

S-a arătat că toate informațiile puse la dispoziția interlocutorilor de către inculpatul Vlad Mihai, se regăsesc doar în documentele înaintate Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea soluționării de către magistratul investit cu cererea a încheierii prin care se emite mandatul de siguranță națională și se autorizează folosirea unor mijloace specifice structurii informative.

Din coroborarea întregului material probator administrat cu privire la săvârșirea infracțiunii de divulgare a secretului care periclitează siguranța statului, reținute în sarcina inculpaților Barbălată Georgeta și Vlad Mihai se desprind următoarele constatări, în opinia acuzării:

Atât în ceea ce-l privește pe R.D., cât și pe R.C. au fost emise pe numele acestora mandate de siguranță națională. Mandatele, împreună cu încheierile prin care se autorizează eliberarea lor au fost întocmite de către judecătorul Barbălată Georgeta. În cadrul discuțiilor purtate la localul Perla, considerat de către inculpatul Vlad Mihai un loc sigur, singurele informații diseminate de către acesta din conținutul mandatelor de siguranță națională antemenționate se referă la documentele elaborate doar de către magistratul Barbălată Georgeta. Cei doi inculpați, Vlad Mihai și Barbălată Georgeta se aflau în relații foarte apropiate, în condițiile în care se întâlneau săptămânal, după cum a afirmat chiar Vlad Mihai. Caracterul extrem de apropiat al legăturii dintre inculpatul Vlad și inculpata Barbălată Georgeta este dovedit cu prisosință, în opinia acuzării, de împrejurarea că aceasta din urmă a acceptat să-și pericliteze cariera pentru a-i crea o situație favorabilă în cadrul cercetărilor desfășurate de către Direcția Națională Anticorupție în legătură cu comiterea de către acesta a infracțiunii prev. de art. 12 lit.b din Legea 78/2000, comunicându-i despre iminența efectuării unei percheziții domiciliare, în condițiile în care știa că săvârșește o infracțiune și că există riscul de a fi descoperită. O astfel de atitudine deschide o perspectivă cu un potențial nelimitat în ceea ce privește limitele de comunicare ale celor doi.

Toate acestea conduc spre concluzia, în opinia acuzării, că informațiile pe care Vlad Mihai le cunoștea din conținutul mandatelor de siguranță națională și din încheierile prin care s-a admis emiterea lor de către Înalta Curte de Casație și Justiție, provin de la inculpata Barbălată Georgeta, care în virtutea atribuțiilor de serviciu le-a aflat. S-a arătat că a accepta că aceste informații au ajuns în posesia inculpatului Vlad Mihai de la autoritatea care a solicitat respectivele mandate de siguranță națională, înseamnă a afirma că structura de informații și-a sabotat propria activitate, consumând resurse umane și financiare importante și a consimțit să nu mai ajungă la vreo finalitate în dovedirea săvârșirii unor fapte penale de importanță deosebită, prin renunțarea la obținerea prelungirilor mandatelor, or acest lucru ar reprezenta o speculație a inculpaților făcută pro causa cu nesocotirea tuturor probelor și evidențelor din dosar.

Așa fiind, s-a concluzionat că inculpata Barbălată Georgeta i-a divulgat lui Vlad Mihai informațiile cuprinse în încheierile nr. .../11.04.2011, 04110/12.07.2011 și .../21.10.2011.

Referitor la dispozițiile legale incidente, în actul de acuzare s-au arătat următoarele:

Potrivit art. 169 al. 1 C.p, divulgarea unor documente sau date care constituie secrete de stat ori a altor documente sau date de către cel care le cunoaște datorită atribuțiilor de serviciu, constituie infracțiune, dacă fapta este de natură să pună în pericol siguranța statului.

Informațiile furnizate de către inculpata Barbălată Georgeta, inculpatului Vlad Mihai, transmise ulterior de acesta lui Bălan George, Sâmpetru Marcel, Sâmpetru Mirela și Petrache Marian, fiind cuprinse în încheierile și mandatele de siguranță națională emise de către Înalta Curte de Casație și Justiție sunt secrete de stat, conform definiției date acestei expresii în art. 15 lit. d din Legea 182/2002, care statuează că sunt informații secrete de stat, informațiile care privesc securitatea națională, prin a căror divulgare se pot prejudicia siguranța națională și apărarea țării.

De asemenea, în art. 3 lit. e, f și l din Legea 51/1991 se învederează că spionajul, subminarea, sabotajul sau orice alte acțiuni care au ca scop înlăturarea prin forță a instituțiilor democratice ale statului ori care aduc atingere gravă drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor români sau pot aduce atingere capacității de apărare ori altor asemenea interese ale țării, precum și actele de distrugere, degradare ori aducere în stare de neîntrebuințare a structurilor necesare bunei desfășurări a vieții social-economice sau apărării naționale și inițierea sau constituirea de organizații sau grupări ori aderarea sau sprijinirea sub orice formă a acestora, în scopul desfășurării vreuneia din activitățile enumerate la lit. a)-k), precum și desfășurarea în secret de asemenea activități de către organizații sau grupări constituite, potrivit legii, amenințări la adresa siguranței naționale a României.

În speță, s-a arătat că fiind transmise de către inculpații Barbălată Georgeta și Vlad Mihai, date referitoare la activitățile numiților R.D. și Cristache Rădulescu, despre care existau indicii că desfășoară acțiuni de spionaj și acțiuni prin care se aduce atingere intereselor economice ale țării și că sprijină grupări în scopul derulării acțiunilor antementionate, faptele acestora sunt de natură a pune în pericol siguranța statului.

Luând în considerare nivelul de secretizare atribuit încheierilor în discuție, ce constituie secrete de stat, acela de "strict secret", conform Legii 182/2002, art. 15, lit. f, s-a apreciat că **divulgarea neautorizată a conținutului acestora este de natură să producă daune grave securității naționale.**

Fiind în discuție o infracțiune de pericol, așa cum este infracțiunea prev. de art. 169 C.p, deoarece legea nu cere a se concretiza un anume rezultat, starea de pericol fiind intrinsecă faptei, faptele comise trebuie să fie

apte să creeze o stare de pericol pentru siguranța statului, independent dacă s-a produs ori nu o vătămare efectivă uneia din valorile protegute penal.

Prin punerea la dispoziție a datelor și informațiilor clasificate secret de stat, din sfera siguranței naționale, se creează riscul de diseminare a acestora în medii ce pot favoriza consumarea activității infracționale pentru care s-a solicitat și admis autorizarea punerii în aplicare a unor măsuri specifice structurilor informative, prin emiterea mandatelor de siguranță națională.

Chiar dacă inculpata Barbălată Georgeta a divulgat date ce constituie secret de stat lui Vlad Mihai, care în virtutea atribuțiilor de serviciu avea acces la asemenea informații, fapta constituie infracțiune în contextul furnizării neautorizate a acestora, având în vedere că în ceea ce-l privește pe inculpatul Vlad Mihai, nu-și găsește aplicabilitatea principul nevoii de a cunoaște.

Inculpații Vlad Mihai și Barbălată Georgeta nu și-au precizat poziția procesuală în cursul urmăririi penale, prevalându-se de dispozițiile art. 70 al. 2 C.p.p.

În consecință, s-a arătat că fapta inculpatei BARBĂLATĂ GEORGETA, judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție care după ce a pronunțat, în calitate de judecător anume desemnat de către Înalta Curte de Casație și Justiție, la solicitarea Serviciului Român de Informații, încheierile nr. .../12.07.2011, .../11.04.2011 și .../21.10.2011, în baza cărora s-au emis mandate de siguranță națională pe numele lui R.D. și R.C., a divulgat lui Vlad Mihai date referitoare la persoanele care făceau obiectul de cercetare al structurilor informative, date pe care le cunoștea datorită atribuțiilor de serviciu și acțiunile sale fiind de natură a pune în pericol siguranța statului, **întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de divulgare a secretului care periclitează siguranța statului, prev. de art. 169 al. 1 C.p.**

De asemenea, fapta inculpatului VLAD MIHAI, care în datele de 23.05.2012 și 15.06.2012 a transmis numiților Bălan George, Sâmpetru Marcel, Sâmpetru Mirela și Petrache Marian, date de natură a pune în pericol siguranța statului, pe care le-a aflat de la Barbălată Georgeta, judecător al Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv numele persoanelor față de care s-a dispus prin încheierile nr. .../12.07.2011, .../11.04.2011 și .../21.10.2011, emiterea mandatelor de siguranță națională pe numele lui R.D. și R.C. și obiectul mandatelor, **întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de divulgarea secretului care periclitează siguranța statului, prev. de art. 169 al. 4 C.p rap. la art. 169 al. 1 C.p.**

În ce privește comiterea de către inculpații SÂMPETRU MARCEL, VLAD MIHAI și BĂLAN GEORGE a faptei de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, s-au reținut în actul de acuzare următoarele considerente:

Inculpații, urmărind comiterea infracțiunii de folosire de informații nedestinate publicității, au urmat, în perioada martie 2012-iulie 2012, un plan de acțiune, anterior convenit, în cadrul căruia fiecare dintre participanți avea sarcini bine conturate, cu respectarea unor măsuri de prevedere, de natură a înlătura posibilitățile de conservare sau administrare a unor eventuale mijloace de probă privitoare la activitatea infracțională pe care urmau să o desfășoare.

Deținerea de către inculpați a unora dintre informații le asigura acestora promovarea și menținerea unor legături cu persoane din lumea politică (Petrache Marian și David Cristian), interesate, la rândul lor, de accesul la astfel de date, din punct de vedere "personal și profesional", după cum a declarat, în cursul urmăririi penale, chiar martorul Petrache Marian. **Prin posibilitățile de acces la informații, grupul infracțional a urmărit, în afara beneficiilor personale, să devină o celulă de interes pentru politicieni din perspectiva iminentelor schimbări în conducerea Parchetului.**

Astfel, s-a arătat că inculpații SÂMPETRU MARCEL și BĂLAN GEORGE aveau sarcina de a asigura, prin pozițiile pe care le ocupau în structura CSM, precum și prin conexiunile la nivel politic, atât protecția inculpatului VLAD MIHAI, în sensul menținerii acestuia în funcția de șef al SIPI Ilfov, în interesul comun al asocierii, cât și transmiterea către acesta a unor solicitări privind obținerea de informații nedestinate publicității, în beneficiul propriu sau al altor persoane, în special pentru asigurarea apărării în eventualitatea unor anchete penale.

De asemenea, inculpatul SÂMPETRU MARCEL avea sarcina de a asigura, cu ocazia întâlnirilor grupului, conspirativitatea și securitatea ambientală a dialogurilor, prin relaționarea cu persoane de încredere din structura administrativă a locului de întâlnire.

Inculpatul VLAD MIHAI avea în cadrul asocierii sarcina principală de a accesa, în virtutea funcției, informațiile nedestinate publicității și de a le furniza celorlalți membri ai asocierii, în scopul arătat, respectiv acela al obținerii de foloase necuvenite pentru persoanele interesate.

Grupul obișnuia să se întrunească, cu preponderență și la intervale relativ regulate, în incinta unui restaurant din București (Perla), al cărui proprietar este numitul BUNDAC PAUL. Acesta, fiind anunțat atunci când se dorea organizarea de întâlniri, asigura, la cererea lui SÂMPETRU MARCEL, conspirativitatea întrevederilor, prin punerea la dispoziție a unui separeu, precum și prin preluarea telefoanelor mobile ale celor prezenți, la solicitarea lor, pentru evitarea înregistrării discuțiilor purtate de aceștia.

Preocuparea continuă a inculpatului SÂMPETRU MARCEL pentru aceste aspecte și asumarea de către acesta a poziției de "gardian" al întâlnirilor grupului ținea probabil și de împrejurarea că acesta ocupase anterior o funcție de conducere în cadrul unei structuri de informații, având

teoretic cunoștință într-o măsură mai mare de modalitățile prin care putea fi, tehnic, evitată înregistrarea dialogurilor ambientale.

În acest sens, s-a arătat că la prima întrevedere monitorizată, din 16.03.2012, SÂMPETRU MARCEL a ținut o "lecție" despre tehnicile de interceptare, spunându-le celor prezenți că „*degeaba bagă telefonul în geantă...telefoanele dacă le ții se iau de la unul la altul, dacă ți-a dat o autorizație pe numărul de la un telefon și tu mai ai încă trei cartele... și dacă zici că i-ai scos bateria la ăsta...și ălălaltu îl lași așa...*”.

Acest rol al lui SÂMPETRU MARCEL s-a manifestat constant în aproape toate întrevederile, prin atenționarea participanților și, în mod deosebit, a persoanelor care interveneau, la un anumit moment, în întâlnirile respective (Voinescu Petre, Sâmpetru Mirela), pentru înlăturarea aparatelor telefonice mobile din preajma interlocutorilor.

”Sună un telefon.

SÂMPETRU MARCEL: Cu telefoanele tale aici...

SÂMPETRU MIRELA: Da, o să plec cu ele, da.

SÂMPETRU MARCEL: Da, poți să stai, dar nu mai vorbi nimic.

SÂMPETRU MIRELA: Dar ce, voi nu aveți telefoane?

BĂLAN GEORGE: Nu vezi că sunt dezmembrate?...”

Însă rolul cel mai important al inculpatului SÂMPETRU MARCEL în susținerea asocierii a fost acela de transmitere a solicitărilor de furnizare de informații nedestinate publicității, modalitate prin care a contribuit esențial, în opinia acuzării, la dezvoltarea și proliferarea în conținut, în substanță, a activității infracționale analizate.

Cele patru acte materiale menționate anterior se constituie, în opinia acuzării, în astfel de contribuții ale inculpatului la asocierea în vederea săvârșirii de infracțiuni, după cum urmează:

- 16.03.2012 - solicitare referitoare la interceptarea unui post telefonic de interes evident pentru inculpatul SÂMPETRU MARCEL.

- 23.05.2012 – solicitare de date și informații despre ministrul transporturilor Ovidiu Silaghi.

- 23.05.2012 – primirea de către SÂMPETRU MARCEL a unei note de redare, ca urmare a solicitării anterioare adresată lui VLAD MIHAI.

- 15.06.2012- recunoașterea de către inculpat a unei solicitări anterioare adresată lui VLAD MIHAI, privind verificarea existenței unor lucrări în cadrul structurii informative care ar fi privit persoana lui SÂMPETRU MARCEL, verificare al cărei rezultat ar fi fost negativ.

Există indicii, în opinia acuzării, în sensul că și inculpatul BĂLAN GEORGE ar fi procedat la îndeplinirea unui rol asemănător, întrucât, în cadrul discuției din data de 16.03.2012, a rezultat existența unei legături a acestuia cu o persoană din lumea politică (neidentificată), căreia grupul celor trei i-a servit într-un mod interesele: *BĂLAN GEORGE: Auziți,..! Nu vreau să-l., dar vreau să vă spun că am mai avut o discuție, vă va mulțumi! (...) De câte ori îl sun, ne vedem. Dar mi-a spus: ”Nu mă suna*

*când nu e cazul!” Ideea este că și alții i-au propus să-l ducă la unul, și el a zis că nu mă duc așa că mă duc așa că mă duce unul la unul, să-i rămân dator, m-ați înțeles. **Probabil vrea să-i fie de ajutor și pe viitor, probabil și în campanie, nu știu... Va fi o chestie bună.***

În mod categoric, s-a arătat, o astfel de activitate infracțională avea nevoie, pentru buna și confortabila funcționare, de asigurări cu privire la existența unui sprijin și a unei susțineri la un anumit nivel. Această convingere trebuia inoculată autorului infracțiunii de furnizare de informații de către ceilalți participanți, pentru atingerea scopului asocierii. Fără a face considerații asupra caracterului real sau imaginar al acestui gen de ”protecție”, s-a constatat în actul de acuzare că **inculpații SÂMPETRU MARCEL și BĂLAN GEORGE și-au asumat, implicit, postura de potențiali ocrotitori ai autorului VLAD MIHAI, prin exhibarea repetată și persuasivă a relațiilor personale.** Aceștia și-au jucat rolul într-o manieră suficient de convingătoare încât să-l determine pe inculpatul VLAD MIHAI să le solicite explicit ajutorul pentru a fi menținut în funcție, în perioada în care structura pe care o conducea era supusă unui control pe linie ierarhică.

Sugestiv în acest sens s-a apreciat a fi răspunsul dat de BĂLAN GEORGE la o astfel de doleanță a lui VLAD MIHAI : *”De ce să pleci tu? Mai degrabă pleacă ei.”* S-a arătat că ultimele înregistrări ambientale, precum și unele discuții telefonice, purtate de inculpați, sunt presărate cu astfel de asigurări, toate fiind făcute **pentru a asigura continuarea activității infracționale și atingerea scopului asocierii**, după cum rezultă din dialogul : *SÂMPETRU MARCEL: Am vorbit cu Cristi David și a rămas să mă duc la... să vorbesc cu el, că Cristi îl cunoaște, face pasul la ministru. Pentru că dacă... stai că vreau să termin. El (Vlad Mihai) nu poate să lucreze, el nu poate să ne fie de folos cu sabia lui Damocles deasupra capului.*

BĂLAN GEORGE: De acord!

SÂMPETRU MARCEL: Pentru că eu dacă îi spun: Mă, vreau să știu și eu despre Popescu, el spune: Nașule, eu ce să fac, mie mi-e frică! Dacă am f.... o lucrare. Deci trebuie rezolvată, trebuie rezolvată problema lui.

Inculpatului VLAD MIHAI i-a revenit sarcina de a accesa informațiile nedestinate publicității și de a le transmite celorlalți membri ai grupului. S-a arătat că îndeplinirea acestei sarcini reiese cu prisosință din probele care au stat la baza inculpării pentru infracțiunea prev. de art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000.

Coeziunea asocierii, angajamentul reciproc de sprijin în împiedicarea unei anchete penale și, în ultimă instanță, conștientizarea caracterului penal al faptelor săvârșite sunt aspecte a căror dovedire este sprijinită, în opinia acuzării, și de atitudinea celor trei inculpați din momentul în care au fost înștiințați de inculpata BARBALATĂ

GEORGETA despre iminența efectuării unor percheziții la domiciliile și locurile de muncă ale acestora, la data de 10.07.2012.

Pentru această dată, inculpații stabiliseră o întâlnire la Restaurantul Perla din zona Ștefan cel Mare-Dorobanți. La ora stabilită, au ajuns la restaurant BĂLAN GEORGE și VLAD MIHAI, SÂMPETRU MARCEL aflându-se la reședința sa din com. Gruiu, jud. Ilfov, pe care a părăsit-o mai târziu.

Primii doi au rămas în restaurant până la ora 14³⁵, după care au plecat, BĂLAN GEORGE revenind la sediul CSM, unde urma să participe la o ședință a Plenului.

SÂMPETRU MARCEL a intrat în restaurant la 14⁴⁰, constatând că ceilalți nu mai erau acolo, astfel că s-a întors cu un taxi la reședința sa din București, str. Barajul Argeș.

La ora 16¹⁵, VLAD MIHAI a intrat în sediul Midocar, unde a luat legătura cu martorul PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN. Acesta fusese anterior contactat personal de inculpața BARBĂLATĂ GEORGETA, care l-a înștiințat despre posibilitatea efectuării perchezițiilor, care fuseseră cerute de organele de urmărire penală în ziua respectivă, atât la CSM, cât și, ulterior obținerii avizului, la Înalta Curte de Casație și Justiție. VLAD MIHAI și PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN au plecat împreună de la sediul Midocar, în jurul orei 16³⁰, deplasându-se la domiciliul celui dintâi, pe care l-au părăsit în circa 10 minute. Aici VLAD MIHAI a fost informat despre percheziții.

VLAD MIHAI s-a deplasat în zona Ștefan cel Mare.

La ora 18¹⁰, SÂMPETRU MARCEL a plecat de la reședința din str. Barajul Argeș, a mers până pe str. Lt. Aviator Șerban Petrescu, unde s-a oprit (strada respectivă se află în imediata apropiere a str. Dorobanți). La ora 18²⁵ șoferul lui SÂMPETRU MARCEL a coborât din autoturism și a așteptat circa 5 minute, iar la 18³⁰, din mașina în care se afla SÂMPETRU MARCEL a coborât VLAD MIHAI. Nu s-a putut stabili cu exactitate în cursul urmăririi penale modalitatea în care cei doi au luat legătură și nici momentul în care VLAD MIHAI s-a urcat în autoturismul lui SÂMPETRU MARCEL, însă cert este că această întâlnire a avut loc. Cu această ocazie, VLAD MIHAI i-a comunicat lui SÂMPETRU MARCEL cele aflate de la inculpața BARBĂLATĂ GEORGETA, prin intermediul lui PUȘCAȘ CRISTIAN.

Ulterior, VLAD MIHAI a plecat cu autoturismul său, cu care s-a deplasat spre Calea Călărași, pe traseu recurgând la măsuri evidente de autoverificare, forțând în mai multe rânduri semafoarele și schimbând brusc și nejustificat direcția de mers. Acesta a ajuns în jurul orei 19¹⁵, în zona domiciliului lui PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN. Acesta a venit la domiciliu mai târziu, după ce, în jurul orei 19²⁰, a avut o întâlnire la Sephora din Mall Vitan cu inculpața BARBĂLATĂ GEORGETA, la cererea acesteia, pentru furnizarea mai multor amănunte.

În această vreme, în jurul orei 18⁵⁵, BĂLAN LUMINIȚA a contactat-o telefonic pe SÂMPETRU MIRELA, căreia i-a transmis că BĂLAN GEORGE (care ajunsese de la CSM la domiciliu) ar dori să-i facă o vizită lui SÂMPETRU MARCEL. SÂMPETRU MIRELA nu a dorit să vorbească la telefon cu inculpatul BĂLAN GEORGE, iar cu ocazia unei convorbiri telefonice câteva minute mai târziu, efectuată de BĂLAN GEORGE de pe telefonul soției sale, SÂMPETRU MIRELA i-a transmis acestuia să vină la reședința din București (pentru a se întâlni cu SÂMPETRU MARCEL).

Cei doi au reușit să se întâlnească la ora 20⁰⁰ și au stat de vorbă foarte puțin timp, întrucât la ora 20²⁴ BĂLAN GEORGE se afla deja înapoi în centru, pe str. Ion Câmpineanu, de unde a sunat-o pe soția sa, în drum spre casă.

În acest timp, după întâlnirea cu BARBĂLATĂ GEORGETA, PUȘCAȘ ALEXANDRU și VLAD MIHAI s-au întâlnit la domiciliul celui dintâi, ocazie cu care VLAD MIHAI i-a cerut martorului să meargă la domiciliul inculpatului BĂLAN GEORGE pentru a-i transmite că trebuie neapărat să se întâlnească.

PUȘCAȘ ALEXANDRU s-a deplasat spre domiciliul lui BĂLAN GEORGE, situat în apropiere, întâlnindu-se cu acesta în fața blocului, pe când BĂLAN se întorsese de la întâlnirea cu SÂMPETRU MARCEL. După ce PUȘCAȘ ALEXANDRU i-a transmis solicitarea lui VLAD, BĂLAN GEORGE a precizat că ”știe și că nu ar apela la Ponta pentru așa ceva”.

Din analiza cronologică a activităților desfășurate de cei trei inculpați în ziua de 10.07.2012 acuzarea a desprins următoarele concluzii:

VLAD MIHAI a intrat primul în posesia informațiilor privind efectuarea unor percheziții (prin PUȘCAȘ), astfel că a luat legătura cu SÂMPETRU MARCEL pentru a-l atenționa (întâlnirea de pe Dorobanți de la ora 18²⁵) și a încercat să ia legătura în același scop cu BĂLAN GEORGE (întâlnirea BĂLAN GEORGE – PUȘCAȘ CRISTIAN din jurul orei 20³⁰).

BĂLAN GEORGE știa deja din altă sursă despre posibilitatea efectuării unor percheziții, încercând să-i transmită acest lucru lui SÂMPETRU MARCEL, fără să cunoască împrejurarea că acesta aflase deja pe filiera BARBĂLATĂ – VLAD.

Dovadă stă faptul, în opinia acuzării, că BĂLAN GEORGE a folosit-o pe soția sa pentru transmiterea mesajului privind solicitarea unei întrevederi. De asemenea, ajungând în preajma domiciliului din București al lui SÂMPETRU MARCEL, BĂLAN GEORGE a utilizat pentru comunicare telefonul soției sale, BĂLAN LUMINIȚA, pe care îl luase în acest scop de la domiciliu.

S-a arătat că declarațiile inculpaților din cursul urmăririi penale referitor la aceste aspecte au fost contradictorii și, pe alocuri, lipsite de sens.

Astfel, VLAD MIHAI a menționat că, în seara zilei de 10.07.2012, s-a întâlnit cu SÂMPETRU MARCEL în zona Dorobanți, pe o străduță, SÂMPETRU MARCEL fiind cel care i-ar fi transmis că e posibil ca a doua

zi să fie chemat la DNA și să i se facă percheziții, fără a-i da alte amănunte. Mai mult, deformarea adevărului de către VLAD MIHAI reiese din faptul că, mergând să-l înștiințeze pe martorul CROITORESCU LIVIU despre acest lucru, i-ar fi spus acestuia că perchezițiile ar avea legătură cu SÂMPETRU și BĂLAN, deși anterior arătase în declarație că SÂMPETRU nu i-a dat nici o altă informație decât cea legată de propria persoană.

Întrucât probele administrate relevă fără dubiu, în opinia acuzării, că sursa acestor informații către VLAD MIHAI a fost BARBĂLATĂ GEORGETA, este evident că situația a stat invers, în sensul că întâlnirea celor doi a avut drept scop înștiințarea lui SÂMPETRU MARCEL despre percheziții.

Inculpatul SÂMPETRU MARCEL nu a depus nici un efort în elaborarea unei apărări relativ credibile, preferând să susțină, în contra evidenței și a declarației coinculpatului VLAD MIHAI, că nu s-a întâlnit deloc cu acesta în ziua de 10.07.2012.

Inculpatul BĂLAN GEORGE a declarat că în seara zilei de 10.07.2012 s-a deplasat la domiciliul lui SÂMPETRU MARCEL întrucât ”trebuia să se vadă la restaurant pentru a lua prânzul, dar el nu a venit,” iar BĂLAN GEORGE ”era îngrijorat și voia să știe de ce nu a venit”. **S-a apreciat că străbaterea unei distanțe din cartierul Vitan până în Pipera pentru o întrevedere de 5 minute, având ca scop al discuției aflarea motivului pentru care SÂMPETRU nu a venit la masă, în condițiile în care comunicarea se putea face, mai devreme sau mai târziu, prin telefon, apare ca fiind absolut inexplicabilă. Singurul motiv pentru care un astfel de comportament s-ar fi justificat este acela al necesității stringente de a fi transmise anumite informații, de maxim interes pentru interlocutori și care nu puteau fi comunicate prin alte mijloace.**

Referitor la întâlnirea cu PUȘCAȘ ALEXANDRU, BĂLAN GEORGE a susținut că acesta i-ar fi transmis că ”i se pregătește lui Ponta un dosar”. Fără ca inculpatul să poată preciza dacă i-a răspuns lui PUȘCAȘ că știe, a arătat că răspunsul său a fost acela că nu dorește să fie implicat în dosare politice. Cu ocazia reaudierii martorului PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN, la întrebarea formulată de apărătorul ales al inculpatului BĂLAN GEORGE, referitoare la vehicularea în întâlnirea PUȘCAȘ – BĂLAN a numelui premierului, martorul a răspuns că BĂLAN GEORGE i-a precizat că ”știe și că nu ar apela la Ponta pentru așa ceva” – exprimare ce induce ideea de refuz al inculpatului de a solicita orice fel de sprijin într-un astfel de problemă penală.

S-a arătat că martorul PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN nici nu avea cum să facă o astfel de susținere nereală în fața lui BĂLAN GEORGE, el deținând doar informațiile ce-i fuseseră transmise de BARBĂLATĂ GEORGETA din dosarul penal trimis Înaltei Curți, în care nu existau referiri privind anchetarea altor persoane în afara inculpaților.

Astfel, s-a constatat că inculpatul BĂLAN GEORGE a încercat să abată atenția de la propriile fapte penale, printr-o modalitate extrem de uzitată, *"teoria dosarului politic"*, în fapt el fiind cel care a introdus în discuții numele premierului, fără ca dosarul penal să fi avut acest obiect. Pornind de la existența transcrierii unei convorbiri telefonice a sa cu primul-ministru, depusă la dosar pentru a contura faptul că inculpatul avea o legătură cu omul politic, relație de a cărei existență s-a folosit în activitatea infracțională, după toate aparențele, fără știrea lui Victor Ponta, BĂLAN GEORGE a înțeles să-și formuleze apărarea în acest mod, pentru a denatura situația reală a activității sale infracționale.

În concluzie, s-a arătat că inculpații SÂMPETRU MARCEL, VLAD MIHAI și BĂLAN GEORGE au înțeles, într-un consens neechivoc, să-și alătore eforturile, să plănuiască în comun executarea infracțiunilor, conștienți că asocierea le sporea forța de acțiune, le dădea mai multă fermitate și îi făcea să înlătore mai ușor dificultățile pe care le-ar fi putut întâmpina, toate acestea în vederea realizării scopului infracțional comun.

Pe cale de consecință, s-a apreciat că faptele inculpaților VLAD MIHAI, SÂMPETRU MARCEL și BĂLAN GEORGE, care, urmărind comiterea infracțiunii de folosire de informații nedestinate publicității, au urmat, în perioada martie 2012-iulie 2012, un plan de acțiune, anterior convenit, în cadrul căruia fiecare dintre participanți avea sarcini bine conturate, cu respectarea unor măsuri de prevedere, de natură a înlătura posibilitățile de conservare sau administrare a unor eventuale mijloace de probă privitoare la activitatea infracțională pe care urmau să o desfășoare, după cum urmează: SÂMPETRU MARCEL și BĂLAN GEORGE aveau sarcina de a asigura, prin pozițiile pe care le ocupau în structura CSM, precum și prin conexiunile la nivel politic, atât protecția inculpatului VLAD MIHAI, în sensul menținerii acestuia pe funcția de șef al SIPI Ilfov, în interesul comun al asocierii, cât și transmiterea către acesta a unor solicitări privind obținerea de informații nedestinate publicității, în beneficiul propriu sau al altor persoane, în special pentru asigurarea apărării în eventualitatea unor anchete penale; SÂMPETRU MARCEL avea sarcina de a asigura, cu ocazia întâlnirilor grupului, conspirativitatea și securitatea ambientală a dialogurilor, prin relaționarea cu persoane de încredere din structura administrativă a locului de întâlnire; VLAD MIHAI avea în cadrul asocierii sarcina principală de a accesa, în virtutea funcției, informațiile nedestinate publicității și de a le furniza celorlalți membri ai asocierii, în scopul arătat, respectiv acela al obținerii de foloase necuvenite pentru persoanele interesate, **întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de asociere pentru săvârșirea de infracțiuni, prev. de art. 323 alin. 1 și 2 C.p. rap. la art. 17 lit. b și art. 18 alin. 1 din Legea nr. 78/2000.**

Cauza a fost înregistrată pe rolul instanței la data de 2 aprilie 2014, primul termen de judecată fiind fixat la data de 13 septembrie 2013.

La termenele de judecată din **13 și 30 septembrie 2013**, cauza a fost amânată succesiv față de cererile formulate de inculpata Barbălată Georgeta pentru lipsă de apărare, respectiv imposibilitatea de prezentare a apărătorului ales și pregătirea apărării, cât și pentru soluționarea cererii de abținere formulată de un membru al completului de judecată.

La data de **21 octombrie 2013**, Înalta Curte, în temeiul art. 300 din Codul de procedură penală anterior, a constatat regularitatea actului de sesizare și a dispus începerea cercetării judecătorești, acordând termen în vederea audierii inculpaților. La același termen de judecată, s-au respins cererile formulate de inculpații Barbălată Georgeta și Sâmpetru Marcel de judecare a cauzei în ședință secretă.

La termenul din data de **30 octombrie 2013**, s-a respins cererea formulată de inculpatul Bălan George de restituire a cauzei la parchet în vederea refacerii urmăririi penale. De asemenea, față de cererile inculpaților prezenți Vlad Mihai, Bălan George și Barbălată Georgeta care au învederat instanței că nu doresc să dea declarații la acest moment procesual, rezervându-și dreptul să dea declarații ulterior în cursul procesului penal, Înalta Curte a pus în discuția părților eventualele cereri de probatorii.

Prin încheierea de la aceeași dată s-a dispus: admiterea cererilor formulate de inculpați de copiere a celor 19 suporta optici ce se găsesc atașați la dosarul cauzei; admiterea cererilor formulate de reprezentantul Ministerului Public și inculpați privind audierea martorilor menționați în rechizitoriu; admiterea probei cu înscrisuri, solicitată de inculpații Bălan George și Vlad Mihai; admiterea cererii de declasificare parțială a documentului transmis Înaltei Curți de Casație și Justiție prin adresa Direcției Naționale Anticorupție nr. 00288/2013, cu borderoul nr. 98/4.04.2013, doar cu privire la numele judecătorului care a dispus emiterea autorizațiilor; admiterea cererii de efectuare a unei adrese către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție pentru a comunica natura infracțiunii și calitatea persoanelor cercetate în dosarul nr. 271/P/2011 care au atras competența Curții de Apel București prin care s-au soluționat propunerile de autorizare a interceptărilor convorbirilor prin încheierea nr.177 din 19 decembrie 2011 pronunțată în dosarul nr.177/2011, precum și a încheierilor ulterioare de reînnoire a autorizațiilor emise. Totodată, s-a dispus respingerea cererii formulată de inculpatul Bălan George de audiere a martorilor Petre Voinescu, Horațiu Dumbravă, Mircea Aron și Adrian Toni Neacșu; respingerea cererii inculpatei Barbălată Georgeta de atașare a urmei dosarului aflat la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție; respingerea cererii inculpatului Vlad Mihai, de efectuare a unei adrese la Direcția Generală de Informații și Protecție Internă pentru a comunica fișa postului semnată de către acesta; respingerea cererii formulată inculpatul Vlad Mihai de efectuare unei adrese către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție

privind comunicarea datelor legate de nota de redare despre care se afirmă că inculpatul Vlad Mihai a înmănat-o inculpatului Sâmpetru Marcel; respingerea cererii inculpatului Vlad Mihai privind audierea martorului D.R.. De asemenea, s-a prorogat pronunțarea atât asupra cererii de declasificare încheierilor din anul 2011, a mandatelor emise în baza acestor încheieri, precum și a actelor care au fost înaintate de către Serviciul Român de Informații la momentul solicitării încuviințării interceptărilor, formulată de inculpata Barbălată Georgeta cât și asupra cererii formulate de inculpatul Vlad Mihai de efectuare a unei adrese către Direcția Generală de Informații și Protecție Internă Ilfov în vederea comunicării dacă inculpatul Sâmpetru Marcel a făcut obiectul vreunei lucrări a acestui serviciu și dacă inculpatul Vlad Mihai sau un subordonat al acestuia a accesat baza de date a unității pentru a culege informații despre Sâmpetru Marcel, după audierea inculpaților.

La aceeași dată, s-a efectuat adresă către Biroul Documente Secrete pentru desecretizarea parțială a documentului transmis Înaltei Curți de Casație și Justiție prin adresa Direcției Naționale Anticorupție nr. 00288/2013, cu borderoul nr. 98/4.04.2013, doar cu privire la numele judecătorului care a dispus emiterea autorizațiilor. Prin adresa nr. 166/CDC din 11 noiembrie 2013, Compartimentul Documente Clasificate din cadrul Î.C.C.J. a precizat că documentul a fost declasificat parțial, comunicându-se că mandatele nr. ... din 11.04.2011, nr. ... din 12.07.2011 și nr. ... din 21.10.2011 au fost emise de doamna judecător Barbălată Georgeta (f. 151 vol. 1 di).

De asemenea, s-a efectuat o adresă către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție pentru a comunica natura infracțiunii și calitatea persoanelor cercetate în dosarul nr. 271/P/2011 care au atras competența Curții de Apel București prin care s-au soluționat propunerile de autorizare a interceptărilor convorbirilor prin încheierea nr.177 din 19 decembrie 2011 pronunțată în dosarul nr.177/2011, precum și a încheierilor ulterioare de reînnoire a autorizațiilor emise. Prin adresa nr. 271/P/2011 din 14 noiembrie 2013, Direcția Națională Anticorupție a transmis mai multe înscrisuri, din care rezultă că inculpatul Vlad Mihai figurează cu avizul nr. 1030/C/2005 prin care a fost desemnat ca organ de cercetare, în baza dispoziției de numire S/750/02.02.2004 și a ordinului nr. 4140/11.04.2005 (f. 163 vol. 1 di).

S-a dispus citarea martorilor din acte pentru termenul din 15 noiembrie 2013.

La termenul din data de **15 noiembrie 2013**, ulterior respingerii cererilor formulate de inculpații Vlad Mihai, Sâmpetru Marcel și Barbălată Georgeta de restituire a cauzei la parchet în vederea refăcerii urmăririi penale, au fost audiați martorii din acte Arghir Geanina Cristina (f. 195 vol. 1 di), Oprișan Paul (f. 197 vol. 1 di), Petrache Marian (f. 198 vol. 1 di), Alexe Emilian Ionel (f. 199 vol. 1 di), Croitorescu Alexandru Liviu (f. 200

vol. 1 di), Bundac Paul (f. 201 vol. 1 di), Ionescu Daniela Andreea (f. 202 vol. 1 di), Străchinariu Ionel (f. 204 vol. 1 di) și Pușcaș Alexandru Cristian (f. 205 vol. 1 di). Totodată, s-a revenit cu adrese la Procurorul General și Ministerul Afacerilor Interne pentru a comunica dacă inculpatul Vlad Mihai a avut calitatea de ofițer de poliție judiciară, când a dobândit această calitate, dacă au intervenit modificări, dacă a încetat și când a încetat această calitate. Prin adresa nr. 1837/C/2013, Cabinetul Procurorului General a comunicat, anexând și înscrisurile aferente, că prin lucrarea nr. 1030/C/2005 s-a avizat numirea inspectorului principal de poliție Vlad Mihai în structurile poliției judiciare. La data de 26 ianuarie 2006, prin lucrarea nr. 289/C/2006 s-a avizat desemnarea aceluiași lucrător de poliție, pentru desfășurarea activităților sub coordonarea procurorilor Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (f. 224 vol. 1 di).

La termenul din data de **27 noiembrie 2013**, au fost audiați martorii din acte Mihăilescu Roxana Cristina (f. 244 vol. 1 di) și Oltean Gelu Marian (f. 246 vol. 1 di). Prin aceeași încheiere s-a dispus : revenirea cu adresă către Procurorul General pentru a comunica dacă au intervenit modificări în calitatea de ofițer de poliție judiciară, dacă a încetat și când a încetat această calitate a inculpatului Vlad Mihai; respingerea, ca nefiind utilă cauzei, revenirea cu adresă către Ministerul Afacerilor Interne - Direcția Management Resurse Umane. Totodată, s-a prorogată pronunțarea asupra cererii formulate de apărătorul ales al inculpatei Barbălată Georgeta de a-i elibera o copie de pe transcrierea înregistrării ședinței de judecată din data de 15 noiembrie 2013 de la orele 16⁰⁰ până la sfârșitul ședinței, după ce acesta va preciza ce anume nu a fost cuprins în încheierea de ședință de la acea dată, respectiv prorogarea discutării cererii formulate de apărătorul ales al inculpatei Barbălată Georgeta de depunere la dosarul cauzei de către Direcția Națională Anticorupție a suporturilor optice care conțin înregistrările de la sediul Înaltei Curți de Casație și Justiție și cele de la sediul SC MIDOCAR SRL, și anume 2 CD-uri, 1 DVD și 2 HDD-uri la termenul următor.

Cabinetul Procurorului General a comunicat, la data de 6 decembrie 2013, că nu au intervenit alte modificări referitoare la calitatea de organ de cercetare a poliției judiciare a inculpatului Vlad Mihai (f. 280 vol. 1 di).

La termenul din data de **17 decembrie 2013**, au fost audiați martorul din acte Licu Dimitrie Bogdan (f. 287 vol. 1 di) și inculpații Sâmpetru Marcel (f. 288 vol. 1 di) și Bălan George (f. 290 vol. 1 di). Fiind interpelați de instanță, inculpatul Vlad Mihai a precizat că înțelege să dea declarație, dar după ce instanța se va pronunța asupra cererii de ascultare a celor 4 fragmente din înregistrările ambientale, iar dacă cererea va fi admisă, după ascultarea acestora, iar inculpata Barbălată Georgeta a precizat că dorește să dea declarație, însă nu la acest moment procesual, întrucât nu a avut acces la toate probele din dosar, respectiv la suportii optici care conțin înregistrările

de la sediul Înaltei Curți de Casație și Justiție și cele de la sediul SC MIDOCAR SRL.

La același termen, inculpații au mai susținut o serie de cereri în probațiune, cu privire la care s-a dispus: **admiterea** cererii inculpatei Barbălată Georgeta de a se depune la dosar suportii optici pe care se află înregistrate imaginile de la Înalta Curte de Casație și Justiție și Midocar; admiterea probei cu înscrisuri solicitată de inculpatul Sâmpetru, respectiv rezoluția nr.17/P/2009 a Direcției Naționale Anticorupție, admiterea probei cu înscrisuri solicitată de inculpata Barbălată Georgeta, respectiv actele ce au stat la baza efectuării inspecției tehnice periodice și a reviziei tehnice periodice, în luna iulie a anului 2012, a autoturismului inculpatei; admiterea cererii inculpatului Vlad Mihai de audiere în ședință publică a fragmentelor din convorbirile ambientale din 23 mai și 15 iunie 2012, pentru următoarele intervalele de timp:

- în data de 23 mai 2012 de la momentul 00.58.20 la 01.01.47 și de la 01.07.44 la 01.11.30;

- în data de 15 iunie de la momentul 01.23.12 la 01.25.10 și de la 01.29.45 la 01.34.55.

De asemenea, s-a dispus: **respingerea** cererii inculpatei Barbălată Georgeta de eliberarea unei copii de pe transcrierea ședinței de judecată din data de 15 noiembrie 2013, a perioadei în care a fost audiat martorul Pușcaș Alexandru; respingerea cererii inculpatei Barbălată Georgeta de depunere a notei de relații întocmită de prim grefierul Secției Penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Camelia Vintilă; respingerea cererii inculpatei Barbălată Georgeta de depunerea înscrisurilor cu privire la proveniența încheierilor de autorizare nr. 2196/11.04.2011, nr. 4110/12.07.2011 și nr. 6580/21.10.2011, în baza cărora s-au emis mandate de siguranță națională pe numele lui R.D. și R.C.; respingerea cererii inculpatei Barbălată Georgeta de efectuare a unei adrese către Direcția Națională Anticorupție pentru a transmite procesul verbal nr.S90/Th; respingerea cererii inculpatei Barbălată Georgeta de audiere a martorei Pușcaș Diana; respingerea cererii inculpatei Barbălată Georgeta de a se efectua o adresă către Direcția Națională Anticorupție, în vederea comunicării faptului dacă au fost dispuse măsurile prevăzute de art. 86⁵ Cod procedură penală față de martorul denunțator; respingerea cererii inculpatei Barbălată Georgeta de a se depune la dosarul cauzei înregistrările convorbirilor telefonice din data de 10 iulie 2012 dintre Alexandru Cristian Pușcaș și Domenic Alin Georgescu; respingerea cererii inculpatei Barbălată Georgeta de a se efectua o adresă către Administrația Străzilor a Municipiului București pentru a se comunica variante de traseu între Midocar și Înalta Curte de Casație și Justiție; respingerea cererii inculpatei Barbălată Georgeta de a se efectua o adresă la Orange pentru ca această societate comercială să comunice listingul cuprinzând apelurile telefonice efectuate în luna iulie a anului 2012 de la postul telefonic cu numărul ...; respingerea cererii inculpatei Barbălată Georgeta de a se efectua o cercetare

la fața locului în biroul în care inculpata își desfășura activitatea de judecător, situat în incinta sediului Înaltei Curți de Casație; respingerea cererii inculpatului Sâmpetru Marcel de efectuare a unei adrese către Parlament - Camera Deputaților, prin care să se comunice dacă la data de 27 iunie 2012, în intervalul orar 13.02-15.30 în evidențele de intrare-ieșire ale instituției, inculpatul Vlad Mihai și doamna Sâmpetru Mirela - figurează menționați; respingerea cererii inculpatului Sâmpetru Marcel de audiere a martorilor David Cristian, Ciubotari Violeta, Voinescu Petre și Cloțaru George; respingerea cererii inculpatului Vlad Mihai de depunere la dosar a înregistrării convorbirilor ambientale de la restaurantul Perla din data 10 iulie 2012 și de emiterea a unei adrese către Direcția Națională Anticorupție; respingerea cererii inculpatului Vlad Mihai de a se emite adresă către Direcția Națională Anticorupție pentru a înainta instanței de judecată suportii optici pe care se află stocate interceptări convorbirilor telefonice ale inculpatului, indicate la filele 429-432 din vol. II dosar de urmărire penală.

Prin aceeași încheiere, s-a menținut prorogarea pronunțării asupra cererii inculpatului Vlad Mihai de emitere a unei adrese către Direcția de Informații și Protecție Internă, pentru a comunica dacă în perioada în care inculpatul Vlad Mihai a fost șef al SIPI Ilfov, acest serviciu l-a avut în documentare calificată pe inculpatul Sâmpetru Marcel și dacă inculpatul Vlad sau un alt subordonat din SIPI Ilfov a solicitat accesarea bazei de date centrale a DIPI cu privire la Sâmpetru Marcel după audierea acestuia și s-a prorogată pronunțarea atât asupra cererii inculpatei Barbălată Georgeta de efectuare a unei expertize criminalistice în vederea stabilirii autenticității înregistrărilor efectuate în mediul ambiental, din data de 24.07.2012, cât și asupra cererii inculpatului Sâmpetru Marcel de efectuare a unei expertize tehnice prin care să se stabilească autenticitatea interceptărilor cuprinse în fișierul LS10WAV din data de 25 octombrie 2012, minutul 58 și 27 de secunde și respectiv minutul 29 și 18 secunde, după ascultarea acestora în ședință publică.

Cu privire la solicitarea apărării inculpatei, de transcriere a încheierii de la termenul anterior, s-a arătat că înainte de semnarea încheierii din data de 15 noiembrie 2013, completul de judecată a verificat concordanța conținutului acesteia cu cel al înregistrării ședinței de judecată de la aceeași dată, cum de altfel s-a procedat cu privire la fiecare încheiere și s-a constatat că încheierea reproduce integral desfășurarea procesului în ședința din 15.11.2013. Prin urmare, argumentele apărării au fost apreciate ca neîntemeiate, din verificări rezultând că martorului Pușcaș, cu prilejul audierii, i s-a adresat expres întrebarea dacă își menține declarațiile anterioare iar răspunsul martorului a fost consemnat în cuprinsul declarației. De asemenea, tot ceea ce a relatat martorul s-a consemnat în cuprinsul declarației. Totodată, întrebările respinse au fost consemnate întocmai în încheierea de ședință, iar la întrebările menționate expres în cererea

apărătorului inculpatei acesta a renunțat să le mai adreseze martorului. Așadar, relatările martorului au fost consemnate în declarație, semnată personal de acesta și nu sunt redată în încheierea de ședință, în cuprinsul încheierii fiind menționate doar întrebările respinse de către instanța de judecată. Consemnarea unor întrebări la care chiar apărătorul inculpatei a renunțat nu apare ca fiind necesară. Ori, transcrierea are ca obiect discuțiile purtate în cadrul ședinței de judecată și nu conținutul declarațiilor date de părți sau martori. Având în vedere că încheierea de ședință a redat integral desfășurarea procesului penal din data de 15 noiembrie, nefiind necesară efectuarea vreunei modificări din cuprinsul încheierii de ședință, solicitarea apărării inculpatei de redare a declarației orale a unui martor ale căror susțineri au fost consemnate în declarația acestuia atașată la dosar, declarație semnată de către martor, apare ca inadmisibilă.

La termenul de judecată din data de **14 ianuarie 2014**, s-a procedat la audierea, în ședință publică, la cererea inculpaților, a mai multor fragmente din convorbirile ambientale aflate pe suportii optici atașați la dosar, respectiv din 23 mai 2012, 15 iunie 2012 și 24 iulie 2012. Prin aceeași încheiere, s-a admis cererea formulată de inculpatul Sâmpetru Marcel, de efectuare a unei expertize tehnice având ca obiectiv *îmbunătățirea calității audiției înregistrării identificate în fișierul LS10.WAV la momentul 58m27s și în înregistrarea 2012-05-23-14-38-25.wav la momentul 29m18s* și s-au respins cererile inculpaților Barbălată Georgeta și Vlad Mihai de efectuare a expertizelor criminalistice, ca nefiind concludente și utile. S-a admis, de asemenea, cererea inculpatei Barbălată Georgeta de copiere a celor 3 DVD-uri cu înregistrările din cadrul sediului Înaltei Curți și SC Midocar.

În vederea aducerii la îndeplinire a dispozițiilor din încheierea de ședință, s-a dispus efectuarea unei adrese către Direcția Națională Anticorupție în vederea înaintării suportului original pe care se află înregistrarea ambientală din data de 23 mai 2012, respectiv a unei adrese către Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice București, în vederea efectuării expertizei tehnice.

La termenul de judecată din data de **11 februarie 2014**, urmare a răspunsului înaintat de către L.I.E.C. în sensul că înregistrările primite nu au putut fi accesate în vederea recuperării datelor gravate pe suportul optic, din care rezultă, în opinia instanței, imposibilitatea efectuării expertizei suportului înaintat, s-a dispus înaintarea către expert a suportului optic aflat la dosar, conținând înregistrarea ambientală din data de 23 mai 2012, copie a originalului înaintat de către parchet, înregistrare care a fost ascultată în ședință publică, în prezența procurorului de ședință, a inculpaților și a apărătorilor aleși ai acestora. Măsura dispusă de instanța a avut în vedere și obiectivul expertizei dispuse în cauză, ce constă în îmbunătățirea calității audiției fragmentului de înregistrare contestat de inculpatul Sâmpetru Marcel.

Totodată, față de solicitarea inculpatei Georgeta Barbălată care a arătat că nu a putut accesa o parte din înregistrări, s-a stabilit termen administrativ pentru vizualizarea suportului optic ce cuprinde înregistrările de la sediul MIDOCAR, la datele de 17 și 18 februarie 2014, începând cu orele 10⁰⁰.

La data de **24 februarie 2014**, cauza s-a amânat, urmare a imposibilității de prezentare a apărătorului ales al inculpatului Sâmpetru Marcel.

La termenul din **11 martie 2014**, s-a revenit asupra dispoziției instanței din data de 30 octombrie 2013 privind prorogarea asupra cererii probatorii formulate de inculpata Georgeta Barbălată și, în temeiul art. 100 alin.4 lit.a Cod procedură penală, s-au respins cererile probatorii formulate de inculpata Barbălată Georgeta, constând în declasificarea totală a încheierilor din anul 2011 și de efectuare a unei adrese către DNA. În temeiul art.100 alin.4 lit. b Cod procedură penală, s-a respins solicitarea de înaintare a suportului optic tip DVD, marca Verbatim, inscripționat 242/P/2012 - 628/II-1/2012 - Tc4, Original 91/2, Probă digitală", ce conține înregistrările convorbirilor și comunicărilor telefonice interceptate în perioada 2.07.2012-9.07.2012, formulată de aceeași inculpată. Totodată, s-a respins cererea formulată de inculpatul Vlad Mihai constând în înaintarea a suportului optic tip DVD, marca Verbatim ce conține înregistrările convorbirilor din 08.07 – 09.07.2012 și s-a acordat termen în vederea continuării cercetării judecătorești și a audierii inculpaților.

La termenul de judecată din **7 aprilie 2014** s-a depus raportul de expertiză criminalistică nr. 125 din 26 martie 2014 care a avut atașat un suport optic cu fragmentul de înregistrare îmbunătățit, care a fost audiat în ședință publică, s-a procedat la audierea inculpatului Vlad Mihai (f. 189 vol. 2 di) și s-au respins solicitările de probatorii ale inculpaților după cum urmează: solicitarea inculpatei Barbălată Georgeta de vizionare în ședință publică a înregistrărilor video din data de 10 iulie 2012 de la sediul Înaltei Curți de Casație și Justiție; cererea formulată de inculpatul Vlad Mihai de efectuare a unei adrese către Direcția Generală de Informații și Protecție Internă Ilfov în vederea comunicării dacă inculpatul Sâmpetru Marcel a făcut obiectul vreunei lucrări a acestui serviciu și dacă inculpatul Vlad Mihai sau un subordonat al acestuia a accesat baza de date a unității pentru a culege informații despre Sâmpetru Marcel, prorogată de la termenul din 30 octombrie 201; solicitarea inculpatului Vlad Mihai de audiere a numitului Mircea Andrei, apărătorul său ales, precum și emiterea unor adrese către Oficiul Registrului Securității Naționale și către Agenția Națională a Finanțelor Publice, în vederea comunicării datei retragerii avizului ORNIS al numitului R.D., precum și a datei la care s-a comunicat această retragere numitului R.D., respectiv către Direcția Națională Anticorupție, pentru a comunica o copie de pe rezoluția emisă în dosarul nr.27/P/2012 cu privire la numitul R.D..

De asemenea, s-a respins cererea inculpatei Barbălată Georgeta, privind depunerea de înscrisuri, constând în acte medicale privind starea de sănătate a martorului denunțator Pușcaș Alexandru Cristian și reaudierea acestuia, având în vedere, pe de o parte, împrejurarea că nu au fost invocate elemente care să justifice admiterea acesteia, iar, pe de altă parte, martorul a fost audiat în fața instanței de judecată în condiții de contradictorialitate, în prezența inculpaților și apărătorilor aleși ai acestora, fiecare avocat având posibilitatea de a-i adresa întrebări, posibilitate legală pe care, de altfel, și-au exercitat-o. Totodată, din examinarea documentelor medicale prezentate în justificarea cererii, instanța a constatat că actele medicale nu relevă faptul că martorul ar suferi de schizofrenie și nici pretinsele tentative de suicid, invocate oral de către apărarea inculpatei Barbălată Georgeta. Întrucât documentele medicale nu poartă mențiunea *conform cu originalul*, instanța a dispus restituirea lor apărătorului ales al inculpatei Barbălată Georgeta, păstrându-se doar cererea în probațiune.

La interpelarea instanței, inculpata Barbălată Georgeta a arătat că dorește să dea declarație în fața instanței de judecată, însă nu la acest termen de judecată, întrucât ora fiind înaintată nu se poate concentra.

La termenul de judecată din **29 aprilie 2014** s-a procedat la audierea inculpatei Barbălată Georgeta și s-au respins cererile de probatorii după cum urmează : probele solicitate de apărarea inculpatei Barbălată Georgeta, în sensul audierii în calitate de martori a judecătorului Sorin Drăguț din cadrul Secției I civile a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a magistraților asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție din cadrul Secției penale - Silvia Stoenescu, Cristina Roșu, Raluca Florentina Niculae, a grefierilor de la Înalta Curte de Casație și Justiție din cadrul Secției penale - Urlă Liliana, Bujor Alina, Vintilă Camelia și a grefierului bibliotecar Carmen Marina Beraru, a numitei Florentina Gheorghită; solicitarea de relații de la Biroul Documente Secrete din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, referitor la metodologia întocmirii încheierilor și emiterea mandatelor în baza legii siguranței naționale, în perioada 2010 - 2011, respectiv dacă actele înaintate de către SRI la solicitarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție conțineau numele lucrătorului din cadrul SRI care se ocupa de solicitarea obținerii mandatelor de siguranță națională; solicitarea, de la ORNIS, organism specializat în autorizarea persoanelor care au dreptul de acces la informații clasificate, a unor date referitoare la persoana inculpatei, care a deținut certificat de securitate ORNIS și care îi permitea să aibă acces la informații clasificate; emiterea unei adrese către Direcția Națională Anticorupție, prin care să înainteze instanței suportul optic tip DVD-R marca VERBATIM, cu seria constructivă 107039RE18748 ce conține înregistrarea ambientală audio a dialogului purtat la data de 23 iulie 2012 între orele 13:01 -13:31 de către martorul Pușcaș Alexandru și inculpatul Bălan George; emiterea unor adrese către Spitalul Clinic Alexandru Obregia și Clinica Medicover Plevnei, pentru a comunica dacă doctorii Radu

Mihăilescu și Dan Ghenea l-au consultat pe martorul Pușcaș Alexandru în datele de 23.08.2012, 27.09.2012, 26.10.2012, respectiv 13.08.2012, iar, în caz afirmativ care a fost diagnosticul stabilit, care a fost tratamentul stabilit precum și durata acestuia. Totodată, s-a respins și cererea formulată de inculpatul Sâmpetru Marcel în sensul ca expertul parte să aibă acces la suportul optic expertizat în prezenta cauză, întrucât ceea ce s-a pus la dispoziția expertului desemnat în cauză, este o clonă digitală, care este aceeași cu cea pusă la dispoziția inculpatului.

Deși instanța a respins cererea formulată de apărătorul ales al inculpatei Barbălată de părăsire a ședinței de judecată și i-a pus în vedere să nu părăsească sala de judecată, la reluarea cauzei după suspendare, asistenta avocatului Eugen Iordăchescu a învederat instanței că apărătorul ales al inculpatei Barbălată Georgeta a fost nevoit să părăsească sala de judecată, depunând o cerere scrisă și anexând biletul de avion, așa încât Înalta Curte a fost nevoită să acorde un alt termen de judecată în cauză, la data de 8 mai 2014, termen la care au avut loc dezbaterile.

Inculpații au depus pe parcursul procesului penal înscrisurile la care au făcut referire în cererile de probatorii, cereri admise de către instanța de judecată.

Aplicarea legii penale mai favorabile

Având în vedere intrarea în vigoare la data de 1 februarie 2014 a noului Cod penal, înainte de a trece la analizarea acuzațiilor aduse inculpaților, Înalta Curte urmează a verifica în ce măsură infracțiunile pentru care s-a dispus trimiterea în judecată mai sunt incriminate în dispozițiile penale în vigoare, respectiv de a stabili legea penală mai favorabilă.

Astfel, referitor la acuzațiile aduse inculpatului **Sâmpetru Marcel** la pct. 1 și 2 din rechizitoriu, acte materiale ale infracțiunii prev. de **art. 25 din Codul penal anterior rap. la art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000** cu aplic. art. 41 alin. 2 din Codul penal anterior, Înalta Curte constată că acestea nu mai sunt prevăzute ca infracțiuni în dispozițiile Codului penal în vigoare.

Potrivit art. 29 din Codul penal anterior, instigarea neurmă de executare era considerată o infracțiune de sine stătătoare, constând în realizarea deplină a actelor de instigare neurmă de trecerea la executarea faptei de către persoana instigată. În acest caz, instigatorul nu era participant la comiterea infracțiunii, ci autor al faptei incriminate autonom în partea generală a Codului penal.

Noul Cod penal nu a mai prevăzut ca infracțiune de sine stătătoare *instigarea neurmă de executare*, așa încât instigatorul nu mai poate fi tras la răspundere penală, dacă instigatul nu mai realizează niciun act de executare a infracțiunii.

Întrucât prin actul de acuzare s-a reținut că inculpatul Sâmpetru Marcel l-a determinat pe coinculpatul Vlad Mihai să comită actele materiale

de la pct. 3 și 4, iar cu privire la faptele descrise la pct. 1 și 2 instigarea nu a fost urmată de executare, **Înalta Curte urmează a constata că actele materiale descrise la pct. 1 și 2 din rechizitoriu au fost dezincriminate.**

Având în vedere că actele materiale dezincriminate sunt părți componente ale unei infracțiuni unice reținute în sarcina inculpatului Sâmpetru Marcel se impune pronunțarea unei soluții unice. Totodată, nu se poate dispune schimbarea încadrării juridice prin reținerea a două infracțiuni distincte, aflate în concurs, pe considerentul dezincriminării unora dintre actele materiale ce compun infracțiunea, în condițiile în care în cursul cercetării judecătorești nu au apărut elemente care înlăture unitatea legală a infracțiunii reținute în sarcina inculpatului.

Într-o asemenea situație, unitatea infracțiunii impune pronunțarea unei soluții unice, restrângerea activității infracționale datorându-se modificărilor legislative și nu schimbărilor apărute, în cursul cercetării judecătorești, cu privire la elemente ce caracterizează situația de fapt. În același sens, s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție prin decizia penală nr. 2647 din 4 septembrie 2012.

Cu privire la infracțiunea prev. de art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000, se constată că nu au intervenit modificări legislative, așa încât nu se impune analizarea sa din perspectiva principiului aplicării legii penale mai favorabile.

Situația este diferită în ceea ce privește infracțiunea prev. de **art. 323 din Codul penal anterior**. Astfel, asocierea în vederea săvârșirii de infracțiuni nu se mai regăsește în dispozițiile Codului penal în vigoare, legiuitorul incriminând în art. 367 C. pen. constituirea unui grup infracțional organizat. Potrivit alin. 1 al dispozițiilor legale menționate, se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani, inițierea sau constituirea unui grup infracțional organizat, aderarea sau sprijinirea, sub orice formă, a unui astfel de grup. De asemenea, legiuitorul definește *grupul infracțional organizat* ca fiind grupul structurat, format din trei sau mai multe persoane, constituit pentru o anumită perioadă de timp și pentru a acționa în mod coordonat în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni.

Se observă, astfel, că dispozițiile din noul Cod penal cuprinse în art. 367 C. pen. au preluat prevederile atât ale art. 7 și 8 din Legea nr. 39/2003 (abrogate expres prin art. 126 din Legea nr. 187/2012), dar și cele ale art. 323 din Codul penal anterior, faptele prevăzute de textele de lege menționate nefiind dezincriminate.

Potrivit art. 3 alin. 2 din Legea nr. 187/2012, dispozițiile art. 4 din Codul penal referitoare la aplicarea legii penale de dezincriminare, nu se aplică în situația în care fapta este incriminată de legea nouă sau de o altă lege în vigoare, chiar sub o altă denumire. Ori, infracțiunea prev. de art. 323 din Codul penal anterior se regăsește în art. 367 din Codul penal în vigoare, sub denumirea de *constituirea unui grup infracțional organizat*.

Față de cele arătate, urmează a se stabili, în concret, dacă faptele comise de inculpații Vlad Mihai, Bălan George și Sâmpetru Marcel întrunesc condițiile prevăzute de lege pentru a se dispune condamnarea, astfel cum s-a solicitat de reprezentantul Ministerului Public.

În ceea ce privește infracțiunea prev. de art. 264 din Codul penal anterior, sancționată anterior cu pedeapsa închisorii de la 3 luni la 7 ani, aceasta se regăsește în dispozițiile art. 269 C. pen., sancționată cu închisoarea de la 1 la 5 ani sau amendă. Având în vedere situația concretă a speței, renunțarea legiuitorului la noțiunile de *infracțiune* și *infractor* din conținutul denumirii marginale a infracțiunii, dar și din conținutul constitutiv al acesteia și înlocuirea lor cu cele de *faptă prevăzută de legea penală* și *făptuitor* nu are relevanță în cauză, așa încât, raportat la felul pedepselor aplicabile și micșorarea limitei maxime a pedepsei, se constată că noile dispoziții penale îi sunt mai favorabile inculpatei Barbălată Georgeta.

De asemenea, dispozițiile din noul Cod penal îi sunt mai favorabile inculpatei Barbălată Georgeta și cu privire la infracțiunea de *divulgare a secretului care periclitează securitatea națională* prev. de art. 407 alin. 1 C. pen. care incriminează acțiunea de divulgare a unor documente sau a unor date care constituie informații secrete de stat de către cel care le cunoaște datorită atribuțiilor de serviciu, dacă fapta pune în pericol securitatea națională.

Potrivit art. 169 alin. 1 din Codul penal anterior, se incrimina acțiunea de divulgare a unor documente sau a unor date care constituie informații secrete de stat ori a altor documente sau date, de către cel care le cunoaște datorită atribuțiilor de serviciu, dacă fapta este de natură să pună în pericol securitatea națională.

Dacă prin dispozițiile anterioare, pentru a se realiza latura obiectivă a infracțiunii, acțiunea trebuia să aibă **aptitudinea** de a pune în primejdie siguranța statului, noile prevederi instituie o condiție suplimentară, respectiv **obligativitatea** ca acțiunea să pună **efectiv** în pericol securitatea națională.

Se constată, astfel, că infracțiunea de pericol potențial prevăzută de art. 169 alin. 1 din Codul penal anterior a devenit în art. 407 alin. 1 C. pen. o infracțiune de pericol concret.

Sintagma folosită de legiuitor în Codul penal anterior - *dacă fapta este de natură să pună în pericol securitatea națională* conduce la concluzia că infracțiunea este consumată chiar dacă valoarea ocrotită de lege nu este efectiv lezată. Pe când, în cadrul reglementării din noul Cod penal, legiuitorul a fost mai restrictiv, sintagma folosită - *dacă fapta este de natură să pună în pericol securitatea națională* impunând condiția dovedirii punerii în pericol efectiv a valorii sociale ocrotite prin incriminare.

Având în vedere modificarea conținutului laturii obiective a infracțiunii sub aspectul urmării imediate, Înalta Curte apreciază că lege penală mai favorabilă inculpatei este Codul penal în vigoare.

Deși aparent, considerațiile anterioare ar conduce la aceeași concluzie și în ceea ce-l privește pe inculpatul Vlad Mihai, din analiza prevederilor art. 407 alin. 3 C. pen. rezultă contrariul.

Astfel, din dispozițiile art. 169 alin. 4 din Codul penal anterior rezultă că era incriminată ca infracțiune de *divulgarea secretului care periclitează siguranța statului* și fapta oricărei persoane, comise în condițiile prevăzute de infracțiunea tip descrisă în alineatele precedente, fiind incidente toate elementele care compun latura obiectivă a infracțiunii sub aspectul faptei, a urmării periculoase și a raportului de cauzalitate dintre faptă și urmare.

Potrivit art. 407 alin. 3 C. pen. este incriminată acțiunea de divulgare, fără drept, a unor documente sau date care constituie informații secrete de stat, de către cel care ia cunoștință de acestea în afara îndatoririlor de serviciu.

Ori, potrivit noilor dispoziții penale simpla acțiune de divulgare a unor informații care au caracterul unor secrete de stat constituie infracțiune, în condițiile în care urmarea imediată prezentă în alineatele precedente nu mai este prevăzută ca și condiție pentru existența infracțiunii prev. în alin. 3 al art. 407 C. pen.

În aceste condiții, Înalta Curte apreciază că - întrucât în reglementarea art. 169 alin. 4 cu referire la art. 169 alin. 1 din Codul penal anterior legiuitorul a impus condiții mai restrictive privind întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii, respectiv ca fapta să fie de natură să pună în pericol siguranța statului, condiție care nu a mai fost preluată în noile dispoziții penale - legea penală mai favorabilă inculpatului este Codul penal anterior, chiar dacă prevede o limită maximă a pedepsei mai aspră.

Deși prin noile dispoziții penale rezultă că fapta persoanei, care a luat cunoștință de informațiile secrete de stat în afara îndatoririlor de serviciu, de a le divulga, este pedepsită în condiții mai puțin restrictive decât cea care le cunoaște datorită atribuțiilor de serviciu, dat fiind caracterul acestora de norme de drept penal nu sunt admise interpretările extensivă și analogică, care ar aduce atingere principiului legalității incriminării.

Referitor la infracțiunea prev. de ar. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000 (actele materiale descrise la pct. 3 și 4 din rechizitoriu) reținută în sarcina inculpaților Vlad Mihai - în calitate de autor, Sâmpetru Marcel - în calitate de instigator și Bălan George - în calitate de complice, Înalta Curte apreciază că, în cauză, nu există probe care să fundamenteze o soluție de condamnare a inculpaților.

În esență, s-a reținut că inculpatul Vlad Mihai, la instigarea inculpatului Sâmpetru Marcel și cu complicitatea morală a inculpatului Bălan George, a permis accesul unor persoane neautorizate la informații nedestinate publicității, prin aceea că, la data de 23.05.2012, în prezența lui Bălan George, i-a înmănat inculpatului Sâmpetru Marcel, ca urmare a unei cereri anterioare a acestuia, un plic conținând o notă de redare, iar în

perioada mai-iunie 2012 i-a comunicat inculpatului Sâmpetru Marcel că, în urma verificărilor pe care le-a efectuat, numele acestuia din urmă nu apare în lucrări sau solicitări de interceptări ale serviciului pe care Vlad Mihai îl conducea.

Scopul urmărit de inculpatul Vlad Mihai consta în obținerea unor foloase necuvenite pentru sine (menținerea în funcția de șef al SIPI Ilfov), respectiv obținerea unor foloase necuvenite pentru alții (accederea la funcții de conducere a coinculpaților sau a altor persoane agreeate; interese de afaceri ale coinculpaților ori a altor persoane din anturajul acestora; verificarea situației juridice pentru asigurarea apărării în eventualitatea unor anchete penale).

Scopul urmărit de inculpatul Sâmpetru Marcel viza obținerea unor foloase necuvenite în urma valorificării informațiilor puse la dispoziție de inculpatul Vlad Mihai constând în deținerea unor date privind interceptarea unui post telefonic, cunoașterea conținutului unor note de redare, obținerea de date despre ministrul transporturilor, cunoașterea (in)existenței în atenția unui serviciu de informații a unor lucrări ce vizau propria persoană, împrejurări care i-au dat posibilitatea să acționeze într-un anumit mod, să planifice și să managerieze activități și interese personale ori ale anturajului, să cunoască dacă este necesară formularea unor apărări privind potențiale cauze penale în care ar fi implicat.

Singurele probe pe care se sprijină acuzarea celor trei inculpați sunt două fragmente din interceptările convorbirilor ambientale purtate de inculpați la data de 23 mai 2012, respectiv 15 iunie 2012, redacte în rechizitoriu, după cum urmează:

„VLAD MIHAI: *Serios... Eu v-am adus în plicul ăla nota de redare...*

SÂMPETRU MARCEL: *Of, Doamne, Doamne...*” – latura obiectivă a actului material descris la pct. 3 din actul de sesizare.

și

„SÂMPETRU MARCEL: *DNA-ul are dosare pe mine și oricând mă face..., mă neutralizează foarte repede... Bineînțeles că m-am apucat și eu să verific: Băi, Mihai, aveți voi ceva despre mine, știți ceva, aveți vreo hârtie pe acolo? Mi-a zis că a verificat și nu a găsit nimic. Dar uite cum se pune problema: dacă vrei să-ți mai dau și alte lucruri, îți mai dau. Deci acesta este stilul de lucru.*” – latura obiectivă a actului material descris la pct. 4 din actul de sesizare.

Totodată, scopul urmărit de inculpați la comiterea infracțiunii este explicat în rechizitoriu tot prin trimitere la fragmente din convorbirile purtate la 16 martie, 23 mai și 15 iunie 2012.

Potrivit art. 99 alin. 1 C. pr. pen., **în acțiunea penală sarcina probei aparține în principal procurorului.**

Totodată, potrivit alin. 2 al art. 99, inculpatul beneficiază de prezumția de nevinovăție, nefiind obligat să o dovedească și are dreptul de a nu contribui la propria acuzare.

Din interpretarea textului de lege menționat, rezultă că în procesul penal există o legătură indisolubilă între sarcina probei și prezumția de nevinovăție, în sensul că obligația de a oferi probe suficiente care să fundamenteze o soluție de condamnare îi revine acuzării.

Dat fiind că procurorul este cel care afirmă existența unei situații de fapt în acuzare, acestuia îi incumbă și sarcina probării acuzațiilor aduse inculpatului trimis în judecată, intervenția instanței având caracter subsidiar, numai în situația în care administrarea probelor este imperios necesară pentru formarea convingerii sale.

Revenind la speța dedusă judecătii, Înalta Curte apreciază că acuzațiile aduse inculpaților prin actul de sesizare au doar caracterul unor indicii cu caracter infracțional, care nu pot conduce la stabilirea vinovăției acestora.

Rechizitoriul se bazează exclusiv pe interceptările discuțiilor purtate de inculpați, iar vinovăția acestora este stabilită de procuror în urma unei analize pe text a interceptărilor ambientale, fără ca acestea să fie coroborate cu vreo altă probă care să dea consistență indicilor rezultate din interceptări.

Totodată, se constată că organul de urmărire penală face doar speculații cu privire la conținutul interceptărilor și apărările pe care și le fac inculpații în declarațiile date în cursul urmăririi penale.

Concluzionând, deși convorbirile ambientale conțin elemente care să conducă la suspiciunea existenței unor activități cu caracter infracțional, acestea nu sunt coroborate și cu alte mijloace de probă care să susțină acuzațiile aduse inculpaților.

Înalta Curte apreciază că simpla existența a unor discuții cu conotații ilegale care nu sunt concretizate prin administrarea și a altor probe care să le confirme nu este suficientă pentru stabilirea existenței faptelor și a vinovăției inculpaților.

Trimiterile făcute în actul de sesizare la presupusele relații ale inculpaților cu mediul politic ar putea, teoretic, să caracterizeze, într-un sens sau altul, persoana inculpaților, dar nu pot conduce automat la stabilirea vinovăției unei persoane.

În același sens, pretinsele foloase necuvenite urmărite a fi obținute de inculpați prin accesul la informațiile nedestinate publicității constând în menținerea într-o funcție de conducere, accesarea la funcții de conducere, existența unor interese de afaceri ale inculpaților sau persoanelor apropiate acestora, extrase de anchetatori din conținutul convorbirilor ambientale sunt doar simple ipoteze, afirmații, nedovedite în niciun fel.

Referitor la actul material pretins comis la data de 23 mai 2012, ce a constat în predarea unei note de redare de către inculpatul Vlad Mihai

inculpatului Sâmpetru Marcel, ca urmare a unei cereri anterioare a acestuia din urmă, acuzarea se bazează exclusiv pe fraza rostită de inculpatul Vlad : **„Eu v-am adus în plicul ăla nota de redare...”**.

Se constată că în cauză nu s-a adus în sprijinul acuzațiilor nicio dovadă în sensul predării efective de către inculpatul Vlad Mihai a unei note de redare, nu s-au făcut minime verificări privind identificarea în mod concret a obiectului acesteia, nu s-a determinat momentul la care s-a consumat instigarea. Iar în ceea ce privește regimul informației nedestinate publicității, procurorii fac o serie de considerații teoretice arătând că notele de redare, care reprezintă forma scrisă a unor dialoguri telefonice ori purtate în mediul ambiental, pot avea nivelul de clasificare ”strict secret” sau ”nepublic”, în funcție de temeiul autorizației de interceptare în baza căreia au fost captate (Legea nr. 51/1991 privind siguranța națională sau art. 91¹ și urm. C.p.p.).

În acest context, se constată că procurorii, contrar dispozițiilor art. 99 alin. 1 C. pr. pen., plasează sarcina probei către inculpați, prezumând o situație de fapt care este necesar a fi dovedită.

În concluzie, în cauză nu s-a dovedit predarea de către inculpatul Vlad Mihai inculpatului Sâmpetru Marcel, în prezența și a inculpatului Bălan George a unei note de redare, simplul fapt al afirmării acestei împrejurări într-o discuție purtată de inculpați, neconfirmată și necoroborată cu o altă probă în acest sens nu este suficientă și nu poate conduce la condamnarea inculpaților.

Referitor la apărarea inculpaților în argumentarea soluției de achitare bazată de faptul că în fragmentul în discuție din interceptarea efectuată la data de 23 mai 2012, fraza atribuită inculpatului Vlad Mihai, nu se aude sau este rostită în cadrul unei emisiuni de televiziune, Înalta Curte constată că nu poate fi primită.

La termenul din data de 14 ianuarie 2014, s-a admis cererea formulată de inculpatul Sâmpetru Marcel, de efectuare a unei expertize tehnice având ca obiectiv *îmbunătățirea calității audiției înregistrării identificate în fișierul LS10.WAV la momentul 58m27s și în înregistrarea 2012-05-23-14-38-25.wav la momentul 29m18s*, fragmentului cu conținutul contestat de inculpați : **„Eu v-am adus în plicul ăla nota de redare...”**.

Ulterior, transmiterii de către expertul criminalist a suportului optic ce conținea fragmentul de convorbire cu o calitate îmbunătățită a sunetului, s-a procedat la audierea în ședință publică a acestuia.

Chiar dacă în timpul audierii în ședință publică a fragmentului din înregistrare, datorită sistemului audio existent în sala de ședință nu a fost posibilă ascultarea înregistrării în condiții optime în sensul concluzionării certe asupra conținutului din înregistrare, procedând personal la audierea prin intermediul căștilor a fragmentului contestat de către inculpați, atât în varianta inițială, dar și îmbunătățită a semnalului sonor, instanța a constatat că în procesul verbal atașat dosarului de urmărire penală s-a procedat la

redarea fidelă a frazei în discuție, fragmentul vizând expresia „nota de redare” fiind rostită de către inculpatul Vlad Mihai, contrar celor susținute de inculpați.

Neîntemeiată apare și solicitarea inculpaților privind nelegalitatea interceptărilor în condițiile în care autorizațiile de interceptare nr. 19/19.12.2011, 30/23.02.2012 și 86/22.05.2012 au fost emise eronat, în opinia apărării, de Curtea de Apel București, niciuna dintre persoanele menționate în autorizații neavând vreo funcție care să atragă competența Curții.

Din înscrisurile înaintate instanței aflate la f. 163, 224 și 280 din vol. 1, rezultă că inculpatul Vlad Mihai avea calitatea de organ de cercetare a poliției judiciare, calitate care a și atras competența curții de apel în emiterea autorizațiilor. Împrejurarea că în cadrul funcției pe care o ocupa la acel moment, inculpatul nu desfășura, în fapt, activități care să presupună numirea în structurile poliției judiciare, nu poate înlătura calitatea de organ de cercetare a poliției judiciare. Din relațiile comunicate de Cabinetul Procurorului General a rezultat că nu au intervenit alte modificări referitoare la calitatea de organ de cercetare a poliției judiciare a inculpatului Vlad Mihai. Ori, eliberarea polițiștilor din funcțiile structurilor poliției judiciare se realizează prin ordin al ministrului administrației și internelor, cu avizul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, și nu prin numirea acestora într-o altă funcție care nu presupune exercitarea în fapt a acestei calități speciale.

Nici solicitarea inculpatului Bălan George de înlăturare a interceptărilor pe motivul obținerii acestora nelegal, în lipsa unei autorizații dată de Înalta Curte de Casație și Justiție, raportat la calitatea sa de membru în Consiliul Superior al Magistraturii nu poate fi primită, înregistrările convorbirilor ambientale din lunile martie și mai 2012 realizându-se într-o altă cauză penală, în care inculpatul nu era cercetat.

Potrivit art. 91² alin. 5 din Codul de procedură penală în vigoare la data efectuării actului procedural, convorbirile sau comunicările interceptate și înregistrate pot fi folosite și în altă cauză penală dacă din cuprinsul acestora rezultă date și informații concludente și utile privitoare la pregătirea sau săvârșirea unei alte infracțiuni din cele prevăzute în art. 91¹ alin. 1 și 2.

Față de cele arătate, motivul de nelegalitate invocat este neîntemeiat.

Referitor la actul material descris la pct. 4 din rechizitoriu, instanța constată că organul de urmărire penală și-a bazat exclusiv concluziile, ca și anterior, pe conținutul unui fragment din convorbirea ambientală din data de 15 iunie 2012, din care ar fi rezultat, în opinia parchetului, că, în perioada mai – iunie 2012, inculpatul Vlad Mihai ar fi făcut verificări, în urma solicitării inculpatului Sâmpetru Marcel, și i-ar fi comunicat acestuia din urmă că numele său nu apare în lucrări sau solicitări de interceptări ale DGIPI – Serviciul de Informații și Protecție Internă Ilfov.

Pe de altă parte, constată întemeiate și criticile apărării cu privire la transcrierea inexactă a discuțiilor purtate la data de 15 iunie 2012 constând în lipsa apelativului „Mihai” din dialogul inculpatului Sâmpetru Marcel și atribuirea frazei „DNA-ul are.....” inculpatului Vlad Mihai, când aceasta a fost rostită, în fapt, de către inculpatul Bălan George, împrejurări constatate și prin încheierea din data de 14 ianuarie 2014, dată la care s-a procedat la ascultarea în ședință publică a fragmentelor din convorbire a căror transcriere a fost contestată de inculpatul Vlad Mihai.

De asemenea, Înalta Curte constată că întreaga construcție a acuzării se bazează pe relatarea inculpatului Sâmpetru Marcel făcută inculpatului Bălan George la una dintre întâlnirile acestora la restaurantul Perla, fără a se mai face vreo verificare suplimentară.

Din actul de acuzare nu rezultă data comiterii faptei, fiind plasată de procurori discreționar în intervalul mai – iunie 2012, alegerea intervalului de timp nefiind justificată prin raportare la elemente ce privesc ansamblul probator. În rechizitoriu se face afirmația că data certă la care s-au efectuat actul de instigare și, respectiv, actul de autorat **nu este cunoscută**, nerezultând din probele administrate – fără a se preciza care au fost probele administrate - însă, cu siguranță, acestea au fost comise în perioada de timp dintre apariția în mediul frecventat de inculpați a unor informații privind potențiala numire a lui Sâmpetru Marcel și Bălan George în funcții de conducere ale Ministerului Public și data dialogului propriu-zis.

Înalta Curte nu poate primi o astfel de abordare, fiind obligatoriu ca solicitarea de condamnare să se bazeze pe probe certe și nu pe presupuneri ale organelor judiciare.

Mai mult, cu privire la acest act material, procurorii nu au putut indica în concret care sunt datele și informațiile nedestinate publicității care au făcut obiectul acuzației, trimiterile teoretice și generale din rechizitoriu nu pot suplini lacunele actului de sesizare pe acest aspect. În rechizitoriu nu se indică în ce au constat în concret informațiile cu caracter nepublic la care inculpații au avut acces, în mod neautorizat, speculațiile prezentate de acuzare neavând caracterul de mijloace de probă care să conducă la pronunțarea unei hotărâri de condamnare.

În concluzie, cu privire la infracțiunea prev. de art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000 (actele materiale descrise la pct. 3 și 4 din rechizitoriu), Înalta Curte va dispune achitarea fiecăruia dintre inculpații Vlad Mihai, Sâmpetru Marcel și Bălan George, în temeiul art. 16 lit. c C. pr. pen., apreciind că în cauză nu sunt probe care să susțină acuzațiile aduse.

Condamnarea inculpaților nu se poate baza exclusiv pe interceptările discuțiilor ambientale, ci acestea trebuie coroborate și cu alte mijloace de probă care să demonstreze, fără dubiu, vinovăția acestora. Pronunțarea unei soluții de condamnare trebuie să fie justificată de probe certe, indubitabile și nu de supoziții rezultate din analiza unor fragmente din interceptările efectuate în cauză.

Cu privire la infracțiunea de asociere pentru săvârșirea de infracțiuni, s-a arătat, în actul de acuzare, că aceasta constă în faptele inculpaților Vlad Mihai, Sâmpetru Marcel și Bălan George, care, urmărind comiterea infracțiunii de folosire de informații nedestinate publicității, au urmat, în perioada martie - iulie 2012, un plan de acțiune, anterior convenit, în cadrul căruia fiecare dintre participanți avea sarcini bine conturate, cu respectarea unor măsuri de prevedere, de natură a înlătura posibilitățile de conservare sau administrare a unor eventuale mijloace de probă privitoare la activitatea infracțională pe care urmau să o desfășoare, după cum urmează: Sâmpetru Marcel și Bălan George aveau sarcina de a asigura, prin pozițiile pe care le ocupau în structura CSM, precum și prin conexiunile la nivel politic, atât protecția inculpatului Vlad Mihai, în sensul menținerii acestuia pe funcția de șef al SIPI Ilfov, în interesul comun al asocierii, cât și transmiterea către acesta a unor solicitări privind obținerea de informații nedestinate publicității, în beneficiul propriu sau al altor persoane, în special pentru asigurarea apărării în eventualitatea unor anchete penale; Sâmpetru Marcel avea sarcina de a asigura, cu ocazia întâlnirilor grupului, conspirativitatea și securitatea ambianțială a dialogurilor, prin relaționarea cu persoane de încredere din structura administrativă a locului de întâlnire; Vlad Mihai avea în cadrul asocierii sarcina principală de a accesa, în virtutea funcției, informațiile nedestinate publicității și de a le furniza celorlalți membri ai asocierii, în scopul obținerii de foloase necuvenite pentru persoanele interesate.

Având în vedere considerentele expuse anterior în capitolul referitor la aplicarea legii penale mai favorabile, Înalta Curte urmează a analiza în ce măsură faptele reținute în sarcina celor trei inculpați prin actul de acuzare întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art. 367 din Codul penal în vigoare.

Potrivit noilor reglementări penale cuprinse în art. 367 alin. 1, este incriminată ca infracțiune inițierea sau constituirea unui grup infracțional organizat, aderarea sau sprijinirea, sub orice formă, a unui astfel de grup. În alineatul 6 al aceluiași articol, legiuitorul definește *grupul infracțional organizat* ca fiind grupul structurat, format din trei sau mai multe persoane, constituit pentru o anumită perioadă de timp și pentru a acționa în mod coordonat în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni.

Din prevederile legale menționate rezultă că pentru a fi în prezența unui grup infracțional organizat este necesar a fi îndeplinite, în mod cumulativ, mai multe condiții.

În primul rând, este necesar ca grupul să fie format din trei sau mai multe persoane și să funcționeze pe o anumită perioadă de timp și în mod coordonat. Cu privire la modul coordonat de funcționare, este nevoie ca în cadrul grupului să existe o subordonare ierarhică, prestabilită, în sensul că trebuie prevăzut rolul fiecărui membru în parte în comiterea infracțiunii. De

asemenea, caracterul coordonat presupune planificare, organizare, control cât și procurarea de instrumente, mijloace specifice, folosirea de combinații, etc.

O altă condiție esențială pentru existența grupului infracțional organizat este ca acesta să nu aibă un caracter ocazional, ci să fie constituit pe baza unui „studiu” prealabil care să aibă în vedere anumite calități, însușiri și specializări ale membrilor acestuia.

În fapt, grupul trebuie să aibă o structură determinată, adică să aibă anumite componente cu sarcini complementare în realizarea activității infracționale, o așa zisă diviziune a muncii în cadrul unei ierarhii cu roluri prestabilite și reguli de comportare specifice unei unități structurate.

Sub aspectul laturii obiective a infracțiunii, aceasta constă în acțiunea de inițiere sau constituire a un grup infracțional, fie de aderare sau sprijinire a acestuia.

Constituirea implică asocierea și înțelegerea mai multor persoane în scopul de a fi înființată în timp și de a pregăti și organiza infracțiuni prevăzute de lege.

Inițierea presupune nu numai concepția, ci și activități de materializare a ideii, respectiv lămurire, întruniri, consfătuiri, planuri, etc.

Aderarea la grup se realizează prin exprimarea consimțământului expres al unei persoane de a face parte din structura infracțională, în timp ce sprijinirea grupului presupune furnizare de asistență, ajutor sau sfaturi în vederea săvârșirii infracțiunilor.

Sub aspectul laturii subiective, fapta este săvârșită cu intenție directă, calificată prin scop, în sensul că persoana trebuie să știe și să fie de acord cu înființarea, aderarea și sprijinirea grupului, știind că urmează a fi comise infracțiuni grave și trebuie să urmărească comiterea uneia sau mai multor infracțiuni.

Aplicând în cauză considerațiile teoretice expuse anterior, Înalta Curte constată că **nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de constituirea unui grup infracțional organizat sub aspectul laturii obiective**. Niciuna dintre activitățile atribuite fiecăruia dintre inculpații Vlad Mihai, Sâmpetru Marcel și Bălan George nu se încadrează în obiectul material al laturii obiective, nerezultând cine a inițiat sau constituit grupul, cine a aderat sau a sprijinit grupul deja constituit.

Din actul de acuzare nu rezultă structura ierarhică a grupului, în condițiile în care relațiile dintre inculpați erau de prietenie, respectiv afinitate, nu se indică, în concret, momentul la care avut loc înțelegerea infracțională și data adoptării planului infracțional, nu se descrie existența unei structuri organizate, care acționează coordonat și după reguli bine stabilite.

Având în vedere că în situația de fapt descrisă în rechizitoriu nu se regăsesc nici condițiile acțiunii structurate și coordonate și pentru o anumită perioadă de timp, elemente definitorii pentru existența grupului infracțional

organizat, Înalta Curte apreciază că faptele inculpaților Vlad Mihai, Sâmpetru Marcel și Bălan George nu mai sunt prevăzute de legea penală în vigoare.

Față de argumentele deja expuse, nu mai apare ca fiind necesar verificarea întrunirii condițiilor privind latura subiectivă a infracțiunii.

Astfel, soluția care se impune în cauză este achitarea inculpaților în temeiul art. 16 lit. b teza I C. pr. pen., soluție care are în vedere neîntrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii sub aspectul lipsei laturii obiective sau dezincriminarea faptei.

Pe de altă parte, dat fiind soluția ce urmează a se pronunța cu privire la infracțiunea scop a grupului infracțional – art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000 – pe cale de consecință, se impune și achitarea pentru infracțiunea de asociere pentru săvârșirea de infracțiuni.

Referitor la infracțiunea de favorizare a infractorului reținută în sarcina inculpatei Barbălată Georgeta, Înalta Curte apreciază că situația de fapt reținută în actul de sesizare este conformă probelor administrate în cauză.

Astfel, s-a reținut, în mod corect că fapta inculpatei Barbălată Georgeta, judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, care, luând la cunoștință în data de 10.07.2012, în timp ce se afla la serviciu, despre faptul că, Direcția Națională Anticorupție, în aceeași zi a adresat Înaltei Curți de Casație și Justiție o solicitare de autorizare a efectuării perchezițiilor domiciliare, la domiciliile învinuților Vlad Mihai, Bălan George și Sâmpetru Marcel, cercetați pentru comiterea infracțiunii de folosirea de informații nedestinate publicității, prev. de art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000, l-a avertizat pe învinuitul Vlad Mihai, prin intermediul lui Pușcaș Alexandru Cristian, despre faptul că domiciliul său este posibil să fie percheziționat și că are probleme legate de Bălan George, Sâmpetru Marcel și DNA, asigurându-i acestuia timpul necesar pentru a distruge și ascunde documente și obiecte compromițătoare, ce ar fi putut constitui mijloace de probă, zădărniciind astfel urmărirea penală.

În acest sens, Înalta Curte reține declarația martorului Croitorescu Alexandru Liviu care arătată că în noaptea de 10.07.2012 orele 0,00 inculpatul Vlad Mihai a venit la domiciliul său, comunicându-i suspiciunea că e posibil să fie chemat la DNA și că asta va implica și o percheziție. Întrebându-l de obiectul cauzei, inculpatul i-a spus că este ceva legat de Bălan și Sâmpetru, fără a avea alte date (f. 206 vol. 1 dup; f. 200 vol. 1 di).

Din declarația martorului rezultă că inculpatul Vlad Mihai, la data de 10 iulie 2012, avea informația certă și exactă nu numai asupra măsurilor procedurale ce urmau să se efectueze în cauza penală în ceea ce-l privește, dar și asupra celorlalte persoane care erau cercetate.

Sursa informațiilor inculpatului rezultă din coroborarea celorlalte mijloace de probă administrate în cauză.

Din declarațiile martorelor Arghir Geanina Cristina (f. 183 vol. 1 dup; f. 195 vol. 1 di) și Ionescu Daniela Andreea (f. 233 vol. 1 dup; f. 202 vol. 1 di) a rezultat că în ziua de 10 iulie 2012, colega de birou a inculpatei, judecătorul de serviciu Arghir Geanina Cristina a primit spre soluționare solicitarea DNA de efectuare a mai multor percheziții la domiciliile și birourile învinuiților Vlad Mihai, Bălan George și Sâmpetru Marcel.

Această împrejurare a oferit prilejul ca inculpata să ia cunoștință de solicitarea parchetului. Spațiul restrâns al biroului, cât și configurația obiectelor de mobilier a făcut posibilă aflarea de către inculpata Barbălată Georgeta a împrejurării că obiectul cererii ce urma a fi soluționată de colega de birou îl viza pe inculpatul Vlad Mihai și pe ceilalți coinculpați Bălan George și Sâmpetru Marcel.

Faptul că cele două martore menționate anterior nu au perceput exact momentul în care inculpata a luat la cunoștință de obiectul cererii parchetului nu conduce la înlăturarea răspunderii acesteia. Mai mult, explicația martorelor este plauzibilă, în condițiile în care acestea erau preocupate de soluționarea dosarului penal.

De altfel, momentul și modalitatea concretă în care inculpata a luat la cunoștință de obiectul sesizării parchetului are mai puțină relevanță, în opinia instanței, având în vedere că nu acesta este obiectul acuzației aduse inculpatei Barbălată Georgeta, ci împrejurarea că aceasta l-a informat pe inculpatul Vlad Mihai de iminența efectuării unor percheziții, lucru care este însă cert, așa cum se va arăta în continuare.

Deși inculpata neagă existența unei relații apropiate cu inculpatul Vlad Mihai, justificând prin aceasta lipsa vreunui motiv care ar fi determinat-o să-l informeze pe acesta de efectuarea perchezițiilor, apărarea sa este în contradicție cu probele administrate în cauză. Chiar inculpatul Vlad Mihai a arătat în cursul urmăririi penale, că se întâlnea cu inculpata săptămânal, în ultimele două luni, ultima întâlnire localizând-o în timp în 8 sau 9 iulie 2012, pentru a lua masa, după orele de program (f. 37 vol. 1 dup). Din declarația inculpatului Sâmpetru Marcel dată în cursul cercetării judecătorești (f. 288 vol. 1 di) rezultă că inculpata a fost invitată la petrecerea ce a urmat cununiei religioase a inculpatului Vlad Mihai, aspect care nu este negat de către inculpată. Ori, faptul că inculpații Vlad Mihai și Barbălată Georgeta ar fi fost simple cunoștințe, nu justifică participarea inculpatei la un eveniment la care, este de notorietate, sunt invitați membrii familiei și prietenii apropiați. În același sens, nu se justifică nici întâlnirile frecvente ale celor doi după orele de program. Chiar dacă martora Mihăilescu Roxana Cristina – f. 255 vol. 1 dup; f. 244 vol. 1 di – a acreditat ideea inexistenței unei relații apropiate între cei doi, vorbind de unele întâlniri întâmplătoare la restaurantul „El Greco”, nesinceritatea martorei este justificată de relația sa apropiată cu inculpata Barbălată Georgeta. Instanța nu va avea în vedere mențiunile din declarația martorei pe acest

considerent, dar și ca urmare a faptului că sunt în contradicție cu celelalte probe menționate anterior.

Inexistența unei relații apropiate cu martorul Pușcaș Alexandru Cristian, invocată de către inculpată, este lipsită de relevanță, în condițiile în care relevantă în cauză este relația apropiată a martorului cu inculpatul Vlad Mihai, lucru care nu este negat de cei doi. Acesta a fost și motivul pentru care inculpata Barbălată Georgeta a apelat la martorul Pușcaș Alexandru Cristian, folosindu-l ca intermediar pentru a-l anunța pe inculpatul Vlad Mihai de posibilitatea efectuării perchezițiilor.

Profitând de faptul că cererea de eliberarea autorizațiilor de percheziție era încă în lucru, pentru a-i da posibilitatea inculpatului Vlad Mihai de a lua măsuri din timp înainte de punerea în executare a perchezițiilor, pe de o parte, dar și pentru a-și proteja propria persoană, pe de altă parte, inculpata Barbălată Georgeta a plecat de la locul de muncă, în jurul orelor 15¹⁵, conform înregistrărilor video din incinta ÎCCJ, într-un mod cât mai puțin vizibil, fără a avea asupra sa vreun bun care ar fi putut indica părăsirea clădirii și s-a deplasat la sediul SC Midocar SRL.

În mod calculat, pentru a disimula realul scop al deplasării sale la sediul societății a luat legătura, prin intermediul unui lucrător, cu martorul Pușcaș Alexandru Cristian, sub pretextul efectuării inspecției tehnice periodice a autoturismului proprietate personală.

Deși inculpata Barbălată Georgeta a negat scopul deplasării la sediul Midocar în sensul informării inculpatului Vlad Mihai, prin intermediul martorului denunțator, apărarea sa este contrazisă de probele administrate în cauză. Din declarațiile martorului Pușcaș Alexandru Cristian și conținutul convorbirii ambientale interceptate în data de 24 iulie 2012 rezultă, în mod cert, în opinia instanței, că deplasarea inculpatei în vederea efectuării ITP a reprezentat doar un pretext, iar faptul că ulterior inspecția tehnică a autoturismului s-a efectuat nu înlătură răspunderea inculpatei, astfel cum rezultă din probele administrate.

Din declarațiile date de martorul Pușcaș Alexandru Cristian în cursul urmăririi penale în datele de 29 august 2012 (f. 172 vol. 1 dup) și 14 decembrie 2012 (f. 165 vol. 1 dup) rezultă că în data de 10 iulie 2012, în timp ce se afla la sediul Midocar a fost căutat de inculpata Barbălată Georgeta, care i-a spus că îi expiră ITP-ul și l-a întrebat dacă știe ceva de Vlad Mihai. S-a deplasat cu inculpata pe holul de birouri de la parter, realizând că aceasta vrea să îi spună ceva. Cu acea ocazie, inculpata i-a spus că ar trebui să ia legătura cu Flori, soția inculpatului Vlad pentru a-i spune „să nu meargă cu copilul acasă pentru că s-ar putea să aibă loc o percheziție acolo”. Apoi i-a mai zis că inculpatul Vlad „are niște probleme care sunt legate de Bălan George, Sâmpetru Marcel și de DNA”. De asemenea, inculpata i-a zis să-i spună „lui Mihai să aibă grijă”. Ulterior programării efectuată în programul de service existent pe calculator, martorul a condus-o pe inculpată spre ieșire, la mașina acesteia, iar la momentul la care martorul

se uita la mașină, ridicând capota, inculpata i-a transmis „că pe la 19³⁰ va fi în Mall Vitan, la magazinul Sephora”. Conținutul discuțiilor avute cu inculpata Barbălată Georgeta a fost relatat în integralitate de către martorul Pușcaș Alexandru Cristian inculpatului Vlad Mihai, care venise între timp la sediul Midocar. Fiind audiat în fața instanței de judecată martorul și-a menținut declarațiile date anterior (f. 205 vol. 1 di).

Contestarea de către apărare a conținutului declarației dată de martorul denunțator la data de 24 iulie 2012 sub aspectul împrejurării că aceasta nu poartă mențiunea locului unde a fost dată nu conduce la înlăturarea răspunderii inculpatei. Martorul a fost audiat ulterior, în prezența apărătorilor inculpaților la datele de 29 august 2012 și 14 decembrie 2012, aspectele relatate fiind cuprinse în declarațiile consemnate la f. 165 – 177 vol. 1 dup.

Faptul că în denunțul formulat la data de 20 iulie 2012, martorul nu a relatat o serie de împrejurări care apar consemnate în declarațiile date ulterior de către acesta nu conduce la înlăturarea din cadrul probațiunii a elementelor precizate ulterior de către acesta.

Datele precizate în denunț reprezintă percepția martorului la momentul formulării denunțului cu privire la elementele de fapt apreciate de acesta ca fiind relevante în cauză. Declarațiile date și consemnate de către organele judiciare conțin o prezentare mai detaliată a aspectelor de natură să servească la aflarea adevărului de care martorul a luat cunoștință personal. Ori, denunțul este un mod de sesizare a organelor judiciare, pe când declarațiile martorului constituie mijloace de probă, acestea urmând a fi valorificate de instanța de judecată în vederea stabilirii exacte a situației de fapt. Pe de altă parte, nu prezintă relevanță momentul la care martorul aduce la cunoștința organelor judiciare elemente ale situației de fapt, relevant în cauză este ca acestea să reflecte adevărul.

De asemenea, pretinsele contradicții relevate de apărare în concluziile scrise dintre declarațiile martorului Pușcaș Alexandru Cristian cu celelalte mijloace de probă referitoare la intervalele orare ce privesc prezența inculpatei Barbălată Georgeta și ulterior a inculpatului Vlad Mihai, la sediul Midocar, data achitării de către inculpatul Vlad Mihai a reparațiilor efectuate la autoturismul proprietate personală, data predării de către același inculpat a celor două telefoane și a memory-stick-ului martorului Pușcaș, confuzia martorului cu privire la calitatea inculpatei de judecător în cadrul Judecătoriei sectorului 3 nu sunt de natură a conduce la înlăturarea declarațiilor date de martorul Pușcaș Alexandru Cristian. Acestea nu privesc elemente esențiale (motiv pentru care nu au fost redacte în extenso în analiza mijloacelor de probă) ci chestiuni colaterale cauzei, interpretate subiectiv de către apărare.

Mai mult, se constată că inculpata nu a negat prezența sa la sediul Midocar, ci doar scopul deplasării, arătând că l-a constituit programarea pentru efectuarea inspecției tehnice a autoturismului. Ori, deplasarea

personală a inculpatei la service doar pentru efectuarea unei programări nu se justifică, aceasta putând fi făcută telefonic, fără a fi necesară o deplasare specială în acest sens, cu atât mai mult cu cât îl cunoștea pe reprezentantul societății și, după propriile afirmații, ceruse numărul de telefon al acestuia soției inculpatului Vlad, numita Florentina Gheorghiuță.

În contextul în care inculpata însăși recunoaște deplasarea la sediul Midocar, cât și întoarcerea în locația de unde a plecat, respectiv la sediul ÎCCJ, contestarea timpului în care s-ar fi parcurs distanța dintre cele două locații nu prezintă relevanță, în opinia instanței.

Nici susținerea apărării că martorul ar fi perceput greșit afirmațiile inculpatei în sensul că datorită stării de agitație a inculpatului Vlad este bine ca, în perioada de vacanță, soția inculpatului să ducă copilul la bunici, diferența semantică între „a duce copilul de acasă” și „a nu merge cu copilul acasă” este mică, nu poate fi primită de instanță, fiind o speculație lipsită de fundament a apărării.

Aflând cele relatate de martorul Pușcaș, inculpatul Vlad Mihai, conform declarațiilor martorului, dar și a proceselor verbale de supraveghere a mers la domiciliul său, a avut o întâlnire cu inculpatul Sâmpetru Marcel și a încercat să-l prevină și pe inculpatul Bălan George, prin intermediul martorului Pușcaș, care a mers la domiciliul acestuia. Totodată, așa cum s-a arătat anterior, inculpatul Vlad l-a informat și pe martorul Croitorescu Alexandru Liviu de suspiciunea pe care o avea privind efectuarea unor percheziții.

Ori, față de cele arătate rezultă, în mod evident, că mesajul inculpatei a fost perceput la valoarea pe care aceasta a dat-o informației, de prevenire a inculpatului de iminența efectuării unor percheziții, și nu de deplasarea copilului inculpatului la bunici, mai ales că i-a și transmis inculpatului „să aibă grijă”.

Conform înțelegerii stabilite cu martorul Pușcaș Alexandru Cristian, inculpata Barbălată Georgeta s-a deplasat la magazinul Sephora din Mall Vitan, unde s-a întâlnit cu acesta. Cu acea ocazie martorul a întrebat-o pe inculpată dacă e implicat și inculpatul Vlad, iar aceasta i-a spus că da, pentru că le-a făcut niște servicii inculpaților Bălan și Sâmpetru. Aspectele menționate au fost relatate de martor în cursul urmăririi penale, dar și al cercetării judecătorești.

Întâlnirea dintre martorul Pușcaș Alexandru Cristian și inculpata Barbălată Georgeta a fost confirmată de înregistrările camerelor de supraveghere din incinta magazinului.

Relatările inculpatei au fost transmise de către martorul denunțator inculpatului Vlad Mihai, acesta din urmă spunându-i că trebuie neapărat să se întâlnească cu inculpatul Bălan George, convenind împreună ca mesajul să fie transmis tot prin intermediul martorului Pușcaș, care a și mers, după cum s-a arătat anterior, la domiciliul inculpatului Bălan.

Teoria apărării inculpatei în sensul că informația privind efectuarea perchezițiilor a avut drept sursă o persoană din cadrul CSM (variantă agreată parțial și de către acuzare, dar numai în ceea ce-l privește pe inculpatul Bălan George) nu înlătură vinovăția inculpatei.

Din probele administrate în cauză, expuse anterior, rezultă că, în mod cert, informația a fost transmisă inculpatului Vlad Mihai, prin intermediul martorului Pușcaș Alexandru Cristian, de către inculpata Barbălată Georgeta. Împrejurarea că inculpatul Bălan George, aflase dintr-o altă sursă de obiectul cererii parchetului de efectuare a perchezițiilor, așa încât informația din partea inculpatului Vlad Mihai nu mai avea caracter de noutate, nu conduce, în opinia instanței, la înlăturarea vinovăției inculpatei, așa cum s-a arătat anterior.

În acest sens, s-a susținut singular de către inculpatul Vlad Mihai că a aflat despre efectuarea perchezițiilor de la inculpatul Sâmpetru Marcel, care însă a negat acest fapt (f. 73, 75 vol. 1 dup). Mai mult, apare ca nefiind nejustificat comportamentul inculpatului care a luat hotărârea de a-l preveni pe inculpatul Bălan George, ulterior întânirii martorului Pușcaș Alexandru Cristian cu inculpata Barbălată Georgeta, când s-a și confirmat suspiciunea de efectuare a unor astfel de acte procedurale, și nu imediat după aflarea „veștii” la întâlnirea anterioară cu inculpatul Sâmpetru Marcel.

Referitor la declarațiile date de martorul Pușcaș Alexandru Cristian, apărarea inculpatei a solicitat înlăturarea acestora din materialul probator susținând că acestea au fost determinate de interesul martorului care era cercetat într-o cauză penală la DNA și reprezintă rezultatul „înțelegerii” martorului cu organele judiciare. Înalta Curte apreciază că susținerile apărării sunt simple afirmații, nedovedite, motiv pentru care nu pot conduce la înlăturarea declarațiilor martorului făcute în cursul urmăririi penale.

Faptul că martorul făcea obiectul investigațiilor într-o cauză penală, cât și împrejurarea că în prezenta cauză s-a dispus față de acesta o soluție de netrimitere în judecată nu justifică o astfel de concluzie.

Mai mult, se observă că cele arătate de apărare reprezintă o interpretare personală și subiectivă a elementelor din dosar, în interesul unicului scop de înlăturare a mijloacelor de probă care dovedesc vinovăția inculpatei.

Ori, împrejurările invocate în scopul înlăturării declarațiilor martorului nu sunt reale. Nu s-a dovedit, în niciun fel, că asupra martorului s-au întrebuintat, în cursul urmăririi penale, mijloace de constrângere, la momentul audierii acestuia.

Totodată, pretinsele afecțiuni de natură psihică a martorului sunt doar afirmații ale apărării, cu ocazia audierii în fața instanței, martorul neinvocând vreo împrejurare în acest sens.

Așa cum se constată, la termenul din data de 7 aprilie 2014, instanța de judecată a restituit apărătorului inculpatei o serie de înscrisuri ce vizau

pretinsa situație medicală a martorului Pușcaș, prezentate în copie și necertificate.

Ori, în condițiile în care martorul, audiat în ședință publică, nu a adus la cunoștința instanței vreo afecțiune psihică sau vreun mijloc de constrângere exercitat asupra sa, și nici nu a depus vreun act medical, în ceea ce-l privește, susținerile apărării sunt simple afirmații, singulare, pe acest aspect, fără vreo relevanță juridică.

Mai mult, instanța de judecată constată că afirmațiile apărării din concluziile scrise privind starea martorului Pușcaș de la momentul audierii din ședință publică sunt vădit exagerate și nu corespund adevărului.

Pe de altă parte, se apreciază că relatările martorului corespund adevărului, în condițiile în care acestea se coroborează și cu celelalte probe administrate în cauză, expuse anterior în considerentele prezentei sentințe, dar și cu conținutul convorbirii ambientale purtate cu inculpata Barbălată Georgeta, la data de 24 iulie 2012.

Din discuțiile înregistrate la data menționată rezultă că scopul pentru care inculpata s-a deplasat la sediul Midocar nu a fost cel declarat, programarea pentru efectuarea inspecției tehnice,

„BARBĂLATĂ GEORGETA: Am înțeles! Deci, ă... Vedeți cu reprogramarea aia... naibii mai bine n-o mai făceam! Sau dacă am făcut-o... ..[neinteligibil]... dacă apare ora... apare și ora? Că poate apare ziua...

.....

BARBĂLATĂ GEORGETA: Da' în program apare sigur?

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: În program apare sigur!

BARBĂLATĂ GEORGETA: Păi, oricum, l-am făcut... pe urmă am făcut revizia aia, I.T.P.-u'... și aia cum apărea? Apare că-i ștearsă! Am trecut... sau am făcut-o pe internet programarea. Adică, scrie cum am făcut-o?

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: Păi, chiar dacă nu scrie, eu nu știu dacă... că acolo este posibilitatea să scrie telefonic, personal sau așa...

BARBĂLATĂ GEORGETA: Ce spuneam să ă...?

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: Da' dacă o să vină și intră la... la recepție...

BARBĂLATĂ GEORGETA: ba nu! Mi-am făcut programare... n-am discutat nimic despre asta... Nu știam! Nu știam! Nu știați! Nu știam! Asta e clar!

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: Îți spun, pur și simplu, ca să mă uit!

BARBĂLATĂ GEORGETA: Da!

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: Ați venit, că pe... vă expira pe șaisprezece...

BARBĂLATĂ GEORGETA: Da, da, da! Da! Încercasem să fac în altă parte și nu găsisem cu cine, pur și simplu! Da! Și n-am făcut o programare, că-mi expira și... la modu' ăsta! Da' numai dacă întreabă! Adică, dacă insistă! Dacă... dacă o cunoșteți nu știu ce... Că oricum, nu am discutat nimic despre ...[neinteligibil]... Clar! Da! E... Numai să nu-l fi spus pe-ăla, că v-ați întâlnit cu el! Asta este mult mai nașpa! Da' asta s-a-ntâmpnat seara, târziu! Când v-a sunat BĂLAN!"

ci prevenirea inculpatului Vlad Mihai că urmează a se efectua mai multe percheziții domiciliare:

„BARBĂLATĂ GEORGETA: Da! Da' n-ați... Nu i-ați spus că... percheziție, ceva...?!”

„BARBĂLATĂ GEORGETA:E cel mai...MIHAI a zis că n-a știut nimic. N-a știut nimic nici despre percheziție. N-a știut nimic, că... aia, aia... Deci, nu... Dacă... Ei o să încercă să spun... să spună mai mult în sensu', ca să-ți... În sensu' că... BĂLAN... el a aflat de la MIHAI de percheziție, dar ă... Dacă nu i-am zis, spus nimic lu' BĂLAN și a zis, că decât, că ar vrea să vorbească, și că știe, și nu e cazul. E O.K.! Nu știati ce vroiau să vorbească, decât că vrea să se întâlnească cu el ...”

Totodată, din conținutul înregistrării ambientale, se constată, pe de o parte, că inculpata a întreprins demersuri și pentru a zădărnici urmărirea penală în ceea ce-l privește pe inculpatul Vlad Mihai, fiind, în același timp, preocupată de a-și ascunde propria faptă penală, prin „consilierea” martorului cu privire la ceea ce ar fi urmat să declare organelor de urmărire penală:

„BARBĂLATĂ GEORGETA: A! Perfect! Bine! Și după aia ...[neinteligibil]... c-aveau altă treabă urgentă sau ce mai era? De ce v-ați dus pân' la BĂLAN? Cred că ne-a văzut cineva-n mall!...[neinteligibil]... probabil în ultimile zile, BEBE cu MIHAI, m-au ă... m-au luat pe radar.”

„BARBĂLATĂ GEORGETA: Da' nu încercați să-l contactați pe MIHAI, că n-are rost. Și așa, ce ați mai vorbit cu el în perioada asta? „

„BARBĂLATĂ GEORGETA: ...[neinteligibil]... De ce să nu mai zic că ăia... Deci, din mall nu... În mall sigur nu ne-au v... nu ne-au văzut, nu? Adică nu erați urmărit atunci.

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: Că sunt camere și pe acolo.

BARBĂLATĂ GEORGETA: Aa! De atâta timp ă... s-au dus imaginile. Și nu era... Nu v-am î... Ne-am întâlnit întâmplător. Vă mai

amintiți că ați dat importanță? Deci, ă... **Deci, nu știți, nu? Nu știți, nu ați discutat nimic despre așa... La ce vă mai gândiți... Adică... Nu știu!**

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: Încerc să-mi fac ordine în ă... în gânduri, că nu mai știu nici ce am făcut zilele ălea. **Dacă mă-ntreabă, nu știu... Am făcut aia în ziua aia sau am făcut aia în ziua aia?**

BARBĂLATĂ GEORGETA: **Exact! Nu vă mai... nu vă amintiți prea... Nu vă amintiți! Mașina lu' MIHAI era trecută că a adus-o și că a luat-o?"**

.....
.....
„**BARBĂLATĂ GEORGETA:** Păi, de-aia zic! **N-ați discutat, nu știți despre ce e vorba. Și așa mai încolo. V-am zis, nu cred că în mall, nu se știe de întâlnire ...[neinteligibil]... ne-am întâlnit întâmplător.**

PUȘCAȘ ALEXANDRU CRISTIAN: Da. Bine.

BARBĂLATĂ GEORGETA: **Dar încercați să diluați cât mai mult."**

Parcurgerea dialogului purtat de inculpata Barbălată Georgeta cu martorul Pușcaș Alexandru Cristian în seara zilei de 24 iulie 2012, în scara blocului în care locuia inculpata denotă implicarea certă a acesteia în comiterea infracțiunii, așa încât împrejurarea invocată de apărare în sensul că în cadrul discuției în speță, inculpata nu a făcut vreo referire expresă cu privire la faptul că l-a anunțat pe inculpatul Vlad Mihai despre perchezițiile ce urmau a fi efectuate nu pot conduce la înlăturarea răspunderii penale a inculpatei.

Sușinerile apărării legate de pretensele intervenții asupra înregistrării efectuate în cauză justificate de lipsa imaginilor din holul imobilului unde a avut întâlnirea dintre inculpată și martorul denunțator nu pot fi primite de instanță. Lipsa înregistrării imaginii se datorează unor împrejurări exterioare și independente de înregistrarea propriu-zisă, observându-se, în mod clar, obturarea receptorului video de către purtătorul tehnicii de înregistrare.

Totodată, considerațiile apărării cu privire la modalitatea descărcării înregistrării efectuate la data de 24 iulie 2012 pe suportul optic nu are nicio relevanță asupra conținutului înregistrării. Înregistrările din prezenta cauză sunt digitale și nu analogice. Dacă în cazul înregistrărilor de tip analogic, înregistrarea pe suportul optic (bandă sau casetă magnetică) este simultană cu evenimente petrecute, pentru că numai într-un astfel de caz se poate vorbi de un suport original, la copierea ulterioară pe un alt suport înregistrarea suferind pierderi, și calitatea ei având astfel de suferit, în cazul înregistrărilor digitale, noțiunea de „original” și „copie” are o semnificație formală, cronologică pentru că între prima copiere efectuată pe un suport optic (clonă) și toate celelalte ulterioare (copie) nu există nicio diferență de conținut. Ori, spre deosebire de aparatele de înregistrat de tip analogic care datorită uzurii în timp înregistrările efectuate sunt din ce în ce mai slabe calitativ, înregistrările succesive cu aparatele digitale au aceeași calitate și parametri în timp. De asemenea, în cazul înregistrărilor digitale fișierele

create în mediile de stocare digitală sunt transferate din memoria aparatelor pe suporturi optice (CD sau DVD), calitatea înregistrării fiind aceeași.

Instanța constată că inculpata face unele considerații privind modalitatea tehnică de creare a fișierelor/folderelor aflate pe suportul optic ce conține înregistrarea convorbirii din data de 24 iulie 2012, fără a contesta, de fapt, în niciun moment, conținutul acesteia, ci doar făcând afirmații formale în sensul existenței unei intervenții asupra înregistrării inițiale.

Tot în legătură cu înregistrarea ambientală, s-a apreciat de către apărare că mijlocul de probă a fost obținut ilegal, fiind o provocare a martorului Pușcaș Alexandru Cristian, care a acționat ca un agent al statului. Totodată, s-a afirmat că proba a fost obținută cu încălcarea dispozițiilor procedurale și a jurisprudenței CEDO în condițiile în care inculpata a fost interceptată în lipsa unei autorizații, aceasta privindu-l pe martorul Pușcaș, astfel încât i-a fost încălcat dreptul la viață privată.

Înalta Curte apreciază că susținerile inculpatei sunt neîntemeiate.

Critica apărării privind existența unei provocări din partea martorului denunțator nu se încadrează în dispozițiile art. 101 alin. 3 C. pr. pen. (art. 68 din Codul de procedură penală anterior, aplicabil la momentul efectuării urmăririi penale) care interzice organelor judiciare sau altor persoane care acționează pentru acestea să provoace o persoană să săvârșească ori să continue săvârșirea unei fapte penale, în scopul obținerii unei probe.

Textul precizat anterior are la bază justificarea înlăturării probelor obținute în situația în care organele de urmărire penală nu se limitează la a cerceta în mod pasiv activitatea infracțională, ci exercită o asemenea influență asupra persoanei vizate, încât să determine săvârșirea unei fapte penale care fără această intervenție nu ar fi fost săvârșită, cu scopul de a constata o infracțiune, respectiv de a obține probe și de a declanșa urmărirea penală.

Ori, în cauză se constată că fapta inculpatei era consumată, astfel încât nu se mai pune problema unei provocări, în sensul avut în vedere de legiuitor. Pe de altă parte, din parcurgerea dialogului purtat de martor cu inculpata, nu rezultă „provocarea” în vreun fel a acesteia de către martor de a face anumite relatări. Deși întâlnirea s-a realizat la solicitarea martorului, dialogul nu a fost dirijat de către acesta și la afirmația martorului care i-a comunicat că a primit o citație de la DNA inculpata i-a răspuns scurt : „Știu!”, după care, din proprie inițiativă, l-a chestionat pe martor asupra unor împrejurări care ar fi putut să o incrimineze, după care, tot din proprie inițiativă, „l-a consiliat” pe martor asupra posibilității de a fi interceptat, asupra conținutului declarației pe care acesta urma să o dea la DNA, dându-i și sfaturi asupra tehnicilor de interogare folosite la parchet.

Față de cele arătate, Înalta Curte constată că susținerile apărării pe acest aspect nu pot fi primite.

Referitor la cea de a doua critică, se constată că prin încheierea din data de 20.07.2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a dispus, printre alte măsuri, autorizarea, pe o durată de 30 de zile, de la 21.07.2012 la 19.08.2012, a convorbirilor și comunicărilor purtate în mediu ambiental de Pușcaș Alexandru, cu inculpații și cu alte persoane (f. 29 vol. 2 dup).

În aceste condiții, lipsa unei autorizații emise pe numele inculpatei privind convorbirea din mediul ambiental din data de 24 iulie 2012, nu este un motiv de nelegalitate, neavând relevanță împrejurarea că nu s-au autorizat și convorbirile ambientale ale inculpatei, în condițiile în care convorbirile martorului denunțator – autorizate de organul judiciar competent – au fost realizate cu aceasta.

De asemenea, Înalta Curte apreciază că nu s-a încălcat dreptul la viață privată a inculpatei prin interceptările audio-video realizate în cauză, Curtea Europeană a Drepturilor Omului statuând, în jurisprudența sa, că articolul 8 din Convenție care legiferează dreptul la respectarea vieții private și de familie este pe deplin compatibil cu posibilitatea autorităților de a intercepta convorbirile persoanelor, de vreme ce aceste măsuri sunt direct proporționale cu scopul urmărit și probele nu pot să fie obținute altfel.

În consecință, Înalta Curte constată că nu poate primi solicitarea apărării inculpatei Barbălată Georgeta de înlăturare a convorbirii ambientale din data de 24 iulie 2012, mijlocul de probă fiind obținut cu respectarea prevederilor legale.

Față de cele arătate, Înalta Curte apreciază că din probele administrate în cauză analizate anterior rezultă că inculpata Barbălată Georgeta, în calitate de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, luând la cunoștință în data de 10.07.2012, în timp ce se afla la serviciu, despre faptul că, Direcția Națională Anticorupție, în aceeași zi a adresat Înaltei Curți de Casație și Justiție o solicitare de autorizare a efectuării perchezițiilor domiciliare, la domiciliile învinuiților Vlad Mihai, Bălan George și Sâmpetru Marcel, cercetați pentru comiterea infracțiunii de folosirea de informații nedestinate publicității, prev. de art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000, l-a avertizat pe învinuitul Vlad Mihai, prin intermediul lui Pușcaș Alexandru Cristian, despre faptul că domiciliul său este posibil să fie percheziționat și că are probleme legate de Bălan George, Sâmpetru Marcel și DNA, asigurându-i acestuia timpul necesar pentru a distruge și ascunde de documente și obiecte compromițătoare, ce ar fi putut constitui mijloace de probă, zădărniciind astfel urmărirea penală.

În drept, se constată că fapta inculpatei descrisă anterior întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de favorizare a făptuitorului, prev. de art. 269 din Codul penal, apreciat, așa cum s-a arătat anterior, ca lege penală mai favorabilă.

Referitor la individualizarea pedepsei ce urmează a fi aplicată inculpatei Barbălată Georgeta, raportat și la prevederile art. 74 din Codul penal, Înalta Curte apreciază că se impune aplicarea unei pedepse cu

închisoarea orientată spre maximul prevăzut de lege și cu executarea acesteia în regim de detenție.

Cuantumul și modalitatea de executare a pedepsei sunt determinate de gravitatea faptei săvârșite de inculpată, de împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită de lege, conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, nivelul de educație și calitatea în care inculpata a comis fapta.

În acest sens, instanța constată că din probele administrate în cauză expuse anterior a rezultat că, luând la cunoștință de obiectul și persoanele vizate de solicitarea parchetului, cerere aflată în lucru la colega sa de birou, inculpata Barbălată Georgeta, profitând și de cunoștințele și experiența acumulată ca judecător ce soluționa cauze penale, l-a prevenit pe coinculpatul Vlad Mihai, dându-i acestuia din urmă posibilitatea „de a se pune la adăpost” de ancheta penală și de a „scăpa” de eventualele documente compromițătoare, în detrimentul unei anchete penale aflate în curs de desfășurare.

Modul calculat în care a procedat la anunțarea coinculpatului, expus anterior în detaliu în cadrul analizei mijloacelor de probă, printr-un intermediar - martorul Pușcaș Alexandru Cristian, prieten apropiat al coinculpatului și folosindu-se de calitatea martorului – director al unui service auto, pentru a crea o aparență de normalitate comportamentului său infracțional - care ulterior a și constituit apărarea pe care și-o formulat-o în cadrul procesului penal, denotă un comportament specific unei conduite infracționale și nu al unei conduite conforme cu onoarea și demnitatea funcției de magistrat.

Mai mult, întâlnirea de la service-ul auto cu martorul Pușcaș Alexandru Cristian nu a fost singura, inculpata continuând să se întâlnească cu acesta, atât pentru a-l „ajuta” în continuare pe coinculpatul Vlad Mihai cu informații, dar și pentru a afla detalii privind ancheta penală, în propriul său interes, pentru a-și ascunde faptele de natură penală.

Din modalitatea concretă în care inculpata a comis infracțiunea rezultă că aceasta și-a pregătit temeinic fiecare act în parte atât în scopul „reușitei” acțiunilor sale ilegale, dar și în scopul „ascunderii” urmelor activității infracționale, aspecte reliefate anterior de comportamentul procesual al inculpatei.

Este de remarcat și faptul că în cursul cercetării judecătorești, inculpata a uzat de toate mijloacele procedurale pentru a tergiversa soluționarea în bune condiții și cu celeritate a cauzei, prin amânarea nejustificată a audierii sale, după administrarea tuturor mijloacelor de probă, prin formularea de probatorii „în cascadă”, la mai multe termene de judecată, deși necesitatea administrării noilor probe nu a rezultat din cercetarea judecătorească, precum și prin părăsirea sălii de ședință de către apărătorul ales, într-un moment apropiat de finalizarea cercetării judecătorești.

De asemenea, instanța constată că inculpata a comis fapta care i se impută în calitate de judecător în cadrul Înaltei Curte de Casație și Justiție. Ori, calitatea inculpatei ce avea îndatorirea de a contribui la garantarea supremației legii și a statului de drept presupune standarde înalte ale conduitei magistratului, conforme cu onoarea și cu demnitatea profesiei sale. În condițiile în care magistratul încalcă legea, acesta prejudiciază reputația funcției sale, încurajează nerespectarea legii și afectează încrederea publicului în integritatea sistemului judiciar în ansamblul său. În acest context, atitudinea și conduita magistratului trebuie să reafirme încrederea publicului în integritatea corpului judiciar, iar integritatea corpului magistraților este esențială pentru asigurarea respectării democrației și statului de drept.

Față de cele arătate, Înalta Curte apreciază că o pedeapsă apropiată de maximul special prevăzut de lege pentru infracțiunea săvârșită în cuantum de 4 ani închisoare (motiv pentru care s-a apreciat că legea penală mai favorabilă inculpatei este Codul penal în vigoare) satisface cerințele unei juste individualizări. Raportat la cuantumul pedepsei aplicate, precum și la aspectele reliefate anterior, scopul acesteia nu poate fi atins decât prin executarea în regim de detenție.

Referitor la săvârșirea de către inculpații Barbălată Georgeta și Vlad Mihai a infracțiunii de divulgare a secretului care periclitează siguranța statului, Înalta Curte constată că, prin actul de acuzare, s-a reținut că inculpata Barbălată Georgeta, la o dată nedeterminată, după ce a pronunțat, în calitate de judecător anume desemnat de către Înalta Curte de Casație și Justiție, la solicitarea Serviciului Român de Informații, încheierile nr. .../12.07.2011, .../11.04.2011 și .../21.10.2011 (în baza cărora s-au emis mandate de siguranță națională pe numele numiților R.D. și R.C.), a divulgat inculpatului Vlad Mihai date referitoare la persoanele care făceau obiectul de cercetare al structurilor informative, date pe care le cunoștea datorită atribuțiilor de serviciu, acțiunile sale fiind de natură a pune în pericol siguranța statului. Totodată, inculpatul Vlad Mihai, în datele de 23.05.2012 și 15.06.2012 a transmis numiților Bălan George, Sâmpetru Marcel, Sâmpetru Mirela și Petrache Marian, date de natură a pune în pericol siguranța statului, pe care le-a aflat de la inculpata Barbălată Georgeta, respectiv numele persoanelor față de care s-a dispus prin încheierile nr. .../12.07.2011, .../11.04.2011 și .../21.10.2011, emiterea mandatelor de siguranță națională - R.D. și R.C. și obiectul mandatelor.

Faptele celor doi inculpați au fost tratate în rechizitoriu ca aflate într-o legătură indisolubilă, motiv pentru care vor fi analizate în același mod și de către instanța de judecată.

Astfel, referitor la datele divulgate de inculpatul Vlad Mihai la data de 23 mai 2012 cu privire la numitul R.D., acuzația se bazează pe interceptarea convorbirii ambientale de la aceeași dată:

„VLAD MIHAI: Dragoș. L-au avut pe mandat și el, în nebunia lui, s-a îndrăgostit de o tipă din Chișinău.

VLAD MIHAI: Dar rău de tot. Și o dragoste din asta cu năbădăi. Și ăștia l-au tot prins. Că de aici au plecat pe mandat, că el se ducea la Chișinău. Făcea ce făcea, era la Chișinău.”

S-a arătat de către procurori că afirmațiile inculpatului Vlad Mihai nu reprezentau o apreciere cu caracter de can-can referitoare la comportamentul social al lui R.D., ci făceau parte din conținutul încheierilor pronunțate de către inculpata Barbălată Georgeta, respectiv : faptul că a fost autorizată efectuarea unor activități de culegere de informații în cazul lui R.D. și unul dintre motive era legătura pe care acesta o avea cu o persoană de sex feminin, cetățean al Republicii Moldova, rezultând în mod evident că informațiile proveneau din materialele puse la dispoziție de către Serviciul Român de Informații.

Analizând probele administrate în cauză, Înalta Curte constată că din înregistrarea convorbirii purtate la data de 23 mai 2012, transcrisă în procesul verbal aflat la f. 154-155 vol. 2 după, coroborată cu mențiunile încheierii de ședință din data de 14 ianuarie 2014 (f. 28 vol. 2 di), termen la care s-a procedat la audierea în ședință publică a fragmentului de convorbire relevant cauzei și s-a constatat inexactitatea transcrierii efectuată în cursul urmăririi penale, rezultă că discuția a avut următorul conținut:

„BĂLAN GEORGE: Dacă e...nu e cercetat.

VLAD MIHAI: El...i-au ridicat ăștia un ...la ministru. Nu știți cine e.

BĂLAN GEORGE: Nu degeaba te-am întrebat.

VLAD MIHAI: Păi nu, dar știți pe cine...

SÂMPETRU MIRELA: Dragoș.

VLAD MIHAI: Dragoș. L-au avut pe mandat și el, în nebunia lui, s-a îndrăgostit de o tipă din Chișinău.

BĂLAN GEORGE: Dar de ce nu e ceva nou pentru mine?

VLAD MIHAI: Dar rău de tot. Și o dragoste din asta cu năbădăi. Și ăștia l-au tot prins. Că de aici au plecat pe mandat, că el se ducea la Chișinău. Făcea ce făcea, era la Chișinău.

SÂMPETRU MARCEL: da măi

SÂMPETRU MIRELA: râsete...

VLAD MIHAI: și l-au băgat și i-au ridicat ORNISS-ul. Și el a zis:” mă frate, asta e, mi l-au ridicat. Eu nu pot trăi fără ea”.

SÂMPETRU MARCEL: Toată viața lui, Dragoș a avut tot felul de muieri.

SÂMPETRU MIRELA: Dar mie mi-a plăcut și nevastă-sa. Drăguță. Frumușică.

BĂLAN GEORGE: Asta nu înseamnă că ceea ce spunem nu este adevărat. Numai că tipele astea cu care era el combinat, una nu era să spui mai serioasă, toate erau cu dosare penale, toate erau cu probleme

financiare. Una dintre ele nu se lipea de el doar că era el băiat frumos. Toți se lipeau de el din interes.

VLAD MIHAI: O fi avut și aia un interes.”

Deși inculpații contestă faptul că încheierile nr. .../12.07.2011 și nr. .../11.04.2011 au fost semnate de către inculpata Barbălată Georgeta, din relațiile înaintate instanței de către Compartimentul Documente Clasificate a rezultat că acestea au fost emise de doamna judecător Barbălată Georgeta (f. 151 vol. 1 di).

Totodată, lipsa de la dosarul cauzei a înscrisurilor care provin de la SRI nu prezintă relevanță asupra acuzației aduse inculpatei, în condițiile în care verificarea acesteia se va face raportat la conținutul încheierilor atașate la dosarul de urmărire penală.

Analizând conținutul încheierilor mai sus menționate, parțial deklasificat, Înalta Curte reține următoarele:

Din încheierea nr. .../11.04.2011 (f. 392 vol. 2 dup) rezultă că aceasta a avut ca obiect, printre altele, solicitarea eliberării unui mandat inițial pentru numitul R.D.. Din verificarea conținutului încheierii s-a constatat că aceasta nu cuprinde niciun element reținut de acuzare ca fiind divulgat de către inculpatul Vlad Mihai.

Prin încheierea nr. .../12.07.2011 (f. 385 vol. 2 dup) s-a solicitat, printre altele, prelungirea mandatului emis anterior pe numele numitul R.D. pe o perioadă de 3 luni. Din examinarea acesteia rezultă o singură mențiune în legătură cu obiectul acuzației, aflată la fila 8 parag. 5 din încheiere : „pentru asigurarea sistemului de legătură între cei trei este utilizată și cetățeană Republicii Moldova, V. (persoană în curs de identificare, aflată în relații intime cu R.D.) care face dese deplasări în țara natală”.

Concluzionând, Înalta Curte constată că singurele elemente comune dintre convorbirea interceptată la data de 23 mai 2012 și conținutul încheierilor nr. .../11.04.2011 și nr. .../12.07.2011 sunt existența unui mandat de siguranță națională emis pe numele numitului R.D. și relația acestuia din urmă cu o cetățeană de origine moldoveană.

Referitor la acest din urmă aspect, din probele administrate în cauză, respectiv declarațiile date în cursul cercetării judecătorești de către inculpatul Vlad Mihai (f. 189 vol. 2 di) și martora Mihăilescu Roxana Cristina (f. 244 vol. 1 di) rezultă că relația numitului R.D. cu cetățeană din Republica Moldova era de notorietate, acesta deplasându-se inclusiv la Chișinău, în mai multe rânduri, pentru a se întâlni cu ea.

De asemenea, susținerile inculpatului Vlad Mihai din cursul cercetării judecătorești în sensul că numitului R.D. i s-ar fi ridicat certificatul ORNIS se coroborează cu discuțiile purtate la data de 23 mai 2012, aspecte care, deși au fost afirmate cu acea ocazie, nu apar a fi transcrise în procesul verbal atașat dosarului de urmărire penală, astfel cum s-a arătat și anterior.

Totodată, conținutul deklasificat al celor două încheieri emise de inculpata Barbălată Georgeta conține o serie de elemente precis determinate

referitoare la motivele pentru care s-au dispus autorizat activități de culegere de informații în cazul numitului R.D., niciunul dintr-acestea nefiind divulgat de către inculpatul Vlad Mihai interlocutorilor de discuție la data de 23 mai 2012.

Ori, cu excepția existenței unui mandat de siguranța națională emis pe numele lui R.D., celelalte afirmații făcute de inculpatul Vlad Mihai nu coincid cu informațiile secrete de stat din cuprinsul încheierilor nr. .../12.07.2011 și nr. .../11.04.2011 emise de către Înalta Curte de Casație și Justiție și semnate de inculpata Barbălată Georgeta.

Pe de altă parte, din nicio probă administrată în cauză nu rezultă, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că inculpata Barbălată Georgeta i-ar fi divulgat inculpatului Vlad Mihai împrejurarea că față de numitul R.D. s-a dispus autorizarea Serviciului Român de Informații să efectueze o serie de activități ce vizau siguranța națională.

Faptul că inculpata a semnat cele două încheieri menționate anterior și relația apropiată dintre cei doi inculpați, prin trimiterea, făcută de acuzare, la infracțiunea de favorizare a infractorului, nu sunt suficiente, în opinia instanței să conducă la o soluție de condamnare, nefiind probe certe, directe care să justifice o astfel de soluție.

Potrivit art. 103 alin. 2 teza finală C. pr. pen., rezultă că o soluție de condamnare se dispune atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită **dincolo de orice îndoială rezonabilă.**

Ori, această convingere trebuie să se bazeze pe probe complete, sigure, certe și decisive care să nu lase loc unei nesiguranțe în privința vinovăției inculpatului, în caz contrar impunându-se a se da eficiență regulii potrivit căreia „orice îndoială este în favoarea inculpatului” (in dubio pro reo).

Totodată, hotărârea nu se poate pronunța, pe probabilitate, ci pe certitudinea dobândită pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Împrejurarea invocată de către acuzare în susținerea vinovăției inculpatei Barbălată Georgeta rezultată din faptul, de necontestat, al semnării încheierilor ce fac obiectul cauzei nu poate conduce, în mod automat, la stabilirea vinovăției sale. Totodată, nici faptul că inculpata l-a anunțat pe inculpatul Vlad Mihai, cu o altă ocazie, de desfășurarea unor măsuri procedurale ce-l priveau pe acesta nu poate conduce la aceeași concluzie.

De asemenea, din actul de acuzare nu rezultă date concrete privind modalitatea, condițiile sau împrejurările în care inculpata Barbălată Georgeta ar fi divulgat inculpatului Vlad Mihai informațiile secrete de stat din încheierile pe care le-a avut în soluționare, în cadrul atribuțiilor de serviciu. Din rechizitoriu nu rezultă data comiterii infracțiunii de către inculpata Barbălată Georgeta, intervalul de timp scurs de la data soluționării

încheierilor și data divulgării informațiilor de către inculpat fiind considerabil (1 an și o lună, respectiv 10 luni).

Mai mult, nu rezultă din probele administrate în cauză durata presupusei relații dintre cei doi inculpați, care ar fi făcut posibilă, în opinia acuzării, devoalarea unor informații de o asemenea importanță.

Se constată astfel, că se solicită condamnarea inculpaților Barbălată Georgeta și Vlad Mihai pe coroborarea unor probe indirecte, care au caracterul unor indicii, în opinia instanței, insuficiente să conducă, în mod cert, la stabilirea vinovăției acestora.

Ori, spre deosebire de probele directe care sunt apte prin ele însele, dat fiind legătura directă a acestora cu existența infracțiunii și (ne)vinovăția inculpatului, să conducă la o soluție certă în cauză, probațiunea cu probe indirecte este mult mai complexă, fiind necesară strângerea unui ansamblu de probe indirecte legate între ele, astfel încât **versiunea pe care o confirmă să excludă orice altă versiune cu privire la fapta ce face obiectul acuzării.**

Așa cum s-a arătat anterior, afirmațiile inculpatului Vlad Mihai din data de 23 mai 2012 nu coincid cu informațiile cuprinse în încheierile emise de către inculpata Barbălată Georgeta cu privire la numitul R.D.. Aspectele pe care le-a invocat inculpatul Vlad Mihai în sensul că a cunoscut de la numitul R.D. relația acestuia cu cetățeană de origine moldoveană și împrejurarea că i s-a retras certificatul ORNIS, precum și concluzia la care a ajuns inculpatul Vlad Mihai, ca urmare a profesiei pe care o desfășura, că numitul R.D. este interceptat în baza unui mandat emis pe procedura specială, fac plauzibilă apărarea acestuia. Ori, în condițiile în care elementele invocate de către acuzare nu conduc la concluzia certă și singulară că inculpatul Vlad Mihai a cunoscut aceste împrejurări dintr-o unică sursă – respectiv de la inculpata Barbălată Georgeta, Înalta Curte apreciază că, în cauză, nu există suficiente probe care să conducă, în mod cert, la o soluție de condamnare.

În plus, tonul pe care s-a purtat convorbirea din 23 mai 2012 (SÂMPETRU MIRELA: râsete...), conținutul discuțiilor purtate și de ceilalți participanți (SÂMPETRU MARCEL: Toată viața lui, Dragoș a avut tot felul de muieri.

.....
SÂMPETRU MIRELA: Dar mie mi-a plăcut și nevastă-sa. Drăguță. Frumusică.

BĂLAN GEORGE: Asta nu înseamnă că ceea ce spunem nu este adevărat. Numai că tipele astea cu care era el combinat, una nu era să spui mai serioasă, toate erau cu dosare penale, toate erau cu probleme financiare. Una dintre ele nu se lipea de el doar că era el băiat frumos. Toți se lipeau de el din interes), faptul că relatarea nu a avut caracter de noutate pentru ceilalți interlocutori („BĂLAN GEORGE: Dacă e...nu e cercetat.

.....

VLAD MIHAI: El...i-au ridicat ăștia un ...la ministru. Nu știți cine e.

BĂLAN GEORGE: Nu degeaba te-am întrebat.

VLAD MIHAI: Păi nu, dar știți pe cine...

SĂMPETRU MIRELA: Dragoș)

relevă, în opinia instanței, că discuția a avut un caracter monden, de cancan.

Pe de altă parte, din nicio probă administrată în cauză nu rezultă că fapta de divulgare a informațiilor menționate a pus în pericol sau a fost de natură să pună în pericol securitatea statului român. Din redactarea art. 169 din Codul penal anterior, dar mai ales din redactarea art. 407 din Codul penal în vigoare rezultă că legiuitorul a prevăzut ca divulgarea informațiilor cu caracter special să fie de anumită gravitate rezultată, printre altele, de conținutul informației, de calitatea destinatarului acestuia, de implicațiile pe care ar putea să le provoace divulgarea informației. În speță, însă, urmarea imediată a faptei constând în posibilitatea reală, rezultând din împrejurările concrete de fapt, de a pune în pericol securitatea statului, nu a fost dovedită în niciun fel.

Totodată, s-a mai reținut că la data de 15 iunie 2012, inculpatul Vlad Mihai a transmis partenerilor de discuție Bălan George, Sâmpetru Marcel și Petrache Marian date cuprinse în materialele puse la dispoziție de către Serviciul Român de Informații, Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu ocazia formulării solicitării de prelungire a mandatelor de siguranță națională, emise pe numele lui R.C., soluționate de inculpata Barbălată Georgeta prin încheierea nr. .../21.10.2011, astfel cum rezultă din înregistrarea convorbirii de la acea dată:

„BĂLAN GEORGE: Vizavi de SRI, putea să...pașaportul și e complicat în acest moment să antamez o discuție pe termen lung cu o persoană care știe. Dar eu nu mă îndoiesc. Undeva va exploda ceva pe acolo. Și simt asta. Și știu clar pe ce domeniu. Pe de altă parte, pe București-Ilfov, am înțeles că nu e în funcție...e numit? Nu era interimar?...Îl cunoști...

*VLAD MIHAI: Eu mi-am făcut o imagine...eu nu prea greșesc. Eu n-am încredere. Asta decât...eu nu am avut o relație, dar pe Cristache îl cunosc...nu, am înțeles că nu mai...îl cunosc încă de când era senator și era pe spațiul...Eu m-am întâlnit în ultimii doi ani de zile cu el, nu știu dacă m-am întâlnit de 4 ori...atenție, de 4 ori. SRI-ul, ăla s-a dus, că era...ce făcea pe spate? **Arunca cărbuni cu băgăjelul, în banii europeni, că pierde statul. Și ei au luat pe mandat de siguranță pe Cristache.** Și Cristache era numai miere și albine cu Ciocârlan și când s-a dat drumu' la DNA...ce credeți că...l-a luat Ciocârlan? Cu cine să facă dosar pe fonduri europene?*

BĂLAN GEORGE: Domne cu DNA-ul nu poți să faci treabă...

VLAD MIHAI: Deci, Ciocârlan a renunțat la...nu știu cât de mult a stat în fiecare zi la DNA. L-a învățit, l-a învățit, dar pe partea ailaltă el nu

știa cum să-l facă. Și ca drept dovadă l-au lucrat pe mandat de siguranță. Eu bănuiesc că...cred că ar fi acolo băgat...la un moment toată lumea știa că îl asculta, că avea pe Cristache...Iar pe mine m-a pus... ”.

S-a arătat că toate informațiile puse la dispoziția interlocutorilor de către inculpatul Vlad Mihai, se regăsesc doar în documentele înaintate Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea soluționării de către magistratul investit cu cererea, a încheierii prin care se emite mandatul de siguranță națională și se autorizează folosirea unor mijloace specifice structurii informative și constau în : faptul că fostul președinte al CJ Ilfov a făcut obiectul de interes al SRI, în scopul culegerii de informații în legătură cu activitățile sale ilicite, precizarea exactă a obiectului principal al verificărilor și chiar indicarea numelui unui lucrător SRI care s-a ocupat de obținerea mandatului de siguranță națională.

Analizând probele administrate în cauză, pe acest aspect, Înalta Curte constată că și în acest caz situația este similară ca și în cel expus anterior, urmând a sublinia doar elementele ce țin de situația de fapt, considerațiile anterioare păstrându-și aplicabilitate deplină.

Prin încheierea nr. .../21.10.2011 emisă de inculpata Barbălată Georgeta s-a dispus prelungirea pe o perioadă de 3 luni a mandatului emis anterior la data de 12 iulie 2011, prin care s-a autorizat Serviciul Român de Informații să efectueze mai multe activități specifice în ceea ce-l privește pe numitul R.C. (f. 399 vol. 2 dup).

Din conținutul declassificat parțial al încheierii rezultă că aceasta cuprinde o cantitate impresionantă de informații expusă pe nu mai puțin de 22 de pagini cu referiri concrete la activitățile pretins ilegale desfășurate de numitul R.C. și în legătură cu acesta, cu referiri exprese la persoanele implicate, precum și denumirile, în concret, ale proiectelor în care susnumitul era implicat.

Nici una dintre informațiile cuprinse în încheierea nr. .../21.10.2011 nu a format obiectul discuțiilor purtate la data de 15 iunie 2012 (f. 304 vol. 2 dup). Referirea inculpatului Vlad Mihai este extrem de generală „*Arunca cărbuni cu băgăjelul, în banii europeni, că pierde statul*”, iar susținerea din rechizitoriu în sensul că informațiile puse la dispoziția interlocutorilor de către inculpatul Vlad Mihai, se regăsesc doar în documentele înaintate de către SRI Înaltei Curți de Casație și Justiție este vădit exagerată și nu corespunde cu materialul probator existent în cauză.

Afirmația inculpatului care, într-o exprimare metaforică, semnifică folosirea frauduloasă a fondurilor europene poate fi justificată și în contextul aparițiilor în presă a mai multor articole ce vizau activitățile pretins ilegale ale numitului R.C., președinte al Consiliului Județean Ilfov apărute încă din 14 iunie 2011 (f. 144, 147 vol. 2 di), 28 septembrie 2011 (f. 167, 170; 175, 177 vol. 2 di), 29 septembrie 2011 (f. 152, 157 vol. 2 di) și 17 noiembrie 2011 (f. 180, 182 vol. 2 di).

Ori, în condițiile în care în articolele de presă apărute anterior se făceau dezvăluiri legate de acest aspect, afirmația inculpatului Vlad Mihai nu a vizat nicio referire concretă la informațiile cuprinse în încheierea pronunțată de inculpata Barbălată Georgeta, intervalul de timp scurs de la data pronunțării încheierii și până la momentul interceptării convorbirii de aproximativ 8 luni de zile, instanța apreciază că în cauză nu s-a făcut dovada, astfel cum se arată în actul de sesizare, că informația pusă la dispoziția interlocutorilor de către inculpatul Vlad Mihai are drept unică sursă materialul pus la dispoziția instanței supreme cu ocazia soluționării încheierii de autorizare a unor activități specifice de culegere de informații cu privire la numitul R.C..

De asemenea, nu s-a făcut dovada afirmației din rechizitoriu în sensul că numele lucrătorului SRI care s-a ocupat de obținerea mandatului de siguranță națională în cazul numitului R.C. este persoana la care face referire inculpatul Vlad Mihai în discuția purtată la data de 15 iunie 2012.

În ceea ce privește afirmația inculpatului Vlad Mihai cu privire la existența unui mandat de siguranță națională emis pe numele lui R.C., așa cum s-a arătat anterior, nu rezulte probe certe că informația a fost devoalată inculpatului de către inculpata Barbălată Georgeta.

Din conținutul articolului depus de către inculpatul Vlad Mihai, apărut la data de 7 martie 2012 (f. 136 vol. 2 di) rezultă că în cauză penală în care și numitul R.C. a fost cercetat s-a dispus interceptarea convorbirilor pe o perioadă de 9 luni de zile. Față de pregătirea profesională a inculpatului și cunoștințele sale din domeniu, instanța apreciază că fiind plauzibilă apărarea acestuia, în sensul că interceptarea susnumitului nu se putea efectua decât în baza unui mandat de siguranță națională, raportat la durata interceptărilor convorbirilor telefonice și ambientale ce depășea limita maximă prevăzută de dispozițiile Codului de procedură penală.

Pentru considerentele arătate anterior în ceea ce privește informațiile despre numitul R.D., care își găsesc aplicabilitate și cu privire la situația privindu-l pe numitul R.C., pentru evitarea repetării aceluiași argumente deja expuse în motivarea prezentei sentințe, instanța apreciază că, în cauză, nu există probe certe care să conducă la stabilirea vinovăției celor doi inculpați.

În consecință, urmează a dispune achitarea inculpaților în temeiul art. 16 lit. c C. pr. pen., pentru comiterea infracțiunii prev. de art. 407 alin. 1 din Codul penal, în cazul inculpatei Barbălată Georgeta și a infracțiunii prev. de art. 169 alin. 4 rap la art. 169 alin. 1 din Codul penal anterior, în cazul inculpatului Vlad Mihai, apreciat ca fiind lege penală mai favorabilă, astfel cum s-a arătat anterior în considerentele prezentei sentințe.

Față de toate aspectele învederate, Înalta Curte, urmează a dispune, în majoritate, potrivit art. 396 alin. 5 C. pr. pen. cu referire la art. 17 alin. 2 rap. la art. 16 alin. 1 lit. c din Codul de procedură penală, achitarea inculpatului BĂLAN GEORGE pentru comiterea infracțiunii prev. de art.

26 din Codul penal anterior rap. la art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 din Codul penal anterior (pentru actele materiale descrise la pct. 3 și 4 din rechizitoriu).

În baza art. 396 alin. 5 C. pr. pen. cu referire la art. 17 alin. 2 rap. la art. 16 alin. 1 lit. b din Codul de procedură penală, va dispune achitarea aceluiași inculpat pentru comiterea infracțiunii de *asociere pentru săvârșirea de infracțiuni* prev. de art. 323 alin. 1 și 2 din Codul penal anterior rap. la art. 17 lit. b și art. 18 alin. 1 din Legea nr. 78/2000.

În baza art. 396 alin. 5 C. pr. pen. cu referire la art. 17 alin. 2 rap. la art. 16 alin. 1 lit. c din Codul de procedură penală, va dispune achitarea inculpatului SÂMPETRU MARCEL pentru comiterea infracțiunii prev. de art. 25 din Codul penal anterior rap. la art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 din Codul penal anterior (pentru actele materiale descrise la pct. 3 și 4 din rechizitoriu). Constată că actele materiale descrise la pct. 1 și 2 din rechizitoriu au fost dezincriminate.

În baza art. 396 alin. 5 C. pr. pen. cu referire la art. 17 alin. 2 rap. la art. 16 alin. 1 lit. b din Codul de procedură penală, va achita pe același inculpat pentru comiterea infracțiunii de *asociere pentru săvârșirea de infracțiuni* prev. de art. 323 alin. 1 și 2 din Codul penal anterior rap. la art. 17 lit. b și art. 18 alin. 1 din Legea nr. 78/2000.

În conformitate cu art. 396 alin. 5 C. pr. pen. cu referire la art. 17 alin. 2 rap. la art. 16 alin. 1 lit. c din Codul de procedură penală, va dispune achitarea inculpatului VLAD MIHAI pentru comiterea infracțiunii prev. de art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 din Codul penal anterior (pentru actele materiale descrise la pct. 3 și 4 din rechizitoriu).

În baza art. 396 alin. 5 C. pr. pen. cu referire la art. 17 alin. 2 rap. la art. 16 alin. 1 lit. b din Codul de procedură penală, va achita pe același inculpat pentru comiterea infracțiunii de *asociere pentru săvârșirea de infracțiuni* prev. de art. 323 alin. 1 și 2 din Codul penal anterior rap. la art. 17 lit. b și art. 18 alin. 1 din Legea nr. 78/2000.

În baza art. 396 alin. 5 C. pr. pen. cu referire la art. 17 alin. 2 rap. la art. 16 alin. 1 lit. c din Codul de procedură penală, va achita pe același inculpat pentru comiterea infracțiunii de *divulgarea secretului care periclitează siguranța statului* prev. de art. 169 alin. 4 rap la art. 169 alin. 1 din Codul penal anterior, cu aplicarea art. 5 din Codul penal.

De asemenea, urmează a face aplicarea art. 5 din Codul penal și în baza art. 396 alin. 2 C. pr. pen. cu referire la art. 269 alin. 1 din Codul penal, va dispune condamnarea inculpatei BARBĂLATĂ GEORGETA pentru comiterea infracțiunii de *favorizarea făptuitorului* la pedeapsa de **4 ani** închisoare.

Conform art. 67 Cod penal cu referire la art. 66 alin. 2 și 3 Cod penal, Înalta Curte urmează a interzice inculpatei exercitarea drepturilor prev. de art. 66 lit. a și b Cod penal, apreciind că față de natura și gravitatea infracțiunii comise de către inculpata Barbălată Georgeta, împrejurările în

care aceasta a fost săvârșită și persoana inculpatei, pedeapsa complementară este necesară.

În baza art. 65 Cod penal, urmează a interzice inculpatei exercitarea drepturilor prev. de art. 66 lit. a și b Cod penal pe perioada executării pedepsei.

În baza art. 396 alin. 5 C. pr. pen. cu referire la art. 17 alin. 2 rap. la art. 16 alin. 1 lit. c din Codul de procedură penală, va dispune achitarea inculpatei BARBĂLATĂ GEORGETA pentru comiterea infracțiunii de *divulgarea secretului care periclitează securitatea națională* prev. de art. 407 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea art. 5 din Codul penal.

În baza art. 274 alin. 1 din Codul de procedură penală va dispune obligarea inculpatei Barbălată Georgeta la plata sumei de 7000 lei reprezentând cheltuielile judiciare datorate statului de către aceasta.

În baza art. 275 alin. 3 din Codul de procedură penală, celelalte cheltuieli judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

Onorariile parțiale convenite apărătorilor din oficiu desemnați pentru inculpați în cuantum de câte 200 lei urmează a fi plătite din fondul Ministerului Justiției.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

I. În majoritate:

1. În baza art. 17 alin. 2 rap. la art. 16 alin. 1 lit. c din Codul de procedură penală, achită pe inculpatul BĂLAN GEORGE (...) pentru comiterea infracțiunii prev. de art. 26 din Codul penal anterior rap. la art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 din Codul penal anterior (pentru actele materiale descrise la pct. 3 și 4 din rechizitoriu).

În baza art. 17 alin. 2 rap. la art. 16 alin. 1 lit. b din Codul de procedură penală, achită pe același inculpat pentru comiterea infracțiunii de *asociere pentru săvârșirea de infracțiuni* prev. de art. 323 alin. 1 și 2 din Codul penal anterior rap. la art. 17 lit. b și art. 18 alin. 1 din Legea nr. 78/2000.

2. În baza art. 17 alin. 2 rap. la art. 16 alin. 1 lit. c din Codul de procedură penală, achită pe inculpatul SÂMPETRU MARCEL (...) pentru comiterea infracțiunii prev. de art. 25 din Codul penal anterior rap. la art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 din Codul penal anterior (pentru actele materiale descrise la pct. 3 și 4 din rechizitoriu). Constată că actele materiale descrise la pct. 1 și 2 din rechizitoriu au fost dezincriminate.

În baza art. 17 alin. 2 rap. la art. 16 alin. 1 lit. b din Codul de procedură penală, achită pe același inculpat pentru comiterea infracțiunii de *asociere pentru săvârșirea de infracțiuni* prev. de art. 323 alin. 1 și 2 din

Codul penal anterior rap. la art. 17 lit. b și art. 18 alin. 1 din Legea nr. 78/2000.

3. În baza art. 17 alin. 2 rap. la art. 16 alin. 1 lit. c din Codul de procedură penală, achită pe inculpatul VLAD MIHAI (...) pentru comiterea infracțiunii prev. de art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 din Codul penal anterior (pentru actele materiale descrise la pct. 3 și 4 din rechizitoriu).

În baza art. 17 alin. 2 rap. la art. 16 alin. 1 lit. b din Codul de procedură penală, achită pe același inculpat pentru comiterea infracțiunii de *asociere pentru săvârșirea de infracțiuni* prev. de art. 323 alin. 1 și 2 din Codul penal anterior rap. la art. 17 lit. b și art. 18 alin. 1 din Legea nr. 78/2000.

În baza art. 17 alin. 2 rap. la art. 16 alin. 1 lit. c din Codul de procedură penală, achită pe același inculpat pentru comiterea infracțiunii de *divulgarea secretului care periclitează siguranța statului* prev. de art. 169 alin. 4 rap la art. 169 alin. 1 din Codul penal anterior, cu aplicarea art. 5 din Codul penal.

4. Face aplicarea art. 5 din Codul penal și în baza art. 269 alin. 1 din Codul penal, condamnă pe inculpata BARBĂLATĂ GEORGETA (...) pentru comiterea infracțiunii de *favorizarea făptuitorului* la pedeapsa de **4 ani** închisoare și 3 ani interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 lit. a și b Cod penal, conform art. 68 Cod penal.

În baza art. 65 Cod penal interzice inculpatei exercitarea drepturilor prev. de art. 66 lit. a și b Cod penal pe perioada executării pedepsei.

În baza art. 17 alin. 2 rap. la art. 16 alin. 1 lit. c din Codul de procedură penală, achită pe aceeași inculpată BARBĂLATĂ GEORGETA pentru comiterea infracțiunii de *divulgarea secretului care periclitează securitatea națională* prev. de art. 407 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea art. 5 din Codul penal.

În baza art. 274 alin. 1 din Codul de procedură penală obligă pe inculpata Barbălată Georgeta la plata sumei de 7000 lei cheltuieli judiciare către stat.

În baza art. 275 alin. 3 din Codul de procedură penală, celelalte cheltuieli judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

Onorariile parțiale convenite apărătorilor din oficiu desemnați pentru inculpați în cuantum de câte 200 lei se plătesc din fondul Ministerului Justiției.

Cu apel.

Pronunțată, în ședință publică, astăzi, 15 mai 2014.

OPINIE SEPARATĂ

Opinia separată este în sensul condamnării inculpaților Vlad Mihai pentru comiterea infracțiunii prev. de art.407 alin.3 din Codul penal cu aplicarea art.5 Cod penal și Barbălată Georgeta pentru comiterea infracțiunii prev.art.407 alin.1 cu aplicarea art.5 Cod penal.

LEGEA PENALĂ MAI FAVORABILĂ

Referitor la aplicarea legii penale mai favorabile suntem în acord cu opinia potrivit căreia dispozițiile din noul Cod penal îi sunt mai favorabile inculpatei Barbălată Georgeta cu privire la infracțiunea de *divulgare a secretului care periclitează securitatea națională* prev. de art.407 alin.1 Cod penal care incriminează acțiunea de divulgare a unor documente sau a unor date care constituie informații secrete de stat de către cel care le cunoaște datorită atribuțiilor de serviciu, dacă fapta pune în pericol securitatea națională.

Potrivit art.169 alin.1 din Codul penal anterior, se incrimina acțiunea de divulgare a unor documente sau a unor date care constituie informații secrete de stat ori a altor documente sau date, de către cel care le cunoaște datorită atribuțiilor de serviciu, dacă fapta este de natură să pună în pericol securitatea națională.

Art.169 alin.1 Cod penal anterior - Divulgarea secretului care periclitează siguranța statului - Divulgarea unor documente sau a unor date care constituie secrete de stat ori a altor documente sau date, de către cel care le cunoaște datorită atribuțiilor de serviciu, dacă fapta este de natură să pună în pericol siguranța statului.

Art. 407 alin.1 Cod penal - Divulgarea secretului care periclitează securitatea națională - Divulgarea unor documente sau a unor date care constituie informații secrete de stat, de către cel care le cunoaște datorită atribuțiilor de serviciu, dacă fapta pune în pericol securitatea națională.

În opinia noastră, doar aparent ar rezulta că prin dispozițiile anterioare, pentru a se realiza latura obiectivă a infracțiunii, acțiunea trebuia să aibă aptitudinea de a pune în primejdie siguranța statului, iar potrivit noilor prevederi s-ar institui o condiție suplimentară, respectiv obligativitatea ca acțiunea să pună efectiv în pericol securitatea națională, deoarece această clarificare a textului nu a schimbat cu nimic caracteristica generală a acestei infracțiuni, care a rămas una de pericol.

Oricum, atât în vechea reglementare, și cu atât mai mult în noua reglementare, este necesară evaluarea pericolului reprezentat pentru securitatea națională a faptei de divulgare, pentru a verifica condiția de angajare a răspunderii penale, respectiv de a stabili dacă securitatea națională a fost sau nu pusă în pericol.

Vechea reglementare este neprevizibilă creând astfel aparența că s-ar referi doar la un pericol potențial (...de natura să...) și astfel nu se puteau identifica criteriile obiective după care s-ar putea angaja răspunderea persoanei care a realizat divulgarea, mai precis de ce divulgarea unei date era de natură să pună în pericol, iar divulgarea altei date nu era de natură să pună în pericol?

Această lipsă de previzibilitate a vechi norme creează această aparență, dar în concret, la o analiză comparativă a ceea ce însemna dacă fapta este de natură să pună în pericol siguranța statului și ce însemnă noua dispoziție dacă fapta pune în pericol securitatea națională se constată că, pentru angajarea răspunderii penale, este necesară aceeași condiție: punerea în pericol a uneia dintre valorile care definesc securitatea (siguranța – în vechea reglementare) națională, respectiv starea de legalitate, de echilibru și de stabilitate socială, economică și politică necesară existenței și dezvoltării statului național român, ca stat suveran, unitar, independent și indivizibil, menținerii ordinii de drept, precum și climatului de exercitare neîngrădită a drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor, potrivit principiilor și normelor democratice statornicite prin Constituție (aspecte expres reglementate în Legea nr.51/1991).

Așadar, judecătorul este obligat atât în vechea reglementare, cât și în actuala reglementare, să efectueze o evaluare a aptitudinii de pericol la adresa securității naționale a faptei de divulgare, de la caz la caz, pentru a aprecia asupra îndeplinirii laturii obiective.

Infracțiunile de pericol, denumite și „infracțiuni formale” sunt infracțiunile la care urmarea imediată nu se manifestă sub forma unui rezultat concret, ci sub forma unei stări de periclitate a anumitor valori sociale ocrotite de lege (urmarea nu este un rezultat propriu-zis, ci o amenințare cu posibila producere a unui atare rezultat, ca urmare a unei anumite conduite periculoase pe care a avut-o inculpatul). Dacă în cazul infracțiunilor de rezultat (denumite și materiale) – la care urmarea acțiunii sau inacțiunii constă într-un rezultat material – fapta este consumată (săvârșită) numai când la capătul terminal al activității fizice integrale s-a produs rezultatul material cerut de lege, în cazul infracțiunilor de pericol (formale) - la care urmarea constă în starea periculoasă pe care, în mod firesc, o produce activitatea infracțională – fapta se consumă în momentul terminării executării, moment în care se produce și urmarea pe care legea o are în vedere.

De aceea opinia noastră este că ambele reglementări fac trimitere în același mod la pericolul la adresa securității naționale, deoarece atât anterior cât și în actuala reglementare condiția îndeplinirii laturii obiective este existența stării de pericol, care oricum este potențială, deoarece în situația în care aceasta s-ar concretiza într-un aspect concret, evident că nu am mai fi în prezența acestei infracțiuni, ci a celor de trădare prin transmitere de informații secrete de stat.

Din această perspectivă, fiind mai previzibilă, nouă reglementare este mai favorabilă inculpatei, deoarece din punct de vedere al criteriului limitelor pedepsei, se constată că acestea sunt aceleași de la 7 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

Art.169 alin.4 - Dacă faptele prevăzute la alineatele precedente sunt săvârșite de orice persoană, pedeapsa este de la unu la 7 ani.

Art.407 alin.3 - Divulgarea, fără drept, a unor documente sau date care constituie informații secrete de stat, de către cel care ia cunoștință de acestea în afara îndatoririlor de serviciu, se pedepsește cu închisoare de la un an la 5 ani.

Referitor la inculpatul Vlad Mihai, opinia noastră este în sensul că tot noua reglementare este mai favorabilă, iar considerațiile anterioare sunt incidente și prevederilor art.407 alin.3 Cod penal.

Astfel, art.407 are denumirea marginală: **divulgarea secretului care periclitează securitatea națională**, așa încât interpretarea sistematică a articolului de lege nu poate conduce la concluzia că alin.3 este o normă independentă de întreaga reglementare a articolului din care face parte ar fi contrară legii.

De altfel, aceste „scăpări” ale legiuitorului sunt numeroase și se regăsesc și în materia incriminării divulgării informațiilor secrete de stat de serviciu sau nepublice (art.303, 304, 305 Cod penal) unde se constată o aceeași „abordare”. Astfel, alin.2 al art.304 nu face o trimitere la urmare, dar alin.3 afirmă despre această urmare periculoasă, cu precizarea că reglementarea acestor texte se referă la informații, pe când art.407 alin.3 se referă la documente sau date.

Așadar, în opinia noastră în cazul art.407 alin.3 Cod penal pentru angrenarea răspunderii penale a unei persoane trebuie să fie îndeplinite toate elementele care compun latura obiectivă a infracțiunii sub aspectul faptei, a urmării periculoase și a raportului de cauzalitate dintre faptă și urmare. Drept urmare, date fiind limitele de pedeapsă, 1 la 5 ani în raport de 2 la 7 ani, prevederile actuale sunt mai favorabile.

Pe de altă parte, sub aspectul laturii subiective, infracțiunile se pot comite atât cu intenție directă, cât și cu intenție indirectă.

Ca atare, în cazul inculpatei Barbălată Georgeta infracțiunea de *divulgare a secretului care periclitează securitatea națională prev. de art.407 alin.1 Cod penal*, există și atunci când, deși nu urmărește, acceptă că acțiunea de divulgare a unor date pune în pericol siguranța națională, iar în cazul inculpatului Vlad Mihai, infracțiunea de *divulgare a secretului care periclitează securitatea națională prev. de art.407 alin.3 Cod penal* va exista și atunci când, deși nu urmărește, divulgarea fără drept a datelor obținute în afara atribuțiilor de serviciu pune în pericol securitatea națională.

INFORMAȚIA

Aspecte privind noțiunea de informație, apreciate ca relevante pentru a fi pe deplin înțeleasă opinia separată au fost *extrase din lucrarea Managementul Informației, vol.I – Informații și securitate, vol.II – Informații clasificate, Ed. Biblioteca, 2006, prof. Univ.dr. Marius Petrescu, conf.univ. dr. Neculae Năbârjoiu.*

Este de necontestat că există o valoare a informației care este reprezentată prin relevanța ei pentru luarea unor decizii însă calitatea ei este influențată de costul obținerii și procesării acesteia, nivelul de confidențialitate, potențialul de utilizare și reutilizare etc. informațiile sunt necesare decidenților

din societatea umană și se constituie sub forma de date și cunoștințe pentru a se acționa în mod util și în cunoștință de cauză.

Dar ce este informația? „... Definierea conceptului de informație poate fi abordat din multe puncte de vedere ... dicționarul explicativ asociază informația elementelor de noutate aduse față de cunoștințele deja deținute, ceea ce înseamnă că informația reprezintă cunoștințe. Glosarul NATO subliniază fără echivoc semnificația de cunoștințe care pot fi transmise sub orice formă ... informația este definită prin capacitatea de a furniza, direct sau indirect, date sau cunoștințe, indiferent de conținutul sau caracterul tangibil ori intangibil al acestora, iar noțiunea de informație cuprinde și mijloacele folosite pentru obținerea, transmiterea sau stocarea de date sau informații ...”

Aflându-ne în zona informațiilor care periclitizează securitatea națională vom reda câteva din definițiile domeniului din diverse lucrări: „... informațiile sunt o parte a dovezilor și concluziilor trase din acestea care au fost obținute și prezentate ca răspuns la cereri cunoscute sau anticipate ale beneficiarilor – definiția oficială din 2004 a Comunității informaționale SUA; informațiile reprezintă date importante și necesare unui stat pentru formularea și aplicarea politicii de apărare a intereselor naționale, precum și contracararea amenințărilor adversarilor actuali sau potențiali ... activitatea de culegere de informații, este procesul prin care date necesare, importante și într-o măsură oarecare secrete, privind securitatea națională, sunt culese, oficial sau în secret, verificate, evaluate, integrate, interpretate, analizate și furnizate decidentului politic în scopul luării unor hotărâri privind apărarea intereselor naționale, precum și pentru contracararea adversarilor actuali sau potențiali ...”

„... În funcție de modul de obținere, informațiile primare relevante pentru securitatea națională sunt de cinci tipuri, care evident se succed în ordine: *Open Source Intelligence* – culegerea din surse cu acces nereglementat, oficiale sau nu, din care se pot extrage o mare parte din datele relevante; ele au un potențial valoros, dacă sunt prelucrate adecvat; *Human intelligence* – exploatarea surselor umane secrete și nesecrete care au acces la informația necesară, folosite ca surse ori colectori; *Signals Intelligence* – interceptarea și analiza comunicațiilor electronice și altor emisii, care necesită resurse tehnice și bugetare deosebite; *Imagery Intelligence* – folosirea fotografiei și a tehnicilor de producere a imaginilor din satelit și avion, exploatarea fotografiilor, senzorilor cu infraroșu, laserelor, aparatelor optice electronice, radarelor etc; *Comunication Intelligence* – informații tehnice și secrete provenite din comunicații străine....

Așadar informațiile pentru securitate constituie un suport viabil al cunoașterii nevoilor de securitate ale cetățeanului, societății, națiunii, statului, precum și al fundamentării politicilor și strategiilor naționale de securitate... Informațiile de securitate se obțin prin valorificarea tuturor resurselor informaționale existente, precum și prin surse, mijloace și metode secrete, create și folosite sub autoritatea legii și în conformitate cu imperativul protejării drepturilor și libertăților fundamentale de orice fel de intruziuni ilegale”.

DISPOZIȚII LEGALE RELEVANTE

Legea nr.51/1991 privind securitatea națională a României, republicată

Art.1 Prin *securitatea națională* a României se înțelege starea de legalitate, de echilibru și de stabilitate socială, economică și politica necesară existenței și dezvoltării statului național roman, ca stat suveran, unitar, independent și indivizibil, menținerii ordinii de drept, precum și climatului de exercitare neîngrădită a drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor, potrivit principiilor și normelor democratice statornicite prin Constituție.

Art.2 *Securitatea națională se realizează prin cunoașterea, prevenirea și înlăturarea amenințărilor interne sau externe ce pot aduce atingere valorilor prevăzute în art.1.*

Art.3. Constituie *amenințări la adresa securității naționale a României* următoarele:

e) *spionajul, transmiterea secretelor de stat unei puteri sau organizații străine ori agenților acestora, procurarea ori deținerea ilegală de documente sau date secrete de stat, în vederea transmiterii lor unei puteri sau organizații străine ori agenților acestora sau în orice alt scop neautorizat de lege, precum și divulgarea secretelor de stat sau neglijența în păstrarea acestora;*

f) *subminarea, sabotajul sau orice alte acțiuni care au ca scop înlăturarea prin forță a instituțiilor democratice ale statului ori care aduc atingere gravă drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor români sau pot aduce atingere capacității de apărare ori altor asemenea interese ale țării, precum și actele de distrugere, degradare ori aducere în stare de neîntreținere a structurilor necesare bunei desfășurări a vieții social-economice sau apărării naționale;*

l) *inițierea sau constituirea de organizații sau grupări ori aderarea sau sprijinirea sub orice formă a acestora, în scopul desfășurării vreuneia din activitățile enumerate la lit.a)-k), precum și desfășurarea în secret de asemenea activități de către organizații sau grupări constituite potrivit legii.*

Art. 10. *Activitatea de informații pentru realizarea securității naționale are caracter secret de stat.* Informațiile din acest domeniu nu pot fi comunicate decât în condițiile prezentei legi.

Art.12. *Nicio persoana nu are dreptul să facă cunoscute activități secrete privind securitatea națională, prevalându-se de accesul neîngrădit la informații, de dreptul la difuzarea acestora și de libertatea de exprimare a opiniilor. Divulgarea, prin orice mijloace, de date și informații secrete care pot aduce prejudicii intereselor siguranței naționale, indiferent de modul în care au fost obținute, este interzisă și atrage, potrivit legii, răspunderea celor vinovați. Prevederile alin. 1 și 2 nu aduc atingere libertății de opinie și exprimare, dreptului persoanei de a nu fi tulburată în vreun fel pentru opiniile sale, ca și în acela de a căuta, de a primi și de a răspândi informații și idei, prin*

orice mijloace de exprimare, dacă aceste drepturi se exercită în conformitate cu legile României.

Art.13 În situațiile prevăzute la art.3 organele cu atribuții în domeniul securității naționale pot, în condițiile legii privind organizarea și funcționarea acestora: a) să solicite și să obțină obiecte, înscrisuri sau relații oficiale de la autorități sau instituții publice, respectiv să solicite de la persoane juridice de drept privat ori de la persoane fizice; b) să consulte specialiști ori experți; c) să primească sesizări sau note de relații; d) să fixeze unele momente operative prin fotografiere, filmare sau prin alte mijloace tehnice ori să efectueze constatări personale cu privire la activități publice desfășurate în locuri publice, dacă această activitate este efectuată ocazional; e) să solicite obținerea datelor generate sau prelucrate de către furnizorii de rețele publice de comunicații electronice ori furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului, altele decât conținutul acestora, și reținute de către aceștia potrivit legii; f) să efectueze activități specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale ale omului desfășurate cu respectarea prevederilor legale.

Art.14 (1) Activitățile specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale ale omului se efectuează numai în situațiile în care: a) nu există alte posibilități ori sunt posibilități limitate pentru cunoașterea, prevenirea sau contracararea riscurilor ori amenințărilor la adresa securității naționale; b) acestea sunt necesare și proporționale, date fiind circumstanțele situației concrete; c) a fost obținută autorizația prevăzută de lege. (2) Activitățile specifice prevăzute la alin. (1) pot consta în: a) interceptarea și înregistrarea comunicațiilor electronice, efectuate sub orice formă; b) căutarea unor informații, documente sau înscrisuri pentru a căror obținere este necesar accesul într-un loc, la un obiect ori deschiderea unui obiect; c) ridicarea și repunerea la loc a unui obiect sau document, examinarea lui, extragerea informațiilor pe care acesta le conține, precum și înregistrarea, copierea sau obținerea de extrase prin orice procedee; d) instalarea de obiecte, întreținerea și ridicarea acestora din locurile în care au fost depuse, supravegherea prin fotografiere, filmare sau prin alte mijloace tehnice ori constatări personale, efectuate sistematic în locuri publice sau efectuate în orice mod în locuri private; e) localizarea, urmărirea și obținerea de informații prin GPS sau prin alte mijloace tehnice de supraveghere; f) interceptarea trimiterilor poștale, ridicarea și repunerea la loc a acestora, examinarea lor, extragerea informațiilor pe care acestea le conțin, precum și înregistrarea, copierea sau obținerea de extrase prin orice procedee; g) obținerea de informații privind tranzacțiile financiare sau datele financiare ale unei persoane, în condițiile legii.

Art.15 (1) Propunerea de autorizare a unor activități specifice din cele prevăzute la art. 14 alin. (2) se formulează în scris și trebuie să cuprindă: a) numele și funcția persoanei care formulează propunerea; b) data și locul emiterii propunerii; c) date sau informații din care să rezulte existența unei amenințări la adresa securității naționale, prin prezentarea faptelor și

circumstanțelor pe care se întemeiază propunerea; d) motivația pentru care se impun activități specifice; e) categoriile de activități pentru care se propune solicitarea autorizării; f) dacă este necesară încuviințarea pătrunderii în spații private pentru desfășurarea de activități specifice; g) perioada pentru care se propune solicitarea autorizării; h) identitatea persoanei supusă măsurii, dacă aceasta este cunoscută; i) locul unde urmează a fi executate activitățile propuse, dacă acesta este cunoscut. (2) Propunerea se înaintează procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și este examinată sub aspectul legalității și temeiniciei, în termen de 24 de ore de la înregistrare ori de îndată în cazurile urgente, de procurori anume desemnați de acesta. (3) Dacă apreciază că propunerea este nejustificată, procurorul o respinge prin ordonanță motivată, comunicând aceasta de îndată organului care a formulat-o. (4) Dacă se apreciază că propunerea este întemeiată și sunt întrunite condițiile prevăzute de lege, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau înlocuitorul de drept al acestuia solicită în scris președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție autorizarea activităților propuse. (5) Solicitarea trebuie să cuprindă datele menționate la alin.(1). (6) Solicitarea este examinată, de urgență, în camera de consiliu de unul din judecătorii anume desemnați de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție. (7) În cazul în care judecătorul, examinând solicitarea, apreciază că nu sunt suficiente informații, solicită suplimentarea de îndată, în scris, a argumentelor prezentate.

Art.16 În cazul solicitării prelungirii autorizării, cererea se întocmește potrivit art. 15, care se aplică în mod corespunzător, la care se adaugă solicitarea de prelungire a autorizării, cu prezentarea motivelor ce justifică prelungirea.

Art.17 (1) În cazul în care judecătorul constată că solicitarea este justificată și activitățile se impun în condițiile art. 14 alin. (1), *dispune autorizarea, prin încheiere motivată, care trebuie să cuprindă*: a) denumirea instanței, data, ora și locul emiterii; b) date și informații din care să rezulte existența unei amenințări la adresa securității naționale, prin prezentarea faptelor și circumstanțelor care justifică măsura; c) activitățile specifice autorizate, dintre cele prevăzute la art. 14 alin. (2); d) identitatea persoanei care este afectată de activitățile specifice, prin restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale, dacă aceasta este cunoscută; e) organele care efectuează activitățile autorizate; f) persoanele fizice sau juridice care au obligația de a acorda sprijin la executarea activităților autorizate; g) precizarea locului sau a localităților în care se vor desfășura activitățile autorizate, dacă acestea sunt cunoscute; h) durata de valabilitate a autorizației. (2) *Judecătorul emite, totodată, un mandat cuprinzând elementele prevăzute la alin. (1) lit. a) și c) - h).* (3) În situațiile în care este necesar să se autorizeze noi activități decât cele inițiale, desfășurarea acestora în alte locuri sau localități, dacă sunt cunoscute, ori atunci când au intervenit schimbări ale numerelor de apel, mandatul inițial se completează în mod corespunzător, cu aplicarea procedurii prevăzute de art. 15. (4) Durata de valabilitate a autorizării activităților este cea necesară pentru

desfășurarea acestora, dar nu mai mult de 6 luni. Autorizarea poate fi prelungită în aceleași condiții, pentru motive temeinic justificate, fiecare prelungire neputând depăși 3 luni. Durata maximă a autorizărilor cu privire la aceleași date și informații din care să rezulte existența unei amenințări la adresa securității naționale este de doi ani. Activitățile specifice încetează înainte de expirarea duratei pentru care au fost autorizate, îndată ce au încetat motivele care le-au justificat.

Art.18 (1) În cazul în care judecătorul constată că cererea nu este justificată, o respinge prin încheiere motivată. Încheierea este definitivă. (2) O nouă autorizație cu privire la aceeași persoană poate fi solicitată și emisă numai dacă cererea se bazează pe noi date și informații și cu respectarea prevederilor art. 15 - 17.

Art.19 (1) Atunci când întârzierea obținerii autorizării ar prejudicia grav finalitatea activităților specifice necesare, acestea se pot efectua cu autorizarea procurorului, pe o durată de maximum 48 de ore, urmând ca autorizarea judecătorului să fie solicitată de îndată ce există posibilitatea, dar nu mai târziu de expirarea acestui termen. Judecătorul se pronunță asupra cererii de îndată. (2) În cazul în care judecătorul apreciază că se impune continuarea activităților prevăzute la alin. (1), dispozițiile art. 15 - 17 se aplică în mod corespunzător. (3) Dacă judecătorul apreciază că nu se mai impune continuarea activităților prevăzute la alin. (1), confirmă efectuarea acestora și păstrarea materialelor obținute sau, după caz, dispune încetarea de îndată a acestora și distrugerea materialelor obținute, în termen de maximum 7 zile. O copie a procesului-verbal privind distrugerea se transmite judecătorului.

Art.20 (1) Persoanele care solicită autorizarea, autorizează, pun în executare sau sprijină punerea în executare a autorizării beneficiază de protecția legii și sunt obligate să păstreze secretul asupra datelor și informațiilor de care iau cunoștință cu acest prilej și să respecte prevederile legale privind protecția informațiilor clasificate. (2) Organele care pun în executare activitățile autorizate sunt obligate să le întrerupă de îndată atunci când temeiurile care le-au justificat au încetat și să îl informeze despre aceasta pe procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție informează Înalta Curte de Casație și Justiție despre întreruperea activităților autorizate atunci când temeiurile care le-au justificat au încetat. (3) Aceleași organe au obligația să îl informeze în scris pe procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție despre rezultatul activităților autorizate prin mandat și despre măsurile luate, conform legii. (4) Procedura de autorizare a activităților specifice, precum și desfășurarea activităților autorizate se fac cu respectarea prevederilor legale privind protecția informațiilor clasificate.

Art.21 (1) Datele și informațiile de interes pentru securitatea națională, rezultate din activitățile autorizate, dacă indică pregătirea sau săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, sunt reținute în scris și transmise organelor de urmărire penală, potrivit art. 61 din Codul de procedură penală, însoțite de

mandatul emis pentru acestea, la care se adaugă propunerea de declasificare, după caz, totală sau în extras, potrivit legii, a mandatului. Convorbirile și/sau comunicările interceptate, redactate în scris, și/sau imaginile înregistrate se transmit organelor de urmărire penală în integralitate, însoțite de conținutul digital original al acestora. (2) În cazul în care datele și informațiile rezultate din activitățile autorizate nu sunt suficiente pentru sesizarea organelor de urmărire penală și nici nu justifică desfășurarea în continuare de activități de informații cu privire la acea persoană, din dispoziția conducătorului organului de stat cu atribuții în domeniul securității naționale se dispune notificarea persoanei ale cărei drepturi sau libertăți au fost afectate prin activitățile autorizate, cu privire la activitățile desfășurate față de aceasta și perioadele în care s-au desfășurat.

Art.22 Orice persoană care se consideră vătămată în drepturile sau libertățile sale fundamentale ca urmare a activităților specifice culegerii de informații efectuate de organele de informații sau de cele cu atribuții în domeniul securității naționale se poate adresa, potrivit legii, comisiilor parlamentare sau organelor judiciare, astfel: a) comisiilor însărcinate să exercite control parlamentar, potrivit legilor de organizare și funcționare a organelor de informații sau a celor cu atribuții în domeniul securității naționale; b) instanței de judecată, în condițiile Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare; c) instanțelor judecătorești, pentru repararea daunelor materiale și morale suferite, potrivit legii civile; d) organelor judiciare, prin formularea de plângeri și căi de atac potrivit Codului de procedură penală; e) altor comisii sau organe judiciare, potrivit procedurilor reglementate de legi speciale.

Legea nr.14 din 1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații

Art.9 **În vederea stabilirii existenței amenințărilor la adresa siguranței naționale**, cadre anume desemnate din Serviciul Român de Informații pot efectua, cu respectarea legii, verificări prin: solicitarea și obținerea de obiecte, înscrisuri sau relații oficiale de la instituții publice; consultarea de specialiști ori experți; primirea de sesizări sau note de relații, fixarea unor momente operative prin fotografiere, filmare ori prin alte mijloace tehnice.

Art.10 **În situațiile care constituie amenințări la adresa siguranței naționale a României**, Serviciul Român de Informații, prin cadre stabilite în acest scop, **solicită procurorului eliberarea mandatului** prevăzut de art.13 din Legea privind siguranța națională a României pentru desfășurarea activităților autorizate de acesta.

Legea nr. 182 din 2002 privind protecția informațiilor clasificate

Art.17. În categoria informațiilor secrete de stat sunt cuprinse informațiile care reprezintă sau care se referă la:

f) activitatea de informații desfășurată de autoritățile publice stabilite prin lege pentru apărarea țării și siguranța națională;

g) mijloacele, metodele, tehnica și echipamentul de lucru, precum și sursele de informații specifice, folosite de autoritățile publice care desfășoară activitate de informații;

Hotărârea nr.585/2002 pentru aprobarea Standardelor naționale de protecție a informațiilor clasificate în România. Capitolul II: Clasificarea și declasificarea informațiilor. Măsurile minime de protecție specifice claselor și nivelurilor de secretizare

Art.12 (1) Termenele de clasificare a informațiilor secrete de stat vor fi stabilite de emitent, în funcție de importanța acestora și de consecințele care s-ar produce ca urmare a dezvăluirii sau diseminării lor neautorizate. (2) **Termenele de clasificare a informațiilor secrete de stat**, pe niveluri de secretizare, cu excepția cazului când acestea necesită o protecție mai îndelungată, sunt de până la: 100 de ani pentru informațiile clasificate strict secret de importanță deosebită; **50 de ani pentru informațiile clasificate strict secret**; 30 de ani pentru informațiile clasificate secret. (3) Termenele prevăzute la alin. (2) pot fi prelungite prin hotărâre a Guvernului, pe baza unei motivații temeinice, la solicitarea conducătorilor unităților deținătoare de informații clasificate sau, după caz, a împuterniciților și funcționarilor superiori abilitați să atribuie nivelurile de secretizare.

Art. 23 **Informațiile clasificate despre care s-a stabilit cu certitudine că sunt compromise sau iremediabil pierdute vor fi declasificate.** Declasificarea se face numai în baza cercetării prin care s-a stabilit compromiterea sau pierderea informațiilor respective ori a suportului material al acestora, cu acordul scris al emitentului.

ACUZAȚIA

Prin actul de acuzare, s-a reținut că inculpata Barbălată Georgeta, la o dată nedeterminată, după ce a pronunțat, în calitate de judecător anume desemnat de către Înalta Curte de Casație și Justiție, la solicitarea Serviciului Român de Informații, încheierile nr.../12.07.2011, nr.../11.04.2011 și nr.../21.10.2011 (în baza cărora s-au emis mandate de siguranță națională pe numele numiților R.D. și R.C.), a divulgat inculpatului Vlad Mihai date referitoare la persoanele care făceau obiectul de cercetare al structurilor informative, date pe care le cunoștea datorită atribuțiilor de serviciu, acțiunile sale fiind de natură a pune în pericol siguranța statului.

Totodată, inculpatul Vlad Mihai, în datele de 23.05.2012 și 15.06.2012 a transmis numiților Bălan George, Sâmpetru Marcel, Sâmpetru Mirela și Petrache Marian, date de natură a pune în pericol siguranța statului, pe care le-a aflat de la inculpata Barbălată Georgeta, respectiv numele persoanelor față de care s-a dispus prin încheierile nr.../12.07.2011, nr.../11.04.2011 și

nr.../21.10.2011, emiterea mandatelor de siguranță națională - R.D. și R.C. și obiectul mandatelor.

DERULAREA FAPTELOR

La data de **11.04.2011**, inculpata Barbălată Georgeta semnează încheierea nr.... (f. 392 vol. 2 dup), în baza căreia se emite mandatului inițial pentru numitul R.D., pentru ca apoi, la **12.07.2011**, aceeași inculpată semnează încheierea nr. ... (f. 385 vol. 2 dup) de prelungire cu trei luni a mandatului inițial. Temeiul de drept al emiterii mandatelor a **fost art.3 lit.e), f) (teza III) și l) din Legea nr.51/1991.**

La data de **23.05.2012** inculpatul Vlad Mihai are următorul dialog înregistrat ambiantal:

„Bălan George: Dacă e... nu e cercetat.

Vlad Mihai: El...i-au ridicat ăștia un ...la ministru. Nu știți cine e.

Bălan George: Nu degeaba te-am întrebat.

Vlad Mihai: Păi nu, dar știți pe cine...

Sâmpetru Mirela: Dragoș.

*Vlad Mihai: **Dragoș. L-au avut pe mandat și el, în nebunia lui, s-a îndrăgostit de o tipă din Chișinău.***

Bălan George: Dar de ce nu e ceva nou pentru mine?

*Vlad Mihai: **Dar rău de tot. Și o dragoste din asta cu năbădăi. Și ăștia l-au tot prins. Că de aici au plecat pe mandat, că el se ducea la Chișinău. Făcea ce făcea, era la Chișinău.***

Sâmpetru Marcel: da măi

Sâmpetru Mirela: râsete...

*Vlad Mihai: și l-au băgat și i-au ridicat ORNISS-ul. Și el a zis:”
mă frate, asta e, mi l-au ridicat. Eu nu pot trăi fără ea”.*

*Sâmpetru Marcel: Toată viața lui, Dragoș a avut tot felul de
mujeri.*

*Sâmpetru Mirela: Dar mie mi-a plăcut și nevastă-sa. Drăguță.
Frumușică.*

*Bălan George: Asta nu înseamnă că ceea ce spunem nu este
adevărat. Numai că tipele astea cu care era el combinat, una nu era să
spui mai serioasă, toate erau cu dosare penale, toate erau cu probleme
financiare. Una dintre ele nu se lipea de el doar că era el băiat frumos.
Toți se lipeau de el din interes.*

Vlad Mihai: O fi avut și aia un interes.”

La data de **15.06.2012** inculpatul Vlad Mihai are următorul dialog înregistrat ambiantal (f. 304 vol. 2 dup).

„ Bălan George: Vizavi de SRI, putea să ... pașaportul și e complicat în acest moment să antamez o discuție pe termen lung cu o persoană care știe. Dar eu nu mă îndoiesc. Undeva va exploda ceva pe acolo. Și simt asta. Și știu clar pe ce domeniu. Pe de altă parte, pe București-Ilfov, am înțeles că nu e în funcție...e numit? Nu era interimar?...Îl cunoști...

*Vlad Mihai: Eu mi-am făcut o imagine ... eu nu prea greșesc. Eu n-am încredere. Asta decât ... eu nu am avut o relație, dar pe Cristache îl cunosc...nu, am înțeles că nu mai...îl cunosc încă de când era senator și era pe spațiul ...Eu m-am întâlnit în ultimii doi ani de zile cu el, nu știu dacă m-am întâlnit de 4 ori...atenție, de 4 ori. SRI-ul, ăla s-a dus, că era...ce făcea pe spate? **Arunca cărbuni cu băgăjelul, în banii europeni, că pierde statul. Și ei au luat pe mandat de siguranță pe Cristache.** Și Cristache era numai miere și albine cu Ciocârlan și când s-a dat drumu' la DNA...ce credeți că...l-a luat Ciocârlan? Cu cine să facă dosar pe fonduri europene?*

Bălan George: Domne cu DNA-ul nu poți să faci treabă...

*Vlad Mihai: Deci, Ciocârlan a renunțat la...nu știu cât de mult a stat în fiecare zi la DNA. L-a învârtit, l-a învârtit, dar pe partea ailaltă el nu știa cum să-l facă. **Și ca drept dovadă l-au lucrat pe mandat de siguranță.** Eu bănuiesc că...cred că ar fi acolo băgat...la un moment toată lumea știa că îl asculta, că avea pe Cristache...Iar pe mine m-a pus... ”.*

La dată de **10.07.2014**, inculpatul Vlad Mihai este anunțat de către inculpata Barbălată Georgeta, prin intermediul martorului Pușcaș, de perchezițiile care se vor efectua în dimineața următoare.

APRECIEREA PROBELOR

Aprecierea probelor, ca operațiune finală a activității de probațiune, permite judecătorului să determine măsura în care probele reflectă adevărul.

Prin aprecierea tuturor probelor administrate, în ansamblul lor, judecătorul își formează convingerea cu privire la temeinicia sau netemeinicia acuzației, cu privire la măsura în care prezumția de nevinovăție a fost sau nu înlăturată prin probe certe de vinovăție, dacă se impune sau nu achitarea inculpatului pentru faptele deduse judecării.

După legătura lor cu obiectul probațiunii, probele se împart în probe directe și probe indirecte. Prin probe directe se înțeleg probele care dovedesc direct vinovăția ori nevinovăția inculpatului (conținutul recunoașterii inculpatului; prinderea în momentul săvârșirii infracțiunii; declarațiile martorilor oculari; stabilirea că în momentul când infracțiunea a fost săvârșită inculpatul se găsea în altă localitate). Prin probe indirecte se înțeleg probele care nu dovedesc direct existența ori inexistența faptei sau vinovăția ori

nevinovăția inculpatului, dar care, prin coroborarea lor duc la concluzia că fapta a fost săvârșită sau că învinuitul ori inculpatul este vinovat sau nu.

Așadar, probele indirecte sunt elemente de fapt, care legate de alte elemente de fapt, împreună, pot constitui proba comiterii unei fapte penale sau proba vinovăției unui inculpat.

Legea de procedură penală nu stabilește aprioric valoarea diferitelor probe, aceasta trebuind să fie rezultatul aprecierii concrete de către organele judiciare a probelor administrate în desfășurarea procesului penal, de evaluarea judiciară a probelor depinzând soluționarea procesului penal.

Este de necontestat că pentru stabilirea existenței sau inexistenței faptei ori a vinovăției sau nevinovăției unei persoane, o singură probă directă poate fi suficientă - excepție fac declarațiile inculpatului, precum și declarațiile părții vătămate, ale părții civile și ale părții responsabile civilmente, care nu pot face dovadă prin ele însele, ci numai prin coroborare cu alte probe ale dosarului.

La fel de necontestat este că o singură probă indirectă nu poate fi niciodată suficientă, ci sunt necesare mai multe probe indirecte, din a căror coroborare să se poată stabili existența sau inexistența faptei, ori vinovăția sau nevinovăția unei persoane.

Raportat la opinia separată, arătăm că în speță nu există o probă directă care să-i incrimineze pe inculpații Barbălată Georgeta și Vlad Mihai, însă considerăm că numărul mare de probe indirecte administrate în cauză demonstrează, coroborate între ele, vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor prev. de art.407 Cod penal.

Așadar, în cauză nu există o probă directă din care să rezulte că inculpata Barbălată Georgeta a divulgat inculpatului Vlad Mihai faptul că a emis mandate de securitate națională cu privire la anumite persoane determinate, dar această situație este pe deplin explicabilă, în condițiile în care ambii inculpații erau răspunzători în instituțiile unde-și desfășurau activitatea de manipularea informațiilor clasificate, cunoșteau fiecare în parte, măsurile de protecție instituite pentru protecția acestor informații, cunoșteau mecanismul instituțional prin care se emit asemenea mandate de securitate națională, cunoșteau consecințele legale ale unor asemenea fapte, așa încât existența unui martor este exclusă aproape de plano. Totuși o asemenea situație nu poate prin ea însăși, să conducă la concluzia de nevinovăție, judecătorul urmând să stabilească dacă materialul probator administrat în cauză, prin prisma elementelor de fapt pe care le oferă, susține sau nu o asemenea soluție.

Într-o asemenea analiză, vom reține următoarele elemente probatorii cu caracter de certitudine, pe care le-a constatat, respectiv:

- inculpata Barbălată Georgeta a fost cea care în calitate de judecător anume desemnat de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție a semnat încheierile în baza cărora s-au emis mandate de securitate națională

Deși inculpata Barbălată Georgeta contestă faptul că încheierile nr.../12.07.2011, nr.../11.04.2011 și nr.../21.10.2011 au fost semnate de către

ea, din relațiile înaintate instanței de către Compartimentul Documente Clasificate a rezultat că acestea au fost emise de doamna judecător Barbălată Georgeta (f.151 vol.1 di).

Din cuprinsul încheierilor menționate rezultă că s-a dispus fie „emiterea mandatului”, fie „prelungirea mandatului” prin care Serviciul Român de Informații a fost autorizat să efectueze diferite activități.

Împrejurarea că de la dosarul cauzei ar lipsi înscrisurilor care provin de la Serviciul Român de Informații nu prezintă relevanță asupra acuzațiilor aduse inculpaților, în condițiile în care verificarea acesteia se va face raportat la conținutul încheierilor atașate la dosarul de urmărire penală.

- inculpata Barbălată Georgeta îl cunoștea pe inculpatul Vlad Mihai la data emiterii mandatelor de securitate națională, cunoștea funcția pe care o ocupă și zona de responsabilitate – județul Ilfov
- inculpata Barbălată Georgeta se întâlnea frecvent cu inculpatul Vlad Mihai
- inculpata Barbălată Georgeta se afla într-o relație apropiată cu inculpatul Vlad Mihai
- inculpata Barbălată Georgeta cunoștea că inculpatul Vlad Mihai este un cunoscut al lui D.R.

Referitor la aceste elemente de fapt, din probele administrate în cauză, respectiv declarațiile date în cursul cercetării judecătorești de către inculpatul Vlad Mihai (f.189 vol.2 di) și martora Mihăilescu Roxana Cristina (f.244 vol.1 di - „*Arăt că îi cunosc pe inculpați pe inculpata Barbălată Georgeta din anul 2005, pe inculpatul Vlad Mihai din anii 2008-2009, iar pe inculpații Balan George și Sâmpetru Marcel cred că din anul 2011, fiind în relații de prietenie cu inculpații Barbalata Georgeta și Vlad Mihai. Eu am fost cea care i-am făcut cunoștință inculpatei Barbalata Georgeta cu inculpatul Vlad Mihai... Din câte îmi amintesc, R.D. a venit împreună cu acea domnișoară din Moldova, cred că erau anii 2010-2011 și petreceau în aceea locație, cred ca aproximativ pana in anul 2011. Apreciez că acest interval al vizitelor s-a subsumat unui interval de 1 an. Știu de la R.D. ca după acest interval la care am făcut referire domnișoarei i s-a interzis să mai intre in România, și acesta este motivul pentru care aceasta nu a mai venit...*”) rezultă că relația numitului R.D. cu cetățeană din Republica Moldova era de notorietate, acesta deplasându-se inclusiv la Chișinău, în mai multe rânduri, pentru a se întâlni cu ea.

Pe de altă parte, așa cum de altfel mai este reținut, deși inculpata Barbălată Georgeta neagă existența unei relații apropiate cu inculpatul Vlad Mihai, justificând prin aceasta lipsa vreunui motiv care ar fi determinat-o să-l informeze pe acesta de efectuarea perchezițiilor, apărarea sa este în contradicție cu probele administrate în cauză. Chiar inculpatul Vlad Mihai a arătat în cursul urmăririi penale, că se întâlnea cu inculpata săptămânal, în ultimele două luni, ultima întâlnire localizând-o în timp în 8 sau 9 iulie 2012, pentru a lua masa, după orele de program (f.37 vol.1 dup).

Din declarația inculpatului Sâmpetru Marcel dată în cursul cercetării judecătorești (f.288 vol.1 di) rezultă că inculpata a fost invitată la petrecerea ce a urmat cununiei religioase a inculpatului Vlad Mihai, aspect care nu este negat de către inculpată.

Ori, faptul că inculpații Vlad Mihai și Barbălată Georgeta ar fi fost simple cunoștințe, nu justifică participarea inculpatei la un eveniment la care, este de notorietate, sunt invitați membrii familiei și prietenii apropiați. În același sens, nu se justifică nici întâlnirile frecvente ale celor doi după orele de program.

- inculpata Barbălată Georgeta l-a avertizat pe inculpatul Vlad Mihai despre percheziții printr-un mecanismul cu o puternică componentă contrainformativă

Așadar din declarația martorului Croitorescu Alexandru Liviu rezultă că în noaptea de 10.07.2012 orele 0,00 inculpatul Vlad Mihai a venit la domiciliul său, comunicându-i suspiciunea că e posibil să fie chemat la DNA și că asta va implica și o percheziție. Întrebându-l de obiectul cauzei, inculpatul i-a spus că este ceva legat de Bălan și Sâmpetru, fără a avea alte date (f.206 vol. 1 dup; f.200 vol.1 di).

Deci din declarația martorului rezultă că la data de 10 iulie 2012 inculpatul Vlad Mihai avea informația certă și exactă nu numai asupra măsurilor procedurale ce urmau să se efectueze în cauza penală în ceea ce-l privește, dar și asupra celorlalte persoane care erau cercetate.

Împrejurarea că sursa informațiilor inculpatului Vlad Mihai a fost inculpata Barbălată Georgeta rezultă din coroborarea celorlalte mijloace de probă administrate în cauză:

- declarațiile martorelor Arghir Geanina Cristina (f.183 vol.1 dup; f.195 vol.1 di) și Ionescu Daniela Andreea (f.233 vol.1 dup; f.202 vol.1 di) din care rezultă că în ziua de 10 iulie 2012, colega de birou a inculpatei, judecătorul de serviciu Arghir Geanina Cristina a primit spre soluționare solicitarea Direcției Naționale Anticorupție de efectuare a mai multor percheziții la domiciliile și birourile învinuiților Vlad Mihai, Bălan George și Sâmpetru Marcel.

- spațiul restrâns al biroului, cât și configurația obiectelor de mobilier a făcut posibilă aflarea de către inculpata Barbălată Georgeta a împrejurării că obiectul cererii ce urma a fi soluționată de colega de birou îl viza pe inculpatul Vlad Mihai și pe ceilalți coinculpați Bălan George și Sâmpetru Marcel.

Mecanismul de avertizare urmat ulterior de către inculpata Barbălată Georgeta infirmă supoziția potrivit căreia inculpatul Vlad Mihai, în calitatea sa de ofițer de informații, șef al structurii județene Ilfov din cadrul Departamentului de Informații și Protecție Internă al Ministerului Afacerilor Interne, ar fi realizat doar o exploatare informativă a judecătorului anume desemnat ci dimpotrivă relevă aspectele cognitive evidente ale deciziilor luate de către inculpată și a urmărilor ce se produc.

Astfel, profitând de faptul că cererea de eliberarea autorizațiilor de percheziție era încă în lucru, pentru a-i da posibilitatea inculpatului Vlad Mihai de a lua măsuri din timp înainte de punerea în executare a perchezițiilor, pe de o parte, dar și pentru a-și proteja propria persoană, pe de altă parte, inculpata Barbălată Georgeta a plecat de la locul de muncă, în jurul orelor 15¹⁵, conform înregistrărilor video din incinta Înaltei Curți de Casație și Justiție, într-un mod cât mai puțin vizibil, fără a avea asupra sa vreun bun care ar fi putut indica părăsirea clădirii și s-a deplasat la sediul SC Midocar SRL.

În mod calculat, pentru a disimula realul scop al deplasării sale la sediul societății a luat legătura, prin intermediul unui lucrător, cu martorul Pușcaș Alexandru Cristian, sub pretextul efectuării inspecției tehnice periodice a autoturismului proprietate personală.

Din declarațiile martorului Pușcaș Alexandru Cristian și conținutul convorbirii ambientale interceptate în data de 24 iulie 2012 rezultă, în mod cert, în opinia instanței, că deplasarea inculpatei în vederea efectuării ITP a reprezentat doar un pretext, iar faptul că ulterior inspecția tehnică a autoturismului s-a efectuat nu înlătură răspunderea inculpatei, astfel cum rezultă din probele administrate.

Din declarațiile date de martorul Pușcaș Alexandru Cristian în cursul urmăririi penale în datele de 29 august 2012 (f.172 vol.1 dup) și 14 decembrie 2012 (f.165 vol.1 dup) rezultă că în data de 10 iulie 2012, în timp ce se afla la sediul Midocar a fost căutat de inculpata Barbălată Georgeta, care i-a spus că îi expiră ITP-ul și l-a întrebat dacă știe ceva de Vlad Mihai. S-a deplasat cu inculpata pe holul de birouri de la parter, realizând că aceasta vrea să îi spună ceva. Cu acea ocazie, inculpata i-a spus că ar trebui să ia legătura cu Flori, soția inculpatului Vlad pentru a-i spune „**să nu meargă cu copilul acasă pentru că s-ar putea să aibă loc o percheziție acolo**”. Apoi i-a mai zis că inculpatul Vlad „**are niște probleme care sunt legate de Bălan George, Sâmpetru Marcel și de DNA**”.

De asemenea, inculpata i-a zis să-i spună „lui Mihai să aibă grijă”. Ulterior programării efectuată în programul de service existent pe calculator, martorul a condus-o pe inculpată spre ieșire, la mașina acesteia, iar la momentul la care martorul se uita la mașină, ridicând capota, inculpata i-a transmis „**că pe la 19³⁰ va fi în Mall Vitan, la magazinul Sephora**”. Conținutul discuțiilor avute cu inculpata Barbălată Georgeta a fost relatat în integralitate instanței de judecată (f.205 vol.1 di).

Inculpata nu a negat prezența sa la sediul Midocar, ci doar scopul deplasării, arătând că l-a constituit programarea pentru efectuarea inspecției tehnice a autoturismului. Ori, deplasarea personală a inculpatei la service doar pentru efectuarea unei programări nu se justifică, aceasta putând fi făcută telefonic, fără a fi necesară o deplasare specială în acest sens, cu atât mai mult cu cât îl cunoștea pe reprezentantul societății și, după propriile afirmații, ceruse numărul de telefon al acestuia soției inculpatului Vlad, numita Florentina Gheorghită.

Ulterior, conform înțelegerii stabilite cu martorul Pușcaș Alexandru Cristian, inculpata Barbălată Georgeta s-a deplasat la magazinul Sephora din Mall Vitan, unde s-a întâlnit cu acesta. Cu acea ocazie martorul a întrebat-o pe inculpată dacă e implicat și inculpatul Vlad, iar aceasta i-a spus că da, pentru că le-a făcut niște servicii inculpaților Bălan și Sâmpetru.

- inculpatul Vlad Mihai cunoaște diferența între încheiere și mandat de securitate națională

Inculpatul Vlad Mihai era la data comiterii faptelor ofițer de informații, șef al structurii județene Ilfov din cadrul Departamentului de Informații și Protecție Internă al Ministerului Afacerilor Interne, așa încât datorită atribuțiilor și funcției ocupate cunoștea mecanismul legal și circuitul instituțional necesar emiterii unui mandat de securitate națională, aspecte de altfel necontestate de către acesta.

- inculpatul Vlad Mihai a comunicat expres numiților Bălan George, Sâmpetru Marcel, Sâmpetru Mirela și Petrache Marian faptul că pe seama lui D.R. și Cristache Rădulescu au fost emise mandate de securitate națională și motivele care au stat la baza acestor măsuri

Aceste elemente de fapt rezultă indubitabil din conținutul discuțiilor ambientale aflate la dosarul cauzei și necontestate de către participanții la dialog:

23.05.2012

Bălan George: Dacă e...nu e cercetat.

Vlad Mihai: El...i-au ridicat ăștia un ...la ministru. Nu știți cine e.

Bălan George: Nu degeaba te-am întrebat.

Vlad Mihai: Păi nu, dar știți pe cine...

Sâmpetru Mirela: Dragoș.

Vlad Mihai: **Dragoș. L-au avut pe mandat și el, în nebunia lui, s-a îndrăgostit de o tipă din Chișinău.**

Bălan George: Dar de ce nu e ceva nou pentru mine?

Vlad Mihai: **Dar rău de tot. Și o dragoste din asta cu năbădăi. Și ăștia l-au tot prins. Că de aici au plecat pe mandat, că el se ducea la Chișinău. Făcea ce făcea, era la Chișinău.**

Sâmpetru Marcel: da măi

Sâmpetru Mirela: râsete...

Vlad Mihai: și l-au băgat și i-au ridicat ORNISS-ul. Și el a zis:" mă frate, asta e, mi l-au ridicat. Eu nu pot trăi fără ea".

Sâmpetru Marcel: Toată viața lui, Dragoș a avut tot felul de muieri.

Sâmpetru Mirela: Dar mie mi-a plăcut și nevastă-sa. Drăguță. Frumușică.

Bălan George: Asta nu înseamnă că ceea ce spunem nu este adevărat. Numai că tipele astea cu care era el combinat, una nu era să spui mai serioasă, toate erau cu dosare penale, toate erau cu probleme financiare. Una dintre ele nu se lipea de el doar că era el băiat frumos. Toți se lipeau de el din interes.

Vlad Mihai: O fi avut și aia un interes."

15.06.2012

„Bălan George: Vizavi de SRI, putea să...pașaportul și e complicat în acest moment să antamez o discuție pe termen lung cu o persoană care știe. Dar eu nu mă îndoiesc. Undeva va exploda ceva pe acolo. Și simt asta. Și știu clar pe ce domeniu. Pe de altă parte, pe București-Ilfov, am înțeles că nu e în funcție...e numit? Nu era interimar?...Îl cunoști...

Vlad Mihai: Eu mi-am făcut o imagine...eu nu prea greșesc. Eu n-am încredere. Asta decât...eu nu am avut o relație, dar pe Cristache îl cunosc...nu, am înțeles că nu mai...îl cunosc încă de când era senator și era pe spațiul...Eu m-am întâlnit în ultimii doi ani de zile cu el, nu știu dacă m-am întâlnit de 4 ori...atenție, de 4 ori. SRI-ul, ăla s-a dus, că era...ce făcea pe spate? **Arunca cărbuni cu băgăjelul, în banii europeni, că pierde statul. Și ei au luat pe mandat de siguranță pe Cristache.** Și Cristache era numai miere și albine cu Ciocârlan și când s-a dat drumu' la DNA...ce credeți că...l-a luat Ciocârlan? Cu cine să facă dosar pe fonduri europene?

Bălan George: Domne cu DNA-ul nu poți să faci treabă...

Vlad Mihai: Deci, Ciocârlan a renunțat la...nu știu cât de mult a stat în fiecare zi la DNA. L-a învățat, l-a învățat, dar pe partea ailaltă el nu știa cum să-l facă. **Și ca drept dovadă l-au lucrat pe mandat de siguranță.** Eu bănuiesc că...cred că ar fi acolo băgat...la un moment toată lumea știa că îl asculta, că avea pe Cristache...Iar pe mine m-a pus... ”

Vom sublinia că avem în vedere afirmațiile punctuale ale inculpatului Vlad Mihai: *L-au avut pe mandat și el, în nebunia lui, s-a îndrăgostit de o tipă din Chișinău. Dar rău de tot. Și o dragoste din asta cu năbădăi. Și ăștia l-au tot prins. Că de aici au plecat pe mandat, că el se ducea la Chișinău, Făcea ce făcea, era la Chișinău, precum și Arunca cărbuni cu băgăjelul, în banii europeni, că pierde statul. Și ei au luat pe mandat de siguranță pe Cristache, întrucât aceste afirmații demonstrează că acestea au fost și datele care i-au fost divulgate de către inculpata Barbălată Georgeta, respectiv că au fost emise mandate de securitate națională pe numele celor doi și motivele care au stat la baza acestor măsuri, iar probele dosarului și explicațiile inculpaților nu infirmă această concluzie, care se întregește cu un element negativ dovedit prin declarația martorei Mihăiescu în sensul că inculpata Barbălată Georgeta era singura persoană cu care inculpatul Vlad Mihai discuta pentru puțin timp singur.*

Și ulterior, cu ocazia avertizării inculpatului Vlad Mihai despre iminența perchezițiilor, informația nu a fost transmisă de către inculpată într-un mod detaliat, ci doar prin comunicare unor date esențiale care să conducă la punerea” în gardă”, în sensul „**să nu meargă cu copilul acasă pentru că s-ar putea să aibă loc o percheziție acolo**” completată cu afirmația „**are niște probleme care sunt legate de Bălan George, Sâmpetru Marcel și de DNA**”, informații care au fost suficiente pentru ca inculpatul (polițist în cadrul poliției judiciare, ofițer de informații) să-și ia toate măsurile de precauție necesare.

În acest moment al analizei, arătăm că în opinia noastră, dacă este divulgată împrejurarea că împotriva unei persoane anume determinată a fost

emis un mandat de securitate națională, această acțiune reprezintă o divulgare a unor date care constituie informații secrete de stat, nefiind necesar ca divulgarea să privească și alte elemente suplimentare referitoare la acest mandat de securitate națională, deoarece textul de lege este clar, cu precizarea că răspunderea penală este condiționată de punerea sau nu în pericol a securității naționale.

În acest sens, art.10 din Legea nr.51/1991 republicată precizează expres că activitatea de informații pentru realizarea securității naționale are caracter secret de stat, or mandatele de securitate națională reprezintă o autorizare de efectuare a unor asemenea activități de informații emise tocmai în realizarea securității naționale.

Mai mult decât atât, indiferent de consistența ori inconsistența afirmațiilor inculpatului Vlad Mihai despre secrete de stat, aceste afirmații trebuie evaluate și cu privire la nivelul de înțelegere al instituirii unor asemenea măsuri (eliberarea unui mandat de securitate națională) din perspectiva interlocutorilor.

Așadar, apreciem cu fermitate că asemenea afirmații nu pot fi atribuite cancan-ului ori bârfei, întrucât ar însemna să fie ignorat faptul că afirmațiile inculpatului au fost realizate cu referire la ceea ce legea definește a fi o informație secret de stat și a fost realizată într-un cadru al unor cunoscători al noțiunilor referitoare la realizarea securității naționale, la ceea ce reflectă noțiunile de *mandat*, *notă de redare*, *l-au lucrat*, *de acolo au plecat* din perspectiva activităților ce concură la realizarea securității naționale.

Analiza exhaustivă a dialogurilor purtate de către partenerii de discuție care formează conținutul acuzației în materie penală ne conduce la concluzia că divulgarea expresă a informație secret de stat a avut loc în cadrul unor discuții anterioare între aceștia, la momentul realizării interceptărilor și înregistrărilor ambientale având loc mai mult un punctaj al informațiilor cunoscute despre persoanele care formau obiectul dialogului. De aceea, în mod logic se poate aprecia că divulgarea acestor informații secrete de stat a avut loc la o dată cuprinsă între 21.10.2011 și 15.06.2012.

Vom reține că afirmațiile inculpatului Vlad Mihai au fost făcute în față numiților Bălan George și Sâmpetru Marcel. Primul a fost procuror șef al Secției de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, iar apoi procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București, în timp ce secundul a fost prim adjunct al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, iar apoi director adjunct al Departamentului de Informații și Protecției Internă, șef al inculpatului Vlad Mihai.

Data fiind experiența profesională și responsabilitățile avute pe parcursul timpului de către numiții Bălan George și Sâmpetru Marcel rezultă că aceștia nu erau nicidecum niște profani ai domeniului și de aceea dialogul a fost unul scurt și concis, interlocutorii cunoscând toate implicațiile informației oferite și a celei primite.

În concluzie, din coroborarea tuturor elementelor de fapt arătate, apreciem că în privința acuzațiilor formulate rezultă cu certitudine, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că inculpata Barbălată Georgeta se face vinovată de divulgarea unor date care constituie informații secrete de stat cunoscute datorită atribuțiilor de serviciu, iar inculpatul Vlad Mihai se face vinovat de divulgarea, fără drept, a unor date care constituie informații secrete de stat, de care a luat cunoștință în afara îndatoririlor de serviciu.

Conștient de faptele sale, deși neagă divulgarea unor asemenea informații, declarând că afirmațiile sale sunt doar rodul unor deducții sau raționamente logice în raport de anumite întâmplări factice publice, nicidecum secrete, inculpatul Vlad Mihai și-a construit un punct al apărării din consecință extrinsecă a faptelor sale ce au condus la declasificarea parțială a încheierilor.

Astfel, inculpatul Vlad Mihai a invocat faptul că a cunoscut de la numitul R.D. relația acestuia cu cetățeană de origine moldoveană și împrejurarea că i s-a retras certificatul ORNIS, și astfel a tras concluzia, ca urmare a profesiei pe care o desfășura, că numitul R.D. este interceptat în baza unui mandat emis pe procedura specială.

Apărarea formulată de către inculpat sub acest aspect este ilară, deoarece niciun text de lege nu prevede că relația unui cetățean român cu un cetățean moldovean și/sau împrejurarea că cetățeanului român i s-a retras certificatul ORNIS reprezintă vreo amenințare la adresa securității naționale care să justifice emiterea unui mandat în acest domeniu și deci astfel este exclus vreun raționament logic în acest sens.

Pe de altă parte, inculpatul Vlad Mihai a invocat apariția în presă a mai multor articole ce vizau activitățile pretins ilegale ale numitului R.C., președinte al Consiliului Județean Ilfov încă din 14 iunie 2011 (f.144, 147 vol.2 di), 28 septembrie 2011 (f.167,170;175,177 vol.2 di), 29 septembrie 2011 (f.152,157 vol.2 di) și 17 noiembrie 2011 (f.180,182 vol.2 di), iar din conținutul articolului apărut la data de 7 martie 2012 (f.136 vol.2 di) rezulta că în cauză penală în care și numitul R.C. a fost cercetat s-a dispus interceptarea convorbirilor pe o perioadă de 9 luni de zile, iar față de pregătirea sa profesională și cunoștințele sale din domeniu, a bănuț că interceptarea nu se putea efectua decât în baza unui mandat de securitate națională, raportat la durata interceptărilor convorbirilor telefonice și ambientale ce depășea limita maximă prevăzută de dispozițiile Codului de procedură penală.

Or, analiza informațiilor publice apărute despre R.C. nu relevă în niciun mod că acesta ar fi fost obiectul vreunui mandat de securitate națională, iar afirmația inculpatului în sensul că în cauză penală în care și numitul R.C. a fost cercetat s-a dispus interceptarea convorbirilor pe o perioadă de 9 luni de zile, iar față de pregătirea sa profesională și cunoștințele sale din domeniu, a bănuț că interceptarea nu se putea efectua decât în baza unui mandat de securitate națională este neadevărată.

Astfel, mandatul de securitate națională, care formează obiectul acuzației în materie penală, respectiv cel emis în privința lui R.C. a fost de 3 luni și

Mihai, evaluarea pericolului extrinsec al consecințelor de pericol la adresa securității naționale, va fi avută în vedere la individualizarea pedepselor, deoarece prin compromiterea sau pierderea iremediabilă a informațiilor s-a procedat la declasificarea parțială a unor documente strict secrete, care au devenit astfel publice. Or, conținutul lor - compromis ori iremediabil pierdut – cuprindea nivelul de cunoaștere de către instituțiile abilitate ale statului român a amenințărilor la adresa securității sale naționale, a potențialilor adversari, al metodelor și mijloacelor prin care aceștia își desfășoară activitățile de spionaj, interesele urmărite și metodele ori mijloacele contrainformative folosite, inclusiv modalitatea de comunicare și de recompensare pentru informațiile oferite, se cuprindea modalitatea de analiză a unor informații publice, mai precis modalitatea de culegere, verificare, evaluare, integrare, interpretare, analiză și furnizare.

Sub aspectul laturii subiective, apreciem că în cazul inculpatei Barbălată Georgeta infracțiunea de *divulgare a secretului care periclitizează securitatea națională* prev. de art.407 alin.1 Cod penal, a fost săvârșită cu intenție indirectă, în sensul că deși nu urmărit, a acceptat că acțiunea de divulgare a unor date referitoare la mandatele de securitate națională emise pun în pericol siguranța națională.

Și în cazul inculpatului Vlad Mihai, apreciem că infracțiunea de *divulgare a secretului care periclitizează securitatea națională* prev. de art.407 alin.3 Cod penal, a fost săvârșită cu intenție indirectă, în sensul că, deși nu a urmărit, a divulgat, fără drept, datele referitoare la mandatele de securitate națională emise obținute în afara atribuțiilor de serviciu care au pus în pericol securitatea națională.

R O M Â N I A
ÎN ALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

DOSAR NR. 2170/1/2013

ÎN C H E I E R E

Ședința publică din 29 septembrie 2014

Completul compus din:

Simona Daniela Encean	- Președinte
Silvia Cerbu	- Judecător
Valentin Horia Șelaru	- Judecător

Magistrat asistent – Claudia Nedelea

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție - a fost reprezentat de procuror Monica Danciu

S-a luat în examinare, din oficiu, îndreptarea erorii materiale strecurate în conținutul minutei sentinței nr.460 din 15 mai 2014, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală în dosarul nr. 2170/1/2013.

Nu s-a dispus citarea părților.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de admitere a sesizării și de a se dispune în consecință în sensul îndreptării erorii materiale.

ÎN ALTA CURTE:

Deliberând,

În baza lucrărilor din dosar, constată următoarele:

În cuprinsul minutei sentinței nr.460 din 15 mai 2014, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală în dosarul nr. 2170/1/2013, din eroare s-a consemnat „Face aplicarea art. 5 din Codul penal și în baza art. 269 alin. 1 din Codul penal condamnă pe inculpata **BARBĂLATĂ GEORGETA** (...) pentru comiterea infracțiunii de **favorizarea infractorului** la pedeapsa de 4 ani închisoare și 3 ani interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 lit. a și b Cod penal, conform art. 68 Cod penal” **în loc de** „Face aplicarea art. 5 din Codul penal și în baza art. 269 alin. 1 din Codul penal condamnă pe inculpata **BARBĂLATĂ GEORGETA** (...) pentru comiterea infracțiunii de **favorizarea făptuitorului** la pedeapsa de 4 ani închisoare și 3 ani interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 lit. a și b Cod penal, conform art. 68 Cod penal”.

În conformitate cu dispozițiile art.278 alin.1 Cod procedură penală, Înalta Curte va dispune îndreptarea erorii materiale strecurate în cuprinsul minutei sentinței sus-menționate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D I S P U N E:**

Îndreptarea erorii materiale strecurate în conținutul minutei sentinței nr.460 din 15 mai 2014, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală în dosarul nr. 2170/1/2013, în sensul că în loc de „Face aplicarea art. 5 din Codul penal și în baza art. 269 alin. 1 din Codul penal condamnă pe inculpata BARBĂLATĂ GEORGETA (...) pentru comiterea infracțiunii de favorizarea infractorului la pedeapsa de 4 ani închisoare și 3 ani interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 lit. a și b Cod penal, conform art. 68 Cod penal” se va menționa „Face aplicarea art. 5 din Codul penal și în baza art. 269 alin. 1 din Codul penal condamnă pe inculpata BARBĂLATĂ GEORGETA (...) pentru comiterea infracțiunii de favorizarea făptuitorului la pedeapsa de 4 ani închisoare și 3 ani interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 lit. a și b Cod penal, conform art. 68 Cod penal”

Prezenta face parte integrantă din minuta sentinței nr.460 din 15 mai 2014, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală în dosarul nr. 2170/1/2013, despre îndreptarea efectuată urmând a se face mențiune la sfârșitul minutei.

Cu apel.

Pronunțată în ședință publică, azi 29 septembrie 2014.

LUMEA JUSTITIEI